

Liahona

**Priesterschap:
De macht der
goddelijkheid,
pp. 14, 16, 19**

**Een opleiding: mijn
uitweg uit de armoede,
p. 42**

**Kinderen veilig leren
internetten, p. 64**

**75 jaren zelfredzaamheid
en hulpverlening, p. 81**

Glen S. Hopkinson, Een heilige plek aan de Susquehanna

Op 15 mei 1829 verscheen Johannes de Doper in de buurt van Harmony (Pennsylvania) aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. Op aanwijzing van de vroegchristelijke apostelen Petrus, Jakobus en Johannes legde hij Joseph en Oliver de handen op en verleende hun het Aäronisch priesterschap.

Johannes de Doper gaf Joseph vervolgens opdracht om Oliver te dopen, waarop Oliver Joseph moest dopen in de rivier

de Susquehanna. Daarna moesten ze elkaar tot het Aäronisch priesterschap ordenen. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–72; LV 13:1.)

Enkele weken later verschenen Petrus, Jakobus en Johannes in de buurt van Harmony aan Joseph en Oliver, verleenden hun het Melchizedeks priesterschap en ordenden hen tot apostel (zie LV 27:12; 128:20).

Liahona, juni 2011

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: De zegeningen van de tiende
President Henry B. Eyring
- 7** Huisbezoekboodschap: Het gezin sterken door materiële zelfredzaamheid

HOOFDARTIKELEN

- 16** Priesterschapszegens: op God leren vertrouwen
Mark L. Grover
Ik gaf niet graag zegens, maar toen mijn vrouw kanker had, wist ik dat ik het kanaal was waardoor zij hemelse hulp kon krijgen.
- 24** Ik wilde beslist stoppen
Naam bekend bij de redactie
Hoe ik mijn jarenlange worsteling met pornografie heb overwonnen.

- 28** Het ware pad naar geluk
Ouderling Quentin L. Cook
Vijf sleutels tot geluk.
- 34** Veilig huiswaarts zeilen
Richard M. Romney
De jeugd in Visakhapatnam (India) vindt een veilige haven thuis.
- 81** Het welzijnsprogramma van de kerk
75 jaar zelfredzaamheid en hulpverlening.

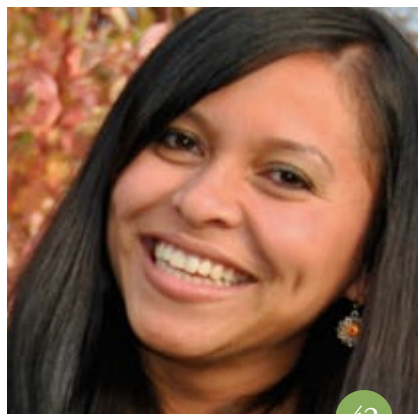
RUBRIEKEN

- 8** Kleine en eenvoudige dingen
- 11** Dienen in de kerk: Gezegend door raden
Ouderling M. Russell Ballard
- 12** Wij spreken over Christus: Hij heeft mijn smarten gedragen
Jane Bleak

- 14** Wat wij geloven: Het priesterschap is de bevoegdheid om in de naam van God op te treden
- 19** Ons gezin, ons thuis: De invloed van een rechtschapen voorbeeld
Jerry Stringam
- 20** Evangelieparels: De opvatting van heiligen der laatste dagen over het huwelijk
President Hugh B. Brown
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 79** Ideeën voor de gezinsavond
- 80** Tot we elkaar weerzien: Bouwen op een vast fundament
Joshua J. Perkey

OP DE OMSLAG

Voorkant: Walter Rane, *Herstelling van het Melchizedeks priesterschap*. Achterkant: foto-illustratie Matthew Reier.

42

42 De waarde van een opleiding

Suzy Taggy Coelho Caldas Nelsen
Mijn moeder zei dat ik alleen daarmee de armoede kon ontstijgen.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: vraag het aan Nicole.

46 Vraag en antwoord

Hoe kan ik erachter komen of mijn beproevingen bedoeld zijn om van mij een beter mens te maken, of dat zij de manier zijn waarop mijn hemelse Vader mij waarschuwt dat ik de verkeerde kant op ga?

48 Jouw voorbeeld telt

Ouderling Joseph W. Sitati
Jongeren in Kenia (Afrika) merken dat zij en anderen sterker worden door het evangelie na te leven.

51 Regel op regel: Leer en Verbonden 121:41-43**52 Poster: Het heilige bos****53 Uit het zendingsveld: Gebaren van de Geest**

Pedro Ovalles

54 Leer een man vissen

Adam C. Olson
Toen de vader van Ezra stierf, kwam zijn hemelse Vader hem te hulp.

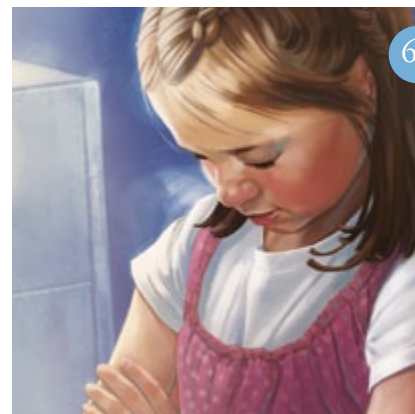
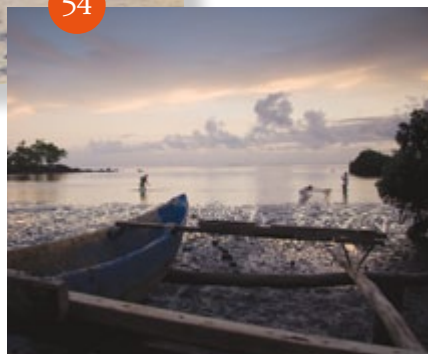
58 Wat ik van zwemmen heb geleerd

Marissa Thompson

Druk van leeftijds-genoten is niet altijd negatief.

54

68

60 Op de Heer vertrouwen

Elaine S. Dalton
Waarom moest mijn vader doodgaan? Ik vond het antwoord in een tekst uit het Oude Testament.

61 Bijzondere getuige: Welke zegeningen ontvangen wij door de herstelde kerk?

Ouderling L. Tom Perry

62 Jeugdwerk thuis: Door de fundamentele beginselen en verordeningen van het evangelie kan ik weer bij God wonen

Ana Maria Coburn en
Cristina Franco

64 Uitzetten en melden

Danielle Kennington
Connor leert wat hij moet doen als hij een slechte website ziet.

67 Ons prikbord**68 Mijn grote beslissing**

Rebecca Shaw
Nicole bidt om te weten of ze zich moet laten dopen.

70 Voor jonge kinderen

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr., Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Janet Thomas, Paul VanDenBergh, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen
Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters
Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Thomas S. Child, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson
Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00800 3478 3388, fax: 00 49 6172 492860
E-mail: orderseu@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 7,50 De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL; zie Distributie hierboven)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, IBAN: DE42 5008 0000 0732 3712 00,
BIC: DRESDEFF, Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan: **Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA**, of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2011 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.
Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
June 2011 Vol. 111 No. 6: LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online

Liahona.Lds.org

VOOR VOLWASSENEN

In 'Ik wilde beslist stoppen' (pagina 24) vertelt een man hoe hij zijn pornoverslaving overwon. We hebben een lijst met artikelen over dat onderwerp op www.liahona.lds.org gezet.

VOOR JONGEREN

Jongeren in Visakhapatnam (India) worden gesterkt door hun familiebanden (zie page 34). Zie meer foto's van deze jongeren op www.liahona.lds.org.

VOOR KINDEREN

Je kunt niet alle websites veilig bezoeken (zie pagina 64). Maar deze wél: **spelletjes en activiteiten** op www.liahona.lds.org.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op www.languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, 19, 62, 64

Dood, 12, 54, 60

Doop, 62, 68, 73

Gebed, 67, 68

Geloof, 60, 62

Geluk, 20, 28

Getuigenis, 53, 80

Gezin, 19, 20, 28, 34, 54, 70

Heilige Geest, 62, 64, 68

Herstelling, 52, 61

Huwelijk, 20

Inspiratie, 40

Jezus Christus, 12

Media, 64

Normen, 28, 48, 58, 64

Opleiding, 42

Ouderschap, 20

Pornografie, 24

Priesterschap, 14, 16, 19, 38, 39, 41, 48, 51

Raden, 11

Schriftstudie, 34

Tegenspoed, 12, 16, 39, 46

Tiende, 4

Uitgaan, 19

Verdriet, 12

Verslaving, 24

Vrouwen, 60

Voorbeeld, 19, 28, 48, 54

Vriendelijkheid, 70

Vriendschap, 34, 58

Welzijnszorg, 81

Zegens, 16, 38, 39, 41

Zelfredzaamheid, 7, 81

Zendingswerk, 53

ZHV, 7

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

DE ZEGENINGEN VAN DE | tiende

Gods doel met de geboden die Hij ons geeft, is ons te zegenen. Hij wil ons het eeuwige leven geven, de grootste van al zijn gaven (zie LV 14:7). Om de gave te ontvangen van eeuwig in gezinsverband bij Hem in het celestiale koninkrijk te wonen, moeten we in staat zijn om de wetten van dat koninkrijk na te leven (zie LV 88:22).

Hij heeft ons in dit leven geboden gegeven om ons te helpen met het ontwikkelen van dat vermogen. De wet van tiende is een van die voorbereidende geboden. De wet houdt in dat we de Heer een tiende van ons hele inkomen geven. Dat is zo eenvoudig dat zelfs een kind het kan begrijpen. Ik heb kinderen hun bisschop een tiendenenvelop zien overhandigen met een tiende van de munten die ze hadden verdiend.

Een van de zegeningen die we krijgen door een volledige tiende te betalen, is dat we het geloof ontwikkelen om een nog hogere wet na te leven. Om in het celestiale koninkrijk te leven, moeten we de wet van toewijding naleven. Daar moeten we in staat zijn om aan te voelen dat al wat wij zijn en hebben God toebehoort.

Er zijn op zijn minst drie manieren waarop het betalen van een volledige tiende in dit leven ons voorbereidt om te *voelen* wat we moeten voelen

om de gave van het eeuwige leven te ontvangen.

Ten eerste stort onze hemelse Vader zegeningen op ons uit als we onze tiende aan de kerk betalen. Ieder die consequent zijn volledige tiende betaalt, weet dat. De zegeningen zijn soms geestelijk en soms stof-felijk. De zegeningen die de Heer het beste voor ons vindt, geeft Hij ons op het moment dat Hij geschikt acht.

Met die zegeningen wordt ons geloof sterker dat God de Bron van al het goede in ons leven is. Dan wordt het makkelijker om in te zien dat we met onze toewijding in feite erkennen dat al Gods scheppingen van Hem zijn. Het geeft ons een dankbaar *gevoel* dat Hij slechts tien procent terugvraagt van al wat Hij ons al heeft gegeven. Zo zijn wij er beter op voorbereid om de wet van toewijding na te leven als dat van ons wordt gevraagd.

Ten tweede *voelen* allen onder ons die consequent een volledige tiende betalen meer vertrouwen als we God vragen om wat wij en onze gezinsleden nodig hebben. Als wij ons verbond om tiende te betalen getrouw zijn, belooft Hij ons zegeningen die nog groter zijn dan wij kunnen ontvangen (zie Maleachi 3:10). Dus een van de grote zegeningen van de tiende is een vertrouwen in wat de toekomst in petto heeft. Wat onze omstandigheden ook mogen zijn, het komt allemaal goed. Als wij ons aan onze beloften houden, houdt Hij Zich

aan de zijne. Gemoedsrust is een van de grote zegeningen van het betalen van een volledige tiende. Wie zich aan het gebod van de tiende heeft gehouden, kan getuigen dat het echt gemoedsrust oplevert en dat dit een fijne zegen is.

Ten derde *voelen* zij die tiende betalen hun liefde voor God en al zijn kinderen toenemen. Die toename van liefde vindt plaats als we begrijpen hoe de Vader ons tiendegeld gebruikt om mensen in deze wereld en hierna tot zegen te zijn.

Door zijn bevoegde dienstknachten besteedt Hij het tiendegeld zorgvuldig. De tiendebetaler helpt de Heer met het bouwen van tempels waar gezinsleden zich voor eeuwig aan elkaar kunnen laten verzegelen. De tiendebetaler helpt Hem om mensen overal het evangelie te brengen. De tiendebetaler helpt Hem om honger en lijden op zijn eigen manier door zijn dienstknachten te verlichten. Ieder van die dienstknachten kan u vertellen hoe zijn liefde toenam door tiendegeld te gebruiken om mensen tot zegen te zijn. En de trouwe tiendebetaler kan dat ook.

Het duurt nog maanden voordat we weer tiendevereffening hebben. Ik bid dat u en uw gezinsleden nu al plannen maken en zich voorbereiden om in aanmerking te komen voor de zegeningen die God uitstort op allen die aan Hem kunnen verklaren dat zij een volledige tiende betalen. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

- Soms is een demonstratie de beste manier om anderen een bepaald beginsel bij te brengen (zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], pp. 170–171). U kunt een gezinslid vragen om te demonstreren wat een tiende is. Hij of zij zou dat kunnen demonstreren door uit een groepje van tien artikelen één apart te leggen. Tot besluit kunt u een gezinslid laten demonstreren hoe je een specificatieblaadje voor bijdragen invult.
- ‘De leerlingen zullen iets aan elkaars deelname hebben’ (zie *Onderwijzen — geen grotere roeping*, p. 64). Vraag de gezinsleden wat volgens hen president Eyrings uitspraak betekent dat we moeten ‘voelen wat we moeten voelen om de gave van het eeuwige leven te ontvangen.’ U kunt de drie manieren bespreken waarop tiende betalen ons voorbereidt op voelen wat we moeten voelen om Gods zegeningen te ontvangen.

JONGEREN

Genoeg geld

Fabiano dos Santos da Silva

Ik maakte op mijn zeventiende kennis met de zendelingen. In die tijd woonden mijn oudere broer en ik bij elkaar. Onze moeder was het jaar daarvoor overleden en het leven was moeilijk. Toen de zendelingen me onderwezen, zag ik in dat ik altijd naar deze kerk op zoek was geweest. Maar door de invloed van mijn vrienden ging ik zondags niet naar de kerk.

Op een keer woonde ik een doordeweekse kerkactiviteit bij. Ik werd blij van al die lachende en spelende jonge mensen. De zendelingen en jongelui namen de gelegenheid te baat om me een fijne evangelieles te geven, waarna ik besloot me te laten dopen.

Maar ook als lid van de kerk kwam ik voor moeilijkheden te staan. Ik was het enige lid van de kerk in de buurt en woonde ver van de kerk af. Mijn vrienden buiten de kerk wilden niets meer met me te maken hebben. Op eenzame momenten bad ik en voelde ik de liefde van de Heer.

Ik kreeg iedere maand wat geld uit een fonds dat mijn moeder had nagelaten. Het was moeilijk om van dat beetje geld rond te komen. Maar ik besloot gehoorzaam te zijn. Ik betaalde mijn tiende en ook het vervoer naar seminarie en de bijeenkomsten op zondag. Ik begreep niet hoe, maar aan het eind van de maand bleek dat er steeds weer genoeg geld was om alles te doen.

Ik weet dat ik gezegend ben door tiende te betalen. Door mijn gehoorzaamheid aan dit gebod is mijn getuigenis versterkt, ben ik op zending gegaan en heb ik zegeningen ervaren waardoor ik nieuwe leden kan sterken die moeilijkheden doormaken.

KINDEREN

Ik kan tiende betalen

Tiende betalen betekent **10 procent** van wat je verdient aan de Heer geven. Kijk naar de drie kinderen die klusjes doen. Schrijf op de eerste lege regel bij elk plaatje hoeveel geld elk kind volgens jou met het klusje verdient. Schrijf op de tweede regel hoeveel tiende dat oplevert.

Bonusvraag: Wie van deze tiendebetalers ontvangt de meeste zegeningen? (Hint: zie de laatste alinea van de boodschap van president Eyring.)

Het gezin sterken door materiële zelfredzaamheid

Bestudeer dit materiaal en bespreek het met de zusters die u bezoekt, als u dat gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken, en om de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Iedere zuster heeft tot taak om zelfredzaam te worden: het vermogen te ontwikkelen om voor zichzelf en haar gezin te zorgen. We worden zelfredzaam als we leren om met plezier te werken, als we streven naar inspiratie over hoe we het beste in ons onderhoud kunnen voorzien, en als we er met onze gezinsleden aan werken om in onze fundamentele behoeften te voorzien.

Zijn we zelfredzaam, dan gebruiken we onze zegens en middelen ter voorbereiding en vermindering van problemen. Maar onze zelfredzaamheid wordt vergroot als we bidden om de moed waarmee we de moeilijkheden tegemoet kunnen treden die beslist zullen komen. Als we zelfredzaam zijn, kunnen we ons verbond om voor anderen te zorgen nakomen.

In de ZHV leren we de beginselen en vaardigheden van zelfredzaamheid. Zusters kunnen de volgende onderwerpen leren: budgetteren, schulden afbetalen, beroepsvaardigheden ontwikkelen, de Schriften en het evangelie, anderen leren lezen en studeren, techniek, lichamelijke gezondheid, fitness, verslavingspreventie en -herstel, sociale en emotionele gezondheid, ziektepreventie, tuinieren, voedselproductie en -opslag; voorbereiding op noodsituaties, en nog veel andere onderwerpen waarmee ze zelfredzaam kunnen worden.¹

Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente, legt uit dat 'voor onszelf en voor anderen zorgen een bewijs is dat we discipelen van de Heer Jezus Christus zijn. (...) Toen [mijn schoonmoeder] vorig jaar plotseling overleed, liet ze tekens na dat ze zelfredzaam was geweest. Ze had een geldige tempelaanbeveling, veel gebruikte Schriften en evangeliëlesboeken. We verdeelden liefdevol de potten, pannen en schotels waarmee ze duizenden maaltijden had bereid. Ze liet ons quilts na die ze van oude kleding had gemaakt. Ze geloofde in het oude gezegde 'Eet het, verslijt het, doe het ermee, of doe het zonder.' We zagen de voedselvoorraad die ze had gekweekt, ingemaakt en opgeslagen. We vonden het vooral ontroerend om de boekjes te vinden waarin ze vele jaren trouw haar uitgaven had bijgehouden. Omdat ze verstandig leefde, liet ze wat geld na dat ze voor noodgevallen had gespaard, en ze liet geen schulden na! Maar wat belangrijker was, ze had veel andere mensen de vaardigheden geleerd die ze had opgedaan in haar getrouwe leven, en had anderen daarmee geïnspireerd.²

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik mijn zusters en hun gezinsleden helpen om hun stoffelijke zelfredzaamheid te vergroten?
2. Hoe kan ik mijn eigen stoffelijke zelfredzaamheid vergroten?

Ga voor meer informatie naar www.reliefsociety.lds.org.

NOTEN

1. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.4.2.
2. Julie B. Beck, 'The Welfare Responsibilities of the Relief Society President', *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), p. 6.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 232.

Onze geschiedenis

De ZHV-zusters hebben zich altijd ingezet voor de stoffelijke en geestelijke redding van zielen. Bij de vergaderingen van de Female Relief Society of Nauvoo brachten de zusters wekelijks verslag uit over mensen in nood. Bijdragen van geld, goederen, talenten en tijd werden verdeeld om het lot van de behoeftigen te verlichten. Dit fundamentele werk van lijden verlichten is in de loop van de generaties het werk van de zustershulpvereniging gebleven.

Toen de heiligen in de Salt Lake Valley waren aangekomen, zei president Brigham Young (1801–1877) de zusters dat ze mensen in nood moesten helpen en vaardigheden moesten leren die hen in staat zouden stellen om voor zichzelf te zorgen. Hij zei: 'Leer om in uw onderhoud te voorzien; sla graan en meel op, en bewaar het voor een tijd van schaarste.'³ Op aanwijzing van de priesterschap blijft de zustershulpvereniging de zusters leren om zelfredzaam te zijn en het gezin te beschermen, en blijft zij rechtschapenheid en goede daden, de reine liefde van Christus, aanmoedigen.

Uit de Schriften

Johannes 13:34–35; Jakobus 1:27; Mosiah 4:26; Leer en Verbonden 29:34–35; 38:30; 44:6

Kleine & eenvoudige dingen

'Uit het kleine komt het grote voort' (LV 64:33).

DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK IN DE WERELD

Duitsland

Hoewel het zendingswerk in Duitsland al in de jaren 1840 aanving, duurde het tot 1851 totdat twee mensen zich lieten dopen die waarschijnlijk de eerste twee bekeerlingen waren. Datzelfde jaar ging president John Taylor als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen naar Hamburg om mede toezicht te houden op de vertaling van het Boek van Mormon in het Duits. Er werd in 1852 een gemeente opgericht in Hamburg, maar de meesten van de eerste bekeerlingen emigreerden wegens vervolging naar Utah. Een van hen was Karl G. Maeser,

die later president werd van de Brigham Young Academy in Provo (Utah, VS).

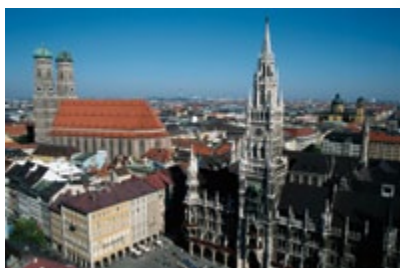
Na de Eerste Wereldoorlog ondervond de kerk in Duitsland een sterke toename in het aantal bekeerlingen, vooral van 1921 tot 1925. De Duitse Zending werd opgedeeld in de Duits-Oostenrijkse en de Zwitsers-Duitse Zending. In 1937 werd de Oost-Duitse Zending opgericht. Toen de Tweede Wereldoorlog begon,

werden de zendelingen uit Duitsland teruggetrokken. Toen ze in 1947 terugkwamen, was het land verdeeld in Oost- en West-Duitsland. Maar het zendingswerk ging door. En op 19 juni 1985 werd in Oost-Duitsland de Freibergtempel ingewijd: de eerste tempel in een communistisch land. Twee jaar later werd in de buurt van Frankfurt, in West-Duitsland, ook een tempel ingewijd. De twee landen werden in 1990 herenigd.

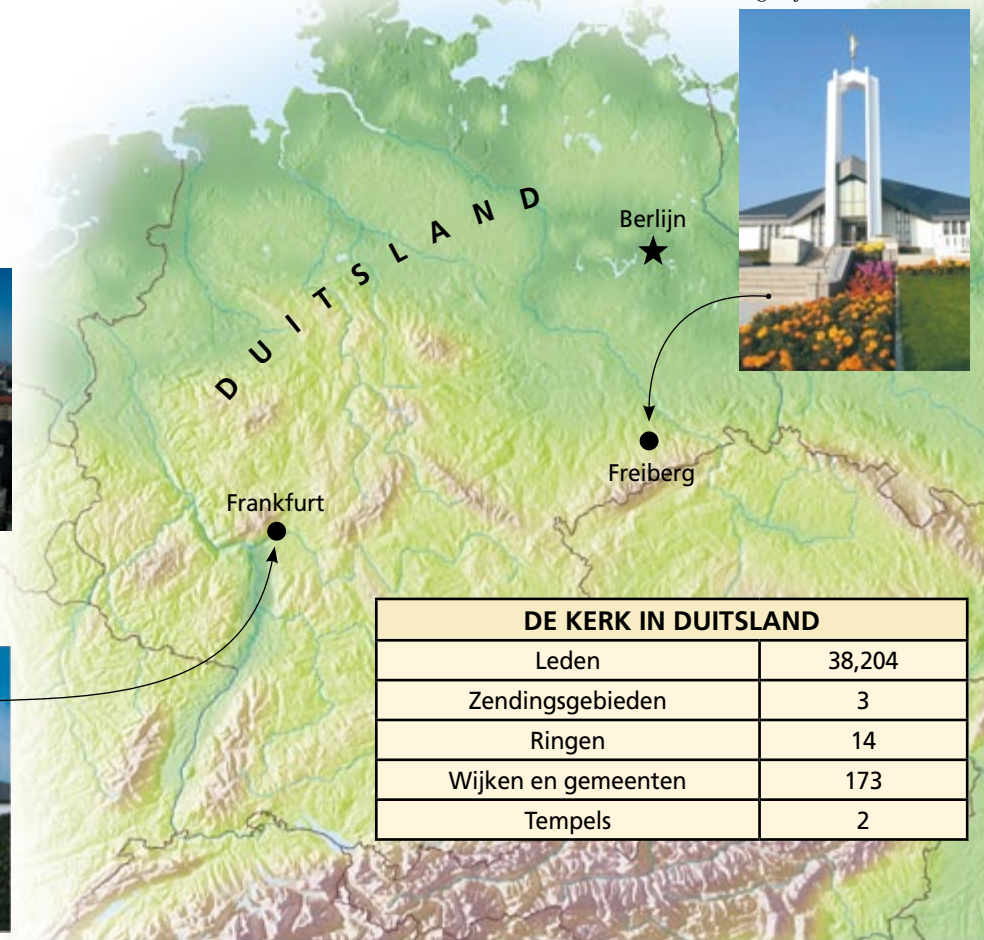

Karl G. Maeser emigreerde uit zijn vaderland, Duitsland, naar Utah. Hij kwam daar in 1860 aan.

De Freibergtempel, ingewijd in 1985.

Boven: gezicht op München. Onder: de Frankfurtempel, ingewijd in 1987.

DE KERK IN DUITSLAND	
Leden	38,204
Zendingsgebieden	3
Ringen	14
Wijken en gemeenten	173
Tempels	2

Het evangelie staat op de eerste plaats

Mijn overgrootvader is door de zendelingen in Samoa gevonden en onderwezen. Mijn grootvader moest bij zijn toetreding tot de kerk enkele traditionele geloofsopvattingen en religieuze gebruiken van zijn volk opgeven. Onze familie is trots op haar Samoaanse afkomst, maar door mijn grootvaders voorbeeld hebben we geleerd dat het evangelie op de eerste plaats staat.

Toen ik nog een jongeman was, sprak mijn vader met me over de gebruikelijke stamtaoeages en enkele populaire voedingsmiddelen die niet met de leringen van de kerk stroken. Mijn vader zei: 'Doe daar niet aan mee. Je bent op de eerste plaats een kind van God, daarna pas Samoaan, een grote stoere vent van de eilanden.' Dat is me altijd bijgebleven.

Tegenwoordig wonen mijn vrouw en ik in Costa Rica. Net als overal zijn ook hier tradities en culturele gebruiken die botsen met de leringen van de kerk. Soms moeten we de moed hebben om die gebruiken af te zweren en de leringen van het evangelie van Jezus Christus te volgen.

Morgan Sa Mataalii (Costa Rica)

Een profiel aanmaken op Mormon.org

Leden van de kerk over de hele wereld kunnen het evangelie uitdragen door een profiel aan te maken op Mormon.org. Bezoekers van de website komen via die profielen van de leden zelf meer over de kerk te weten. Voer de volgende stappen uit om een profiel met uw getuigenis aan te maken:

1. Ga naar **mormon.org/create**.

Meld u aan met uw LDS-account. Als u geen LDS-account hebt, kunt u een gebruikersnaam en wachtwoord laten registreren door uw kerklidnummer en geboortedatum op te geven. U vindt uw kerklidnummer op uw tempelaanbeveling, of kunt het bij de wijk- of gemeenteadministrateur opvragen.

2. Vul de volgende gegevens in: 'About Me' (Over mij), 'Why I Am a Mormon' (Waarom ik mormoon ben), 'How I Live My Faith' (Hoe ik mijn geloof beleef), 'Frequently Asked Questions' (Veel gestelde vragen), 'Personal Stories' (Persoonlijke verhalen) en 'Additional Information' (Aanvullende informatie).

3. Houd er bij het aanmaken van uw profiel rekening mee dat u zich tot mensen richt die geen lid van de kerk zijn. Vermijd uitdrukkingen die ze wellicht niet kennen. 'Ik geef één keer per maand les aan volwassen vrouwen aan de hand van de woorden van hedendaagse profeten' is bijvoorbeeld beter dan 'Ik ben geroepen als leerkracht voor Leringen voor onze tijd in de ZHV'.
4. Geef uw foto, voornaam en een korte introductie op. U kunt uw profiel ook koppelen aan uw blog, Facebook-account of Twitter-account als u dat wilt. Vermeld geen verdere persoonlijke details, zoals uw achternaam of woonplaats.

Nadat uw profiel is voltooid, wordt het ter goedkeuring aan een moderator voorgelegd. Nadat het profiel is goedgekeurd, kunnen bezoekers op de website uw getuigenis lezen en contact met u opnemen voor meer informatie over de kerk.

Quiz over presidenten van de kerk

Koppel elk van de volgende items aan de betreffende president van de kerk.

1. Zonnebril. Gedragen door deze president van de kerk terwijl hij nederzettingen in het territorium Utah bezocht.

2. Hoge hoed. Dit item staat symbool voor het bekende verfijnde uiterlijk en gedrag van deze profeet.

3. Onderscheiding voor bewezen diensten. Deze kerkpresident ontving deze onderscheiding voor zijn werk als minister van landbouw in het kabinet van de Amerikaanse president Dwight D. Eisenhower.

4. Welzijnsgoederen. Deze president heeft het welzijnsprogramma opgezet en geleid tijdens de grote depressie.

5. Zadel. Deze profeet hield van zijn paard Sonny Boy.

6. Dagboek. Deze profeet zette zich in om de kerkgeschiedenis bij te houden; zijn geschiedkundige verslagen behoren tot de waardevolste in de kerk.

7. Foto van BYU Jerusalem Center. Deze kerkpresident voerde onderhandelingen en verkreeg land in Jeruzalem voor de bouw van het centrum.

8. Minimicrofoon. Deze president gebruikte dit apparaat, bevestigd aan zijn bril, omdat zijn stem door diverse keeloperaties wegens kanker was aangetast.

A. Joseph Smith jr. (1805–1844)

B. Brigham Young (1801–1877)

C. John Taylor (1808–1887)

D. Wilford Woodruff (1807–1898)

E. Lorenzo Snow (1814–1901)

F. Joseph F. Smith (1838–1918)

G. Heber J. Grant (1856–1945)

H. George Albert Smith (1870–1951)

I. David O. McKay (1873–1970)

J. Joseph Fielding Smith (1876–1972)

K. Harold B. Lee (1899–1973)

L. Spencer W. Kimball (1895–1985)

M. Ezra Taft Benson (1899–1994)

N. Howard W. Hunter (1907–1995)

O. Gordon B. Hinckley (1910–2008)

P. Thomas S. Monson (1927–)

9. Wandelstok. Deze president gebruikte zijn laatste levensjaren een wandelstok, waarmee hij liefdevol zwaaide om groepen heiligen der laatste dagen te begroeten.

10. Tiendekwitantie. Deze president beklemtoonde de leringen van Joseph Smith over tiende.

11. *'Fiddler on the Roof'*. Deze president houdt van literatuur en heeft deze klassieker meer dan eens aangehaald.

12. Typemachine. Deze president was een van de productiefste schrijvers van de kerk.

13. Zwaard. Deze kerkpresident diende als bevelhebber van het 'Nauvoo Legion'.

14. Bloemenslinger. Deze profeet ging op vijftienjarige leeftijd naar Hawaï als een van de eerste zendingen van de kerk in dat gebied.

15. Zakhorloge. Deze profeet droeg dit horloge op de dag van de moord in de gevangenis te Carthage.

16. Silver Buffalo Award (scouting). Deze president was de eerste in de kerk die scouting in de kerk op grote schaal aanmoedigde.

GEZEGEND DOOR raden

Ouderling M. Russell Ballard

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Toen ik jaren geleden als bisschop werkzaam was, maakte een gezin in onze wijk een crisis door toen de vader zijn baan kwijtraakte. Ik was bezorgd om hun welzijn en bracht hen thuis een bezoek om met ze te praten en hulp van de kerk aan te bieden. Interessant genoeg aarzelden ze om de tijdelijke hulp die ik aanbood aan te nemen, dus legde ik de kwestie aan de wijkraad voor. In een geest van liefhebbende vertrouwelijkheid vertelde ik ze waarom ik me zorgen maakte over dit fijne gezin en vroeg ik naar ideeën om hen tot zegen te zijn.

Onze ZHV-presidente bood aan om de moeder te vragen naar hun stoffelijke behoeften en samen benodigdheden in te kopen — wat uiteraard volgens het kerkprogramma haar taak was. Binnen enkele dagen had ze voor elkaar wat mij niet gelukt was, en het gezin aanvaardde nederig en dankbaar hulp in natura. De ouderlingenquorumpresident praatte met de vader — wat uiteraard zijn recht en plicht was — en begeleidde hem bij het zoeken naar een baan. Onze jongemannenpresident merkte dat de woning van het gezin dringend geschilderd moest worden, en hij zorgde ervoor dat de priesters dit samen met de hogepriesters deden.

In de loop van mijn gesprek met de ouders ontdekte ik dat ze grote schulden hadden en achter waren met hun hypotheekbetalingen. In overeenstemming met de goedgekeurde

MENSEN IN NOOD STERKEN

‘De leden van de wijkraad proberen op de hoogte te blijven van de noden, het welzijn en de geestelijke vooruitgang van de leden in hun organisatie. Zij blijven ook op de hoogte van leden die met uitzonderlijke problemen of ingrijpende veranderingen te maken krijgen. Op basis van die informatie sterken zij de leden die hun hulp het meeste nodig hebben.’

Handboek 2: de kerk besturen (2010), 4.5.1.

Handboek 2 en de wereldwijde instructiebijeenkomsten van november 2010 en februari 2011 kunt u vinden op LDS.org. Klik op ‘Menu’ en ga dan naar ‘Serving in the Church’.

richtlijnen voor de welzijnszorg informeerde ik of hun naaste familie kon helpen, maar kreeg daar weinig reactie op. Onze ZHV-presidente kwam er echter achter dat de moeder een rijke broer had.

‘Er is geen reden om contact met hem op te nemen’, zei de moeder. ‘We hebben elkaar al in jaren niet meer gesproken.’

Ik begreep haar dilemma, maar vond het belangrijk om de aanwijzingen van de kerk op te volgen. En dus had ik een gesprek met haar en kreeg uiteindelijk toestemming om contact op te nemen met haar broer, die ver weg woonde. Ik belde hem en legde uit in welke moeilijke omstandigheden zijn jongere zus zich bevond. Binnen drie dagen arriveerde hij in Salt Lake City en hielp zijn zus om haar financiële aangelegenheden in orde te brengen. Intussen hielp onze ouderlingenquorumpresident haar man aan een baan met een goed inkomen.

Maar belangrijker was dat ze als gezin dichter tot elkaar waren gekomen en eensgezinder waren geworden. Ik zal wel nooit het ontroerende moment vergeten toen de moeder en haar broer na jaren van vervreemding herenigd werden. Hoewel haar broer van de kerk vervreemd was, was er meteen een band tussen de twee geesten. Als gevolg daarvan keerde de broer uiteindelijk helemaal terug in de kerk en herstelde hij de band met zijn familie.

Dit gebeurde allemaal door het geïnspireerde werk van een getrouwe wijkraad die te werk ging zoals God dat bij monde van zijn dienstknechten aan zijn kinderen heeft geleerd. ■

Uit Counseling with Our Councils (1997), pp. 15–17.

Hij heeft mijn smarten gedragen

TEGENSPOED KAN ONS TOT GOD LEIDEN

‘Sommigen zijn door de tegenslagen, en nederlagen, die ze hebben meegemaakt, ietwat verbitterd geraakt. Maar als ze erbij stilstaan, kan zelfs de tegenspoed die ze hebben ervaren een middel zijn tot geestelijke groei. Tegenspoed kan iemand tot en niet weg van God en geestelijke ontwikkeling leiden.’

President David O. McKay (1873–1970), *Treasures of Life*, samengesteld door Clare Middlemiss (1962), pp. 107–108.

‘Waarlijk, Hij heeft ons leed op Zich genomen en onze smarten gedragen’ (Mosiah 14:4).

Jane Bleak

Ik zal de zomer en herfst van 2009 nooit meer vergeten. Op 9 juni overleed mijn vader nadat hij ruim tien jaar aan dementie had geleden. Op 25 juni stierf onze 22-jarige zoon onverwacht, en nog geen maand later een naast familielid. Op 13 augustus onderging mijn 82-jarige moeder een openhartoperatie, waarna een langdurig herstel begon. Op 18 oktober overleed mijn 41-jarige broer. Op 31 oktober had mijn man een zware hartaanval en viel zijn hartslag acht minuten lang stil. De brandweerlieden, het ambulancepersoneel en een priesterschapsgesegnen brachten hem bij ons terug.

Ik kreeg vaak de vraag hoe we met al die gebeurtenissen wisten om te gaan. Ik antwoordde steevast dat we ons tot de Heiland keerden en dat Hij voor ons zorgde. Hij liet ons niet in de steek in onze beproevingen. Ik voelde dat de hemel mij bijstond. Echt, Hij ‘heeft [mijn] leed op Zich genomen’ (Mosiah 14:4).

Troost kwam ook in de vorm van familieleden, vrienden en leden van onze wijk en ring. Zij hebben zich op talloze manieren om ons bekommerd. Onze dertienjarige kleindochter, Krystal, schreef

ons een brief na het overlijden van onze zoon Michael. Zij herinnerde ons eraan dat we niet alleen waren met de woorden: ‘God draagt je.’ Haar brief deed me denken aan de tekst in Leer en Verbonden 84:88: ‘Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.’

Ik heb kracht geput uit een toespraak van ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen met de titel: ‘Vertrouw op de Heer’. Hij zei: ‘Net als alles goed lijkt te gaan, dient tegenslag zich in verschillende porties tegelijk aan. Als die beproevingen niet het gevolg zijn van uw eigen ongehoorzaamheid, zijn ze het bewijs dat de Heer vindt dat u klaar bent om verder te groeien. Dus geeft Hij u nu ervaringen die groei, begrip en naastenliefde bevorderen en u bijschaven, zodanig dat het u tot in de eeuwigheid ten goede komt. Om u te krijgen van waar u nu bent tot waar u moet komen, moet u flink worden opgerekt, en dat is meestal vervelend en pijnlijk’ (*De Ster*, januari 1996, p. 15).

In Getsemane gaf Jezus Christus het volmaakte voorbeeld van vertrouwen toen Hij zijn Vader vroeg: 'Indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan'. Maar vervolgens zei Hij: 'Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (zie Matteüs 26:39-44).

Hij zei dat vragen als: 'Waarom overkomt mij dit?' of 'Waarom moet ik dit nu doormaken?' ons een doodlopende straat in sturen. Ouderling Scott geeft het advies om juist te vragen: 'Wat kan ik hieruit leren?' 'Wie moet ik helpen?' en 'Hoe kan ik aan mijn vele zegeningen denken als ik beproefd word?'

Ik heb de verleiding weerstaan om te vragen: 'Waarom?' In plaats daarvan heb ik mijn hemelse Vader gevraagd om mij door mijn beproevingen heen te leiden. Hij heeft me gezegend met

hoop voor de toekomst, me geholpen mijn verwonde hart te genezen, mijn ogen geopend voor de goedheid om mij heen, me gelegenheden geboden om te dienen, mijn mededogen voor anderen verdiept, en de liefde voor mijn familie en vrienden vergroot.

Door dit alles weet ik dat we voor de uitdaging staan onze wil aan onze hemelse Vader over te geven, omdat we alleen dan gezuiverd en bijgeschaafd kunnen worden zoals Hij met ieder van ons voor ogen heeft. ■

Omgang met verdriet

- We staan niet alleen in ons verdriet, omdat Jezus Christus — 'een man van smarten en vertrouwd met ziekte' en verdriet (Jesaja 53:3) — onze smarten als onderdeel van de verzoening gedragen heeft.
- We kunnen de verleiding weerstaan om te vragen: 'Waarom?' In plaats daarvan kunnen we de Heer om leiding vragen.
- We kunnen de uitdaging aangaan om onze wil aan onze hemelse Vader over te geven.

Zie voor meer informatie over dit onderwerp Spreuken 3:5-6 en Joseph B. Wirthlin, 'De zondag komt', *Liahona*, november 2006, pp. 28-30.

WAAROM KUNNEN WIJ OP DE HEER VERTROUWEN?

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft die vraag beantwoord in een toespraak tijdens de algemene conferentie: 'Vertrouw op de Heer' (*De Ster*, januari 1996, pp. 15-16).

1. God weet wat Hij doet. Als wij omwille van zijn doeleinden beproevingen doormaken, kunnen wij op zijn hulp vertrouwen.
2. Gods plan is gericht op onze verhoging zodat we bij Hem kunnen terugkeren.¹
3. Moeilijkheden overwinnen is onderdeel van dat plan. Daardoor ontwikkelen we kracht, inzicht, geloof en vertrouwen in God.²

Praat eens met iemand die het moeilijk heeft over ouderling Scotts toespraak 'Vertrouw op de Heer'.

NOTEN

1. Zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 10-12.
2. Zie *Evangeliebeginselen*, pp. 19-22.

HET PRIESTERSCHAP

IS DE BEVOEGDHEID OM IN DE NAAM VAN
GOD OP TE TREDEN

Onze Vader in de hemel bestuurt de hemelen en de aarde. Zijn eeuwige macht bewaart de volmaakte orde in het heelal. Om zijn kerk op aarde te besturen, delegeert Hij een deel van zijn macht en gezag aan goede mannelijke leden van de kerk. Dat gedelegeerde gezag heet het priesterschap. We zien dit patroon van gedelegeerde verantwoordelijkheid in het Nieuwe Testament, waar Jezus Christus zijn apostelen het gezag gaf om in zijn naam op te treden (zie Matteüs 16:19).

Dit is de manier waarop God bestuurt. En die manier wordt nu op aarde gebruikt. Wie het priesterschap draagt, heeft gezag om in Gods naam de kerk te leiden, en te bedienen in de heilige heilsverordeningen, zoals doop, bevestiging, bedienen van het avondmaal, en het tempelhuwelijk. Iedere getrouwe man, vrouw en kind in de kerk heeft priesterschapsverordeningen nodig en wordt gezegend door die te ontvangen.

Ambten in het priesterschap

Er zijn twee priesterschapsafdelingen: het Melchizedeks en het Aäronisch. Het Melchizedeks priesterschap omvat een hoger gezag dan het Aäronisch priesterschap.

Binnen deze twee afdelingen zijn er bepaalde ambten oftewel taakgebieden. De ambten in het Aäronisch

priesterschap zijn diaken, leraar, priester en bisschop. De ambten in het Melchizedeks priesterschap zijn ouderling, hogepriester, patriarch, zeventiger en apostel. De dragers van die ambten zijn georganiseerd in quorums of groepen. Elk ambt brengt bepaalde taken met zich mee.

Sleutels van het priesterschap

De term *sleutels* slaat op het gezag om een bepaalde kerkunit of jurisdictie te presideren. Een voorbeeld: in ring en wijk hebben alleen de ringpresident, de bisschop en de quorumpresident priesterschaps-sleutels. De sleutels worden overgedragen middels handoplegging door een priesterschapsdrager die hiertoe de bevoegdheid heeft gekregen.

- Presidenten van Melchizedekse-priesterschapsquorums ontvangen de sleutels van presidentschap en de bediening van geestelijke zaken (zie LV 107:10, 18–19).
- Presidenten van Aäronische-priesterschapsquorums krijgen de sleutels van de bediening van engelen en verordeningen zoals de doop en het avondmaal (zie LV 107:20.)
- De kerkpresident draagt alle priesterschaps-sleutels voor de hele kerk (zie LV 81:1–2).

De ambten en sommige plichten van de Melchizedekse priesterschap:

1. Ouderlingen hebben de taak 'om hen die door de doop tot de kerk zijn toegetreden, te bevestigen door handoplegging voor de doop met vuur en de Heilige Geest' (LV 20:41).

De ambten en sommige plichten van de Aäronische priesterschap:

2. Hogepriesters hebben de taak om 'te officiëren en geestelijke zaken te bedienen' in de ambten van ouderling, priester, leraar en diaken (zie LV 107:12).

3. Patriarchen geven patriarchale zegens (zie LV 107:53; 124:91–93).

4. Zeventigers verkondigen het evangelie en zijn speciale getuigen van Jezus Christus die te werk gaan op aanwijzing van het Quorum der Twaalf Apostelen (zie LV 107:25, 34).

5. Apostelen zijn 'bijzondere getuige van de naam van Christus in de hele wereld' (LV 107:23).

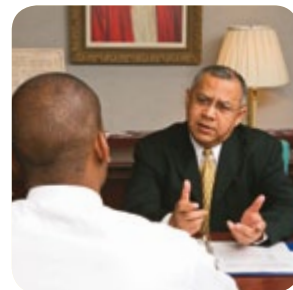
1. Diakenen dienen het avondmaal rond.

2. Leraren dienen 'altijd over de kerk te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken' (LV 20:53).

3. Priesters behoren 'te (...) onderwijzen, (...) te dopen, (...) het avondmaal te bedienen, en (...) elk lid thuis te bezoeken' (LV 20:46–47).

4. Bisschoppen zijn president van het priestersquorum en presideren als hogepriester alle leden in de wijk (zie LV 107:87–88). ■

Zonder die verordeningen en het gezag van het priesterschap 'is de macht der goddelijkheid niet kenbaar voor de mens in vlees' (LV 84:21).

Mark L. Grover

Ik heb God nooit om iets gevraagd dat Hij niet vervolgens aan me gegeven heeft', zei mijn vrouw, Deborah. Die uitspraak verbaast me nog steeds, ook al was ik erbij toen die in vervulling ging. En het verbaast waarschijnlijk iedereen die op de hoogte is van Deborahs worsteling van zeven jaar met systemische lupus, haar gevecht van twee jaar met borstkanker, en haar uiteindelijke dood op 19 september 1990. Maar wie zich hierover verbaast, begrijpt waarschijnlijk priesterschapszegens en hun vervulling niet. Ik leerde slechts met moeite wat het inhoudt om het priesterschap te dragen en het te gebruiken om anderen tot zegen te zijn.

Hoewel mijn ouders beiden actief waren in de kerk en ze gehoorzaam waren aan haar voorschriften, herinner ik me niet dat het priesterschap een concrete geestelijke invloed op mijn jeugd heeft gehad. Ik herinner me niet dat ik ziek genoeg was om een zalving nodig te hebben en ik herinner me ook niet dat anderen in mijn ouderlijk gezin een zegen of zalving kregen.

Dit gebrek aan nadruk op priesterschapszegens had zijn weerslag op mijn eigen gezin toen ik trouwde en kinderen kreeg. Ik gaf iemand een zalving als hij of zij ernstig ziek was of een operatie zou ondergaan. En ik gaf mijn vrouw

een zegen en vroeg zelden om de geestelijke hulp die ze misschien graag wilde ontvangen.

Toen de dokter in maart 1989 vertelde dat mijn vrouw kanker had, veranderde dat ons leven. Omdat het een zeldzame vorm van kanker is, hadden de artsen die twee jaar lang niet ontdekt. Tegen de tijd dat er eindelijk een diagnose kwam, had de kanker zich verbreid en was haar kans op herstel aanzienlijk verminderd. Wetende dat we die worsteling niet in ons eentje konden winnen, stelden we ons verder open voor geestelijke hulp. Onze wijk vastte voor Deborah en we aanvaardden dankbaar verzorging door ZHV-zusters. Haar strijd werd door velen meegevochten. Een vriend die dezelfde chemotherapie had gehad als mijn vrouw zou krijgen, vertrouwde ons toe dat hij in de moeilijkste perioden van de behandeling om priesterschapszegens had gevraagd. Hij adviseerde ons om dat ook te doen: geestelijke hulp te zoeken om de effecten van de behandeling te kunnen verdragen.

De chemotherapie was zwaar. Mijn vrouw kreeg alle verwachte reacties. Ze was dagen na een behandeling misselijk. Ze bracht de meeste dagen in bed door, en eten ging niet van harte. Maar stukje bij beetje leerden we elke nieuwe hindernis zo goed mogelijk te nemen.

Priesterschapszegens

OP GOD LEREN VERTROUWEN

enkele zegens voor emotionele hulp, maar dat waren zeldzame gelegenheden.

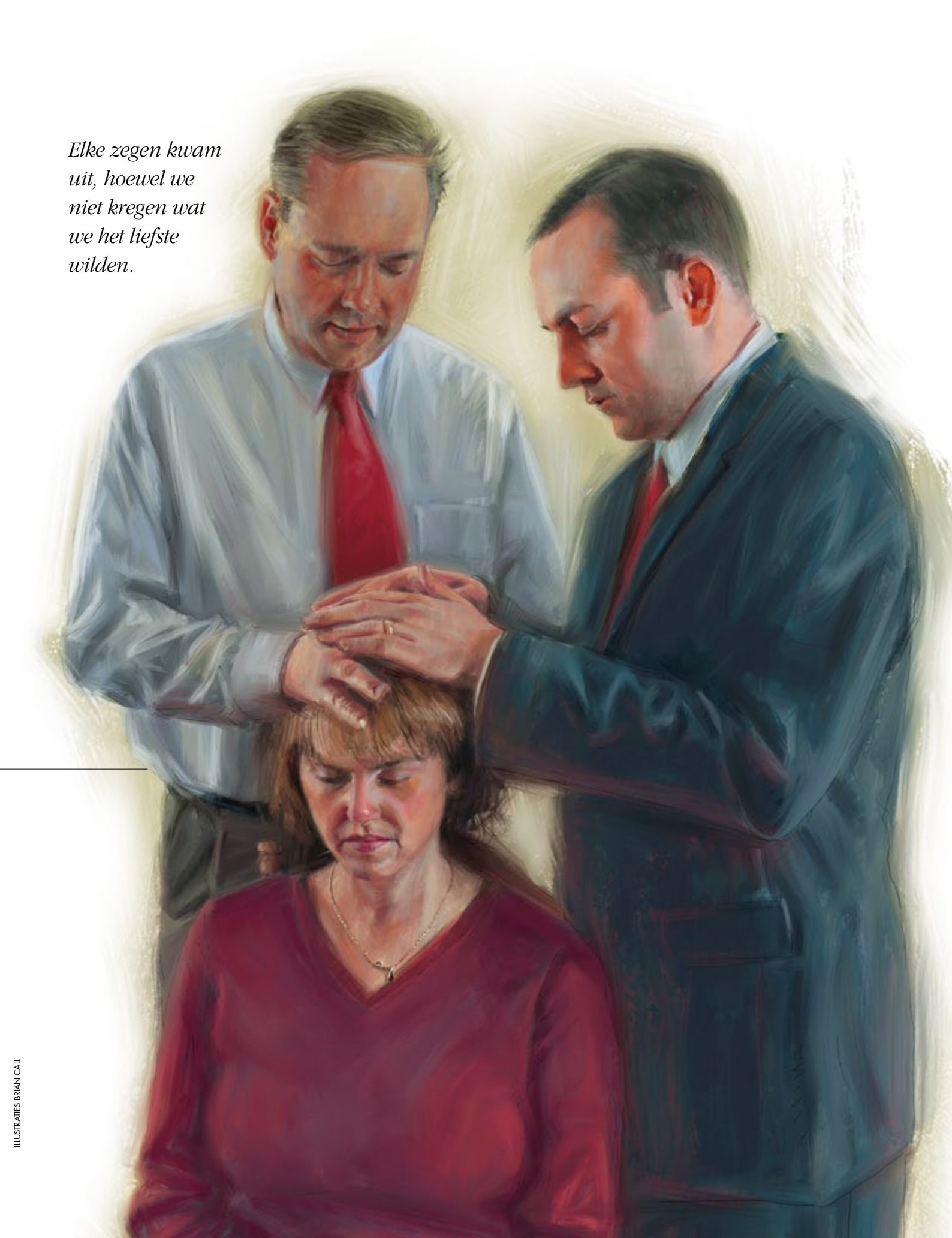
Een zegen geven was altijd een positieve ervaring voor me. Maar door een gebrek aan begrip en een tekort aan zelfvertrouwen was mijn uitoefening van die priesterschapsfunctie beperkt. Ik zocht naar de juiste woorden, onzeker of wat mij in gedachten kwam nou werkelijk was wat God wilde.

Die situatie veranderde enigszins toen mijn vrouw ontdekte dat ze aan systemische lupus leed. Het jarenlange gevecht tegen een ziekte die afmatting en ongemak met zich meebracht, werd slechts af en toe verlicht door een priesterschapszegen of zalving. Mijn vrouw was zich bewust hoe ongemakkelijk ik me voelde bij het geven van

In deze moeilijke periode vroeg mijn vrouw mij om priesterschapszegens, zoals mijn vriend had geadviseerd. Ik gaf haar een zegen om de angst voor de eerste week van de chemotherapie te verminderen. Door een priesterschapszegen ging de angst voor een operatie weliswaar niet helemaal weg, maar werd die wel minder. De lange perioden van overgeven hielden op en rusteloze nachten maakten plaats voor slaap toen ik mijn handen op haar hoofd had gelegd en haar had gezalfd. Deze zegeningen en zalvingen brachten ons beloften van hulp en troost, vermengd met glimpen van de toekomst. Die vervulden ons met warmte en vreugde.

Ik zou graag kunnen zeggen dat zegens geven toen makkelijker voor me werd, maar dat kan ik niet. Ik gaf de

*Elke zegen kwam
uit, hoewel we
niet kregen wat
we het liefste
wilden.*

gevraagde zegens, maar ik bleef het moeilijk vinden om mijn priesterschap uit te oefenen. Ik sprak tegenover mijn vrouw niet uit hoe ongemakkelijk ik me erbij voelde, maar ze voelde mijn aarzeling aan. Het waren echter zware beproevingen en ze wist dat ze recht had op hulp en dat ik het kanaal was waardoor ze die kon ontvangen. Dus als ze hulp nodig had, vroeg ze daar om.

Voordat ik een zegen gaf, wilde ik weten waar ik haar mee wilde zegenen. Meer dan wat ook, wilde ik haar zegenen met genezing. En zij wilde dat ook. Maar die

IN OVEREENSTEMMING MET ZIJN WIL

'Als we de onwankelbare macht van het priesterschap van God uitoefenen en als we zijn belofte koesteren dat Hij het gelovige gebed hoort en verhoort, moeten we altijd beseffen dat geloof

en de genezende macht van het priesterschap niet kunnen resulteren in iets dat tegen de wil indruist van Hem wiens priesterschap het is. Dat beginsel wordt geleerd in de openbaring waarin de ouderlingen van de kerk wordt opgedragen de zieken de handen op te leggen. De Heer geeft daarbij de belofte dat "wie geloof in Mij heeft om genezen te worden, *en niet ten dode is bestemd*, zal genezen' (LV 42:48; cursivering toegevoegd). (...)

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De zieken genezen', *Liahona*, mei 2010, p. 50.

zegen kwam nooit. Wat wél kwam, waren zegens van troost, die de beproeving niet wegnamen, maar die wel makkelijker te dragen maakten.

Ik begon langzamerhand beter te begrijpen hoe het priesterschap en priesterschapszegens werken. Zegens geven was geen hulpmiddel om te krijgen wat ik wilde, maar een manier om de benodigde hulp te krijgen. Ik leerde om op de Heer en zijn wil te vertrouwen in plaats van wat ik dacht dat er gebeuren moest. Mijn vertrouwen nam toe dat de woorden die uit mijn mond kwamen inderdaad de woorden waren die God wilde dat ik sprak. En hoewel ik het nooit makkelijk ben gaan vinden om zegens te geven, heb ik geleerd om te vertrouwen op wat ik voel als ik een zegen geef.

Toen Deborah klaar was met haar behandelingen, begon de moeilijke fase van afwachten of ze doel hadden getroffen. We genoten van die periode zonder

doktersafspraken, onderzoeken en behandelingen. Maar in ons achterhoofd bestond de angst dat de kanker de aanval met giftige anti-kankermiddelen misschien gedeeltelijk had overleefd en dat de ziekte weer terugkwam.

Stukje bij beetje bevestigden enkele zwakke lichamelijke symptomen onze grootste angst: de behandelingen hadden niet geholpen. De artsen waren optimistisch, maar wij wisten dat het een kwestie van tijd was.

De laatste zes maanden van Deborahs leven waren ongelooflijk rustig. Toen de laatste ingreep mislukte, besloten we om te stoppen met de behandelingen, naar huis te gaan en te genieten van de tijd die er nog over was. Sommigen geloven misschien niet dat het geweldige maanden waren, maar het waren de beste van mijn leven.

In deze periode stelden enkele bezorgde vrienden en familieleden dat we ons assertiever moesten opstellen tegenover de Heer in onze strijd om haar leven te redden. Ze zeiden dat ik het priesterschap droeg en dat ik het moest gebruiken om haar te genezen. Hoewel ik snapte waarom ze dat vonden, begrepen deze vrienden niet wat er gebeurde. Ik wilde niets liever dan Deborah beloven dat ze in leven zou blijven, maar die woorden kwamen niet als ik haar een zegen gaf. Er was maar weinig dat ze liever wilde dan te worden gezegend met gezondheid, maar ze had nooit het gevoel dat ze daar om moest vragen. We geloofden allebei in wonderen, maar zagen ook in hoe beperkt onze visie was op een ervaring die deel uitmaakt van een eeuwig plan.

Wat er wél gebeurde, was een groter wonder. In de zegens werd haar nooit beloofd dat ze in leven zou blijven, maar werd wel de onbetwistbare verzekering gegeven dat wat er gebeurde Gods wil was. Haar werd geen gemak beloofd, maar wel hulp om de moeilijke tijden te doorstaan. Haar werd niet toegestaan om te blijven zodat ze onze kinderen kon opvoeden, maar haar werden wel eeuwige banden beloofd. Ze ging heen met een minimum aan pijn en ongemak, met haar gezinsleden aan haar zij.

Ik weet dat God bestaat en dat Hij veel om ons geeft. Hij geeft ons troost en hulp als we kracht en begrip nodig hebben. Hoewel het leven moeilijk is, heeft de Heer beloofd om ons in onze beproevingen te helpen, en een van de manieren waarop we hulp krijgen, is door middel van priesterschapszegens. Mijn vrouw wist dit en kon zeggen: 'Ik heb God nooit om iets gevraagd dat Hij niet vervolgens aan me gegeven heeft.' ■

De invloed van een rechtschapen voorbeeld

Jerry Stringam

In april 1992 woonde ik met mijn gezin in Provo (Utah, VS), waar we naartoe waren verhuisd vanuit Canada zodat ik een ingenieursgraad kon halen aan de Brigham Young University. Mijn zoon Jase (17) had vriendschap gesloten met een jonge vrouw die Krista heette.

Op de zaterdagavond van het weekend van de algemene conferentie kwam Jase de woonkamer binnen en vroeg of hij de auto mocht lenen om met Krista een milkshake te halen. Ik gooide hem de sleutels toe en hij ging naar de keuken om haar te bellen. Ik kon zijn deel van het gesprek horen, en dat ging ongeveer zo:

‘Hoi Krista, met mij, Jase.’

Ik vroeg me af of je zin had om een milkshake te gaan halen.’

Stilte.

‘Na de priesterschap, bedoel je?’

Goed, oké, dan bel ik je daarna.

Tot dan.’

Jase hing op en kwam weer de woonkamer in.

‘Dus ga je met haar uit?’ vroeg ik.

‘Ze zei dat ze wel wilde,’ antwoordde hij, ‘maar ze zei dat ik haar maar moest bellen als ik thuis was gekomen na de priesterschapsbijeenkomst.’ Met een verslagen blik op zijn gezicht verdween hij naar zijn kamer.

Het was als een klap in mijn gezicht. Ik was opgegroeid in het zuiden van Alberta, bijna 130 kilometer van het ringgebouw. Niemand had ooit van mij of mijn ouders, die leiderschapsfuncties in onze gemeente hadden, verwacht dat we kwamen opdagen voor conferentiebijeenkomsten, laat staan de priesterschapsbijeenkomst. Maar nu rekende iemand erop.

Wat werd mijn reactie op de verdrietige blik op het gezicht van mijn zoon toen hij naar zijn kamer ging? Ik wist dat mijn beslissing een precedent zou zijn voor vele jaren.

Ik stond op en riep de gang

in naar Jase en mijn jongere zoon, die pas tot diaken geordend was: ‘Kleed je om. We hebben tien minuten om de priesterschapsbijeenkomst in het ringcentrum te halen.’ Ik maakte me snel klaar en toen ik mijn slaapkamer verliet, waren beide jongens klaar en gingen we naar de auto.

Ik herinner mij de toespraken niet erg goed, maar ik herinner me wel dat we de Geest voelden. Het was een goed gevoel om met mijn zoons naar de priesterschapsbijeenkomst te gaan. Toen we thuiskwamen, voelde Jase zich prettig, en ik voelde me daardoor ook prettig. Hij belde Krista en ze gingen milkshakes halen.

In de twintig jaar die sindsdien zijn verstreken, hebben de priesterschapdraggers in ons gezin geen enkele priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie overgeslagen. Omdat een rechtschapen jonge vrouw pal stond voor haar overtuiging kreeg ons gezin de kans om iets te veranderen. En wij luisteren tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie nog steeds naar de woorden van hedendaagse profeten en voelen de Geest. ■

De opvatting van heiligen der laatste dagen over het huwelijk

Hugh B. Brown is op 24 oktober 1883 in Granger (Utah) geboren. In 1958 werd hij tot apostel geordend. Hij is acht jaar lang als raadgever van president David O. McKay werkzaam geweest. Het volgende artikel is een extract uit zijn boek *You and Your Marriage*.

President Hugh B. Brown (1883–1975)

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Het huwelijk is een sacrament en hoort dat ook te zijn. Het woord *sacrament* kent verschillende definities, maar christenen verstaan er een religieuze handeling of ceremonie onder, uitgevoerd door iemand met het juiste gezag. Het is een plechtige belofte en een verbond, een geestelijk teken of bondgenootschap tussen de betrokken partijen onderling en tussen hen en God. Dat het huwelijk door de Heer zelf is ingesteld en geheiligd, blijkt uit de volgende citaten:

‘En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past. (...)’

‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij

zullen tot één vlees zijn’ (Genesis 2:18, 24).

Toen Jezus uit Galilea vertrok en over de Jordaan in het gebied van Judea kwam, werd hij door een grote menigte gevolgd. De Farizeeën ondervroegen hem aangaande echtscheiding.

‘Hij antwoordde en zeide: Hebt gij niet gelezen, dat de Schepper hen van den beginne als man en vrouw heeft gemaakt?’

‘En Hij zeide: Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn.

‘Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet’ (Matteüs 19:4–6).

Het huwelijk vervult Gods doeleinden

Het is duidelijk dat het Gods bedoeling is dat man en vrouw één worden. Door dat eerste huwelijk persoonlijk te voltrekken, heiligde Hij de instelling van het huwelijk. Het huwelijk is een normale, gezonde en wenselijke staat en is ingesteld om Gods doeleinden op aarde te vervullen.

Het is het centrale element bij de vorming van een gezin. Het is meer dan een door mensen ingesteld instituut dat alleen op wetten en gewoonten is gebaseerd. Het is meer dan een overeenkomst die door morele wetten wordt gesanctioneerd. Het is een religieus sacrament, en hoort dat ook te zijn, waardoor een man en een vrouw zich plechtig voornemen om met God samen te werken aan de verwezenlijking van zijn doel: het aardse leven en de sterfelijkheid voor zijn geestkinderen mogelijk maken, en hun onsterfelijkheid en eeuwig leven tot stand brengen.

Sommigen zeggen dat de hoogste, meest toegewijde en meest wenselijke staat in het leven buiten het huwelijksverbond te realiseren valt. Met andere woorden, zij verbieden wie de hoogste heerlijkheid nastreven om zich ‘met lichamelijke en dierlijke omgangsvormen te verontreinigen’. Die leer wordt nergens gestaafd in

de Schriften. In het boek Spreuken staat: 'Wie een vrouw vond, heeft iets goeds gevonden en gunst van de Here verworven' (Spreuken 18:22). (...)

In de Leer en Verbonden staat: 'En voorts, voorwaar, Ik zeg u dat wie verbiedt te huwen, het is hem niet verordonneerd door God, want het huwelijk is de mens door God verordonneerd' (LV 49:15).

Een tempelhuwelijk zorgt voor waar geluk

De heiligen der laatste dagen geloven dat een man en een vrouw voor tijd en eeuwigheid in de tempel gehuwd moeten zijn om het beste en het grootste geluk in het aardse leven én hierna te verwezenlijken. Zonder de verordeningen ter verzegeling van een tempelhuwelijk kan een mens geen goddelijke staat bereiken of een volheid

van vreugde ontvangen. (...)

Voor heiligen der laatste dagen is slechts één soort huwelijk volkomen acceptabel: een tempel- of eeuwig huwelijk, dat alleen in de tempels van de kerk wordt gesloten. Tempels worden gebouwd en ingewijd en bieden een door de Heer geheiligde plek waar geestelijke en eeuwige ceremoniën en verordeningen verricht kunnen worden. Hoewel wij een burgerlijk huwelijk erkennen dat door geestelijken van andere kerkgenootschappen en ambtenaren of andere wettelijk daartoe bevoegden wordt gesloten, geloven wij dat alleen in een tempel van God een huwelijk voor tijd en eeuwigheid gesloten kan worden door iemand met het gezag dat Christus aan Petrus gaf toen Hij zei: 'Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19).

Dat gezag wordt in de Schriften 'de sleutels van het Koninkrijk der hemelen' genoemd (Matteüs 16:19), en door een celestiaal huwelijk wordt met die sleutels

de deur naar dat koninkrijk geopend.

Behoeften worden volkomen vervuld

De mens heeft bepaalde basisbehoeften — op moreel, sociaal, biologisch en geestelijk gebied — en die zijn alleen in het door God ingestelde instituut van een eeuwig huwelijk volkomen te vervullen.

Voor een overvloedig leven hier en het eeuwige leven hierna moet de mens liefde kunnen geven en ontvangen, dienen en offers brengen,

Heiligen der laatste dagen geloven dat een man en een vrouw in de tempel gehuwd moeten zijn om het beste en het grootste geluk in dit leven én hierna te verwezenlijken.

en zegeningen van eeuwige liefde met betrekking tot echtelieden, ouders en kinderen te genieten, is de verordening waarmee deze prachtigste relatie wordt bekrachtigd en geheiligd niet acceptabel als die de beperking 'tot de dood u scheidt' bevat. Familie- en huwelijksbanden zijn slechts eeuwig als de huwelijksverbintenis *met het juiste gezag* 'voor tijd en alle eeuwigheid' wordt gesloten.

Alle mensen dienen zich

bewust te zijn van hun verantwoordelijkheid jegens hun nageslacht en van de verbonden die zij in dat opzicht sluiten. Toen de Heer zei: 'Zonder hen kunnen wij niet tot volmaking komen' (LV 128:18), doelde Hij op een keten waarvan de schakels zich zowel in de toekomst als in het verleden uitstrekken. In feite hebben we meer directe verantwoordelijkheid voor wie ons in dit leven zijn toevertrouwd dan

voor onze voorouders. Wij zijn niet verantwoordelijk voor de zonden, zowel de actieve als passieve, van onze voorouders. Maar Hij heeft ons gewaarschuwd dat we voor de zonden van ons nageslacht wel verantwoording dragen als we onze plicht jegens hen verzaken.

verantwoordelijkheid dragen en de door God gegeven schepende macht gebruiken. 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10).

Maar de grootste waarde van het huwelijk ligt wellicht niet in wat de man en vrouw afzonderlijk verwerven. Het doel van hun eenwording is in het begin door de Heer met het volgende gebod aangeduid: 'Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar' (Genesis 1:28). In een goed huwelijk kan de man zijn natuurlijke scheppingsdrang tot uiting brengen. Die drang kan alleen in een huwelijksrelatie door het voortbrengen en grootbrengen van kinderen ten volle in vreugde worden geuit en beleefd. Ouders dienen te beseffen dat de kinderen die ze krijgen — hun kinderen — ook de kinderen van God zijn. Hij is de Vader van ons geestlichaam, en in ons vooraards bestaan trof Hij wijze maatregelen voor de onscheidbare samenvoeging van eeuwige materie en een eeuwige geest om zo een volheid

van vreugde te ontvangen. Heiligen der laatste dagen geloven dan ook dat God de derde partij is in deze relatie en dat kinderen op de wereld zetten binnen het goddelijke instituut van het huwelijk onderdeel is van zijn plan om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.

De eeuwige aard van het huwelijk

Toen de Heer Jezus Christus de liefde voor God en onze naaste als de twee grootste geboden bestempelde, verheerlijkte Hij daarmee de liefde. We leren zelfs dat God liefde is. Aangezien God eeuwig is, moet liefde ook eeuwig zijn, en zijn de vruchten en zegeningen ervan bedoeld om in de komende eeuwigheid voort te duren. Maar om de voorrechten

Heiligen der laatste dagen geloven dat God de derde partij is in [dit huwelijk] en dat kinderen op de wereld zetten binnen het goddelijke instituut van het huwelijk onderdeel is van zijn plan.

Een van de zegeningen van wie de hoogste graad in het celestiale koninkrijk beërven, is de zegen van eeuwig nakomelingschap. Dat houdt onder meer in dat men zelfs na de dood nog met God kan blijven samenwerken om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.

Vooruitgang maken als eeuwige partners

De kijk van de heiligen der laatste dagen op eeuwige vooruitgang omvat eeuwige ontwikkeling, eeuwige vermeerdering van kennis, macht, intelligentie, bewustzijn en alle eigenschappen en vermogens die het godschap inhouden. Maar volgens Gods bestel kan een mens die staat van voortdurende volmaking niet in een onvoltooide of ongehuwde staat bereiken. Groei en ontwikkeling van de hele mens is vereist— ofwel de mens die zijn of haar wederhelft heeft gevonden en zich ermee heeft verenigd.

Deze opvatting over het huwelijk, met het goddelijke perspectief ervan, geeft het idee van het huwelijk nieuwe betekenis en een toegevoegde waarde, waardigheid en heerlijkheid. Met deze opvatting zal de bedachtzame persoon voorzichtiger en selectiever zijn in de keuze van zijn of haar eeuwige partner. Zowel mannen als vrouwen dienen nederig en behoedzaam en onder gebed naar goddelijke leiding te zoeken voordat ze een dergelijke eeuwige verbintenis aangaan.

De religieuze heiligheid en bekrachtiging van de huwelijksrelatie [worden] zeer versterkt en meer gewaardeerd als het paar vóór het huwelijk — en beiden dienen noodzakelijkerwijs hetzelfde geloof te hebben — er met hetzelfde doel voor ogen aan begint. Ze dienen zich voor te bereiden en waardig te zijn om de heilige verordeningen te ontvangen in gebouwen waar alleen de getrouwen mogen binnengaan. Daar ontvangen zij onderricht, sluiten zij verbonden en beloven zij elkaar, in de tegenwoordigheid van God en van engelen, aan het altaar eeuwige liefde en trouw. Een dergelijke opvatting en toepassing ervan, met

de bijbehorende verplichtingen, smeden de gezinsleden aan elkaar, verheerlijken het huwelijk als instituut en verlossen de ziel van de mens.

Een daad van geloof

Een dergelijk huwelijk is in feite een daad van geloof, bindend gemaakt in de tegenwoordigheid van een goddelijke partner. Er komen geloof en moed bij kijken om

eraan vast te houden, te volharden tot het einde, ondanks de moeilijkheden, de beproevingen, de teleurstellingen en het verlies die zich kunnen voordoen.

Als iemand de voorwaarden en verplichtingen van dit eeuwige partnerschap aanvaardt, dient hij of zij te beseffen dat een mislukking in dit opzicht nagenoeg een totale mislukking inhoudt. Welke verdere successen hij of zij op andere terreinen ook boekt, als iemand zich aan de verplichtingen van het eeuwige verbond onttrekt, is het verlies van de celestiale heerlijkheid de afschuwelijke straf die daarop volgt, plus de verantwoordelijkheid voor het verlies van degenen met wie de verbintenis is aangegaan en voor wie men verantwoording draagt.

‘Het huwelijk is de mens door God verordonneerd.

‘Daarom is het wettig dat hij één vrouw heeft, en die twee zullen één vlees zijn, en wel opdat de aarde aan het doel van

haar schepping zal beantwoorden;

‘en opdat zij vervuld zal worden met de mate der mensen, volgens hun schepping voordat de wereld gemaakt werd’ (LV 49:15–17). ■

Tussenkopjes toegevoegd.

GEEN ZEGENINGEN ONTHOUDEN

‘Maar hoe staat het met veel volwas-

sen leden van de kerk die niet gehuwd zijn? Buiten hun schuld bieden ze de beproevingen van het leven alleen het hoofd. Laten we allemaal beseffen dat de getrouwe heiligen op de tijd en de manier van de Heer alle zegeningen zullen ontvangen. De Heer zal ieder oordelen en belonen naar zowel de verlangens van zijn hart als zijn daden.

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het celestiale huwelijk’, *Liahona* november 2008, p. 94.

IK WILDE BESLIST

STOPPEN

Naam bekend bij de redactie

Hoe ik mijn pornoverslaving afschud.

Mijn worsteling met porno begon in mijn jeugd, toen anderen mij in contact brachten met ongepast materiaal en gedrag. Het evangelie maakte toen nog geen belangrijk deel uit van mijn leven. Hoewel mijn ouderlijk gezin wel in mijn jeugdwerktijd naar de kerk was gegaan, waren we daarmee opgehouden tegen de tijd dat ik dertien of veertien was. Als gevolg daarvan speelden de leringen van het evangelie geen grote rol in de beslissingen die ik nam.

Het kwam nooit bij me op om mijn ouders te vertellen waar mijn burens en zogenaamde vrienden me mee kennis lieten maken. Ik was te beschaamd om te vertellen wat ik had gezien en meegemaakt. Ik had geen idee hoe ik ermee om moest gaan. Mijn pornoverslaving zou tientallen jaren mijn geheim blijven.

De invloed van het evangelie

Kort voordat ik mijn middelbareschooldiploma haalde, gebeurde iets dat een klein wonder leek, een gebeurtenis die mijn leven een andere wending zou geven. Ondanks het verschil tussen mijn gedrag en de evangelienormen, gaf ik op een zondagochtend toe aan een sterke ingeving om naar de kerk te gaan en tiende te betalen. Toen ik bij de kerk aankwam, vroeg ik naar mensen die ik kende. Een van de namen die ik noemde, was van de jongemannenpresident toen ik nog diaken was, de laatste keer dat ik naar de kerk was geweest. Hij was nu bisschop van de wijk.

Die fijne bisschop hielp mij om terug te keren naar de kerk. Ik beled mijn zonden en hij begeleidde me bij het opstellen van een plan van vooruitgang. In de loop van enkele

maanden bekeerde ik me. Ik maakte vooruitgang in de priesterschap. Ik kreeg een roeping. In feite ging het zo goed met me dat ik op zending geroepen werd, en ik had mijn verslaving enkele jaren lang in de hand.

Gevangen in het net

Toen ik terugkwam van mijn zending, had ik geen problemen met porno, want ik had er gewoon geen toegang toe. Dat veranderde achterin de jaren negentig toen het internetgebruik zich steeds verder verbreidde. Ik kwam online per ongeluk pornografische afbeeldingen tegen en in de daaropvolgende maanden bezocht ik steeds weer pornosites. Ik zat in het web gevangen.

Ik wilde iemand om hulp vragen, maar ik wist niet goed wie — of hoe. Hoe kon ik het nou met mijn ouders bespreken? Hoe kon ik tegenover mijn bisschop toegeven dat ook al had ik zo veel vooruitgang gemaakt, ik maar niet kon ophouden met dit onzedelijke gedrag? Ik wilde erg graag stoppen, maar ik schaamde me te erg voor mijn zwakheid om iemand in vertrouwen te nemen, en dus hield ik mijn verslaving voor me.

Ik vertelde het zelfs niet aan mijn vrouw, met wie ik in het jaar 2000 was getrouwd. Ik wilde haar over mijn worsteling vertellen toen we nog uitgingen, maar ik was doodsbang dat ze op me zou neerkijken, of erger nog: dat ze niet met me zou willen trouwen. En ik ging daarmee door toen we getrouwd waren. Ik deed allerlei dingen stiekem om te zorgen dat ik niet gesnapt werd. Ik verstopte plaatjes op mijn computer. Toen mijn vrouw me naar bepaalde internetlinks vroeg, ontkende ik te weten waar ze het over had. Zo werkt een

verslaving: je wordt een grote leugenaar. Ik wist dat het een wig dreef in ons huwelijk en haar veel verdriet deed, maar ik wilde niet erkennen dat ik een probleem had. Wat ik het belangrijkste vond, was niet mijn gedrag maar hoe mensen mij zagen.

Mijn dubbellevens — en het daaruit voortvloeiende verlies van de Geest — leverde een zwak op voor zonden die steeds erger werden, inclusief ontrouw. Mijn vrouw had sterk de indruk dat er iets mis was en vertelde mij dat. Berouwwol gaf ik toe wat ik had gedaan.

Dat was mijn dieptepunt, het punt waarop ik beseftte dat *ik moest veranderen*. Tegenover mij zat de vrouw van wie ik hield. Zij hield van mij. Ik had haar bedrogen. Ik besloot toen dat ik alles zou doen om onze relatie en ons gezin te redden.

Herstel

Ik begon regelmatig met mijn bisschop te spreken om een bekeringsproces door te maken en kerkelijke discipline te ondergaan. Hij beval aan om naar bijeenkomsten van het verslavingsherstelprogramma van LDS Family Services te gaan. Ik had daar nog nooit van gehoord. Ik vernam dat de groep gratis vertrouwelijke bijeenkomsten hield, gebaseerd op de twaalf stappen van de Anonieme Alcoholisten, aangepast aan de leerstellingen en beginselen van de kerk.

Ik moet toegeven dat ik tijdens de eerste paar bijeenkomsten dacht: 'Ik hoef hier niet te zijn. Ik heb eigenlijk geen problemen met pornografie. Ik kan stoppen wanneer ik wil.' Maar dat was uiteraard niet waar.

Aangemoedigd door mijn bisschop, bleef ik gaan. Mijn hoogmoed begon af te nemen en ik begon aan

BEVRIJDING: ALLEEN IN GOD

'Worstelt u met een zonde of zwakheid? Het kan zo iets eenvoudigs zijn als niet de wilskracht hebben om 's ochtends vroeg genoeg op te staan om tijd te scheppen voor schriftstudie en gebed. Het kan iets zo invloedrijk zijn, zoals porno op het internet of een gebrek aan morele zelfbeheersing, dat u het gevoel hebt een afgrond in getrokken te worden en dat er geen hoop voor u is. Merkt u dat u een hekel aan uw eigen daden hebt, maar hebt u niet de wilskracht om ermee op te houden? Wend u dan tot de Heer en verootmoedig u. De kracht van de Heer stelt u in staat om uw hart een verandering te laten ondergaan, uw leven een wending te geven en uw ziel te reinigen. Maar u moet de eerste stap doen, namelijk u verootmoedigen en inzien dat u alleen in God verlossing kunt vinden.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Be Strong in the Lord', *Ensign*, juli 2004, p. 12.

de stappen van het programma te werken: eerlijkheid, hoop, vertrouwen op God, waarheid, belijden, verandering van hart, nederigheid, vergeving vragen, goedmaken en herstellen, dagelijks rekenschap afleggen, persoonlijke openbaring en dienstbaarheid. Voor het eerst in hele lange tijd was ik 'nuchter', leidde ik een leven zonder porno. Herstel is echter nooit helemaal 'voorbij', maar ik had een nieuw niveau van vrijheid gevonden. En dat kwam doordat ik in de loop van de twaalf stappen ging begrijpen wat er achter mijn verslaving zat.

Ik leerde dat de meeste mensen die met een verslaving worstelen

het gebruiken om zichzelf een soort van eigen medicijn toe te dienen om een leegte in hun leven op te vullen. Pijn, verdriet, eenzaamheid, angst of andere soorten ongemak kunnen een aanleiding zijn voor mensen om zichzelf dat medicijn toe te dienen zodat ze zich prettiger gaan voelen. Sommige mensen gebruiken vrij verkrijgbare medicijnen. Andere drugs. Andere mensen nemen alcohol. En voor mij was het porno die de tijdelijke, kunstmatige 'oplossing' bood voor wat ik meende nodig te hebben.

Weten wat de aanleiding tot mijn verslaving was, was één stap. Zorgen dat ik omgevingen vermeed die bijdroegen aan mijn verslaving was een volgende stap. Dit houdt in dat ik de rest van mijn leven 24 uur per dag, zeven dagen per week, waakzaam ben. Ik kan niet het internet op gaan om 'alleen maar wat rond te kijken'. In feite zorg ik ervoor dat ik helemaal niet het internet op ga als ik alleen ben. Ik kan namelijk niet naar een advertentie kijken zonder dat er bepaalde gedachten bij me opkomen. We hebben thuis geen kabeltelevisie. Als ik naar mijn werk ga, vermijd ik bepaalde straten omdat ik weet dat daar grote advertenties langs staan die ongepaste gedachten zouden kunnen opwekken. Als mijn gedachten af beginnen te dwalen, wend ik me om steun tot mijn vrouw, mijn bisschop en gebed.

Mijn verslaving beïnvloedt zelfs de allerkleinste onderdelen van mijn leven, maar de voorzorgsmaatregelen zijn de moeite waard. Ik kan die verdedigingsmaatregelen niet verwaarlozen, want ik weet wat voor uitwerking mijn verslaving op mij en mijn dierbaren heeft.

Vertrouwen op God

Maar het gaat niet alleen om het vermijden van het slechte. Ik moet

ook voortdurend bewust moeite doen om me tot het goede te wenden. Enkele van de twaalf stappen hebben mij hiermee geholpen door me dichter tot God te brengen.

Elke dag als ik opsta, dank ik mijn hemelse Vader op mijn knieën voor de kans om me van mijn zonden te bekeren en door de verzoening van zijn Zoon, Jezus Christus, tot Hem te komen. Ik vraag Hem om mij te laten weten wat zijn wil is, zodat ik die kan doen. Ik vraag Hem om mij bij verleiding weg te houden. Ik bid alsof ik elke minuut van de dag op mijn hemelse Vader beroep moet doen — want dat is ook zo — en ik houd dat gebed in de loop van de dag in mijn hart. Ik bid weer elke avond. Ik lees ook elke dag enige tijd in de Schriften zodat ik mijn gedachten op deugdzame zaken kan richten. Als ik van deze dingen geen gewoonte maak, heb ik de Geest niet. En zelf ben ik niet sterk genoeg om verleiding te weerstaan.

Ik heb heel lang geloofd dat ik mijn gedrag kon overwinnen wanneer ik maar wilde, met mijn eigen wilskracht. Maar dat mislukte jammerlijk. Na een tijdje was ik het beu om het in mijn eentje te doen, want 'in mijn eentje' werkte het niet. Ik besepte dat ik het benodigde niet kon verwezenlijken zonder hulp van de Heer. Ether 12:27 hielp mij om dit beter te begrijpen. De Heer zegt tegen Moroni: 'Mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden.'

Toen ik mij eindelijk tot Hem wendde, en nog steeds alles bleef doen wat ik zelf kon (zie 2 Nephi

25:23), besepte ik dat ik met zijn hulp zo veel meer kon zijn en bereiken dan ik ooit op eigen kracht zou kunnen doen (zie Alma 7:14).

Mijn vrouw en ik zijn nu gespreksleiders bij verslavingsherstelbijeenkomsten. Zij heeft geleerd — en helpt nu andere mensen begrijpen — dat de verzoening er niet alleen is voor wie proberen een verslaving te overwinnen, maar ook voor wie er ongewild mee te maken krijgen. Als we ons tot de Heiland wenden, kan zijn genade werkzaam zijn in ons leven.

Tot hen die met een verslaving worstelen, en tot de mensen die zij liefhebben, getuig ik dat er hoop is. Er is altijd hoop in het evangelie van Jezus Christus.

Hoop op de Heiland

Ik ben Jezus Christus erg dankbaar, want Hij heeft mij letterlijk gered uit de kluisters van de zonde. Als je verslaafd bent, is het net alsof je wordt vastgehouden door ketenen 'die de mensenkinderen kluisteren, zodat zij gevankelijk omlaag worden gevoerd naar de eeuwige afgrond van ellende en wee' (2 Nephi 1:13). Toen ik besepte dat ik in moeilijkheden verkeerde, wist ik niet tot wie ik me moest wenden. Ik was wanhopig omdat ik in de knel zat en mezelf er niet uit kon bevrijden. Maar de Heer kon dat wél. Toen ik me tot Hem wendde, stond Hij klaar om te helpen.

Ik kan me vinden in de woorden van Ammon: 'Ja, ik weet dat ik niets ben; wat mijn kracht aangaat, ben ik zwak; daarom zal ik niet op mijzelf roemen, maar ik zal in mijn God roemen, want in zijn kracht vermag ik alle dingen' (Alma 26:12). Ik weet dat God ons *kan* helpen met alles, inclusief het overwinnen van de ketenen van een verslaving. ■

HULP MET HET OVERWINNEN VAN EEN PORNOVERSLAVING

Het *verslavingsherstelprogramma* van LDS Family Services omvat gratis vertrouwelijke steungroepbijeenkomsten voor mensen die worstelen met een verslaving aan alcohol, drugs, medicijnen, tabak, koffie, thee, porno, ongepast seksueel gedrag, gokken, overafhankelijkheid of een eetstoornis. Om een bijeenkomst bij u in de buurt te vinden, kijkt u op www.ldsfamilyservices.org. Uw priesterschap sleider zou ook informatie over bijeenkomsten in de buurt kunnen hebben.

Zelfs als u niet naar een bijeenkomst kunt, zou u baat kunnen hebben bij gebruik van de studiegids. *Verslavingsherstelprogramma: leidraad verslavingsherstel en genezing* (artikelnummer 36764 120) is in veel verschillende talen verkrijgbaar bij het distributiecentrum, of als pdf te downloaden van <http://recoveryworkbook.lds.org/>.

Combating Pornography.org is een website van de kerk die hulp biedt aan mensen met een verslaving. Hij biedt ook hulp aan hun huwelijkspartner, ouders en priesterschap sleiders.

Laat deugd uw gedachten sieren (artikelnummer 00460 120) is een brochure die hulp biedt aan mensen met een pornooverslaving. In deze uitgave wordt besproken hoe ongepaste media te herkennen zijn en hoe de verleiding van porno te weerstaan, vermijden en op te geven is. Er staan ook schriftteksten en andere kerkinformatie in over bekering, de heilige aard van het lichaam en het overwinnen van wereldse invloeden. Kerkleiders en familieleden kunnen de brochure aan leden of dierbaren geven die met porno worstelen. De brochure is in veel talen verkrijgbaar bij het distributiecentrum. Er is ook een dvd van in Amerikaanse gebarentaal.

Andere toespraken en artikelen over dit onderwerp zijn te vinden op <http://liahona.lds.org>.

HET WARE PAD NAAR geluk

Als we het ware pad naar geluk bewandelen in ons gezin en in ons beroep, bid ik dat we onze kennis en invloed zullen aanwenden om rechtschapenheid, vrede, begrip en vrijheid onder mensen over de hele wereld te bevorderen.

Het recept voor 'het goede leven' houdt de gemoederen al eeuwenlang bezig. Toen de apostel Paulus in Athene voor de Areopagus stond, trof hij daar 'enige van de Epikureïsche en Stoïcijnse wijsgeren' aan (Handelingen 17:18). De stoïcijnen geloofden dat deugdzaamheid het hoogste goed was, terwijl de epicuristen geloofden dat genot het hoogste goed was. Veel stoïcijnen waren hoogmoedig geworden en gebruikten hun filosofieën als een 'dekmantel voor (...) ambitie en ongerechtigheid'. Veel epicuristen waren hedonist geworden en hadden als motto: 'Laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij.'¹

Velen in de academische wereld wijzen op de 'intellectuele beschouwing' die Aristoteles voorstond als blauwdruk voor 'het goede leven'. Een recensent voor de *New York Times Book Review* stelt dat moderne filosofen 'tot de slotsom zijn gekomen dat er niet één juiste verhouding van factoren bestaat die zorgt voor "het goede leven van de mens"'.²

In een artikel in de *New York Times* stond: 'Een gelukkig huwelijksleven is verreweg de belangrijkste bepalende factor voor iemands welzijn.' De auteur daagde hogescholen en

universiteiten uit om minder tijd te besteden 'om studenten voor te bereiden op een carrière' en meer tijd 'om ze voor te bereiden op het maken van sociale keuzes'.³

Toen ik dat las, moest ik denken aan wat de profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Geluk is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat erheen leidt, het pad van deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden'.⁴

In de geest van de uitspraak in de *New York Times* over het huwelijk en de optimistische verklaring van de profeet, ben ik ervan overtuigd dat we het geluk kunnen ervaren waarnaar we verlangen en dat God voor ons heeft weggelegd. Wat moeten we doen om dat te bereiken?

Wees dankbaar voor je erfgoed

Wees altijd dankbaar voor je zegeningen, in het bijzonder voor je erfgoed. Als we met goede ouders gezegend zijn, dienen we dankbaar te zijn. Dat zijn we allemaal aan ons erfgoed verschuldigd.

Een oud Chinees spreekwoord luidt: 'Wanneer je water drinkt, vergeet dan niet de

**Ouderling
Quentin L. Cook**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

bron waaruit het afkomstig is.' In de Schriften staat duidelijk dat wij onze ouders dienen te eren. In een van de spreuken staat: 'Bewaar, mijn zoon, het gebod van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet' (Spreuken 6:20). De grote Duitse filosoof Goethe zei het als volgt:

*Wat gij uit het erfgoed van uw vaders
hebt ontvangen,
Verdien dat opnieuw, opdat gij het zelf
bezit!*⁵

Het is duidelijk dat we dankbaar behoren te zijn voor onze ouders en positieve actie dienen te ondernemen om datgene te verkrijgen wat zij ons willen meegeven.

Richt je op het gezin

Ten tweede, richt je op het eeuwige instituut van het gezin als de basis voor geluk. Velen in de wereld kiezen ervoor om niet of op latere leeftijd te trouwen. Het gezin is een eeuwig instituut en al voor de schepping der wereld door God ingesteld. De meeste

Ik verzeker je dat de vreugde, liefde en vervulling die je in een liefdevol, rechtschapen gezin ervaart, de hoogst mogelijke vorm van geluk teweegbrengen.

mensen trouwen en worden gezegend met kinderen. De grootste zegen in dit leven is kinderen krijgen. Diverse schriftteksten geven de sublieme betekenis van kinderen in het plan van onze hemelse Vader treffend weer. Zij zijn waarlijk 'een erfdeel des Heren' (Psalm 127:3).

Toen ik in de twintig was, gaf president David O. McKay (1873–1970) een profetische boodschap over het huwelijk en kinderen. Hij was 95 jaar oud en in het laatste jaar van zijn leven. Hij leerde dat de zuivere liefde tussen een man en een vrouw 'een van de edelste dingen op aarde is en dat het krijgen en opvoeden van kinderen de hoogste van alle plichten is'.⁶

President McKay uitte vervolgens zijn zorgen over de toenemende acceptatie van echtscheidingen. In 1969 was Californië de eerste staat in de Verenigde Staten waarin 'scheiding zonder schuld' werd toegestaan. Vóór die tijd moest er een reden voor de beëindiging van een huwelijk zijn, zoals overspel of andere

extreme situaties. President McKay was uiteraard bezorgd dat het huwelijk als instituut in gevaar was. Hij verklaarde: 'Het oplopende echtscheidingspercentage in de Verenigde Staten vormt een bedreiging voor de grootheid van deze natie.'⁷

Terugkijkend op president McKay's woorden, zijn ze zeker profetisch gebleken. De huidige hoofdredacteur van *U.S. News and World Report* heeft de geschiedenis en de ontwikkelingen sinds die tijd bijgehouden. Hij schrijft dat 'het echtscheidingspercentage sinds de jaren zestig meer dan verdubbeld is' en dat het geboortecijfer onder ongehuwde moeders 'is gestegen van 5 procent in 1960 tot circa 35 procent in deze tijd'. Hij licht de resultaten en de negatieve gevolgen ervan voor kinderen toe. Hij maakt duidelijk dat 'het stabiele gezin met twee biologische ouders (...) de ideale basis blijkt te zijn om het karakter van kinderen te vormen, ze op te voeden, waarden mee te geven en hun toekomst te plannen'.⁸

Het artikel in de *New York Times* eindigt

met: 'Moderne samenlevingen (...) zijn gericht op materiële zaken en doodsbang voor morele en sociale aspecten', waardoor ze last hebben van een 'geestelijke blinde vlek'.⁹ Is dat niet wat president McKay heeft geprofeteerd?

Laat mij je ervan verzekeren dat verreweg de meeste huwelijken tussen getrouwe leden van de kerk gelukkig en geslaagd zijn. Voor wie nog niet zijn getrouwd: streef voortwaarts in geloof en vertrouwen naar het ultieme doel van een huwelijk en gezin. Mijn advies is een rechtschapen partner te zoeken die je bewondert en die je beste vriend of vriendin

zal zijn. Ik verzeker je dat de vreugde, liefde en vervulling die je in een liefdevol, rechtschapen gezin ervaart, de hoogst mogelijke vorm van geluk teweegbrengen. Dat geluk is het fundament voor een geslaagde samenleving. Wie rechtschapen maar niet in staat zijn dit doel te verwezenlijken, maken aanspraak op iedere zegen die onze Vader in de hemel voor zijn kinderen heeft weggelegd.

Wees op een positieve manier betrokken

Ten derde, wees op een positieve manier betrokken in de wereld en oefen een krachtige invloed ten goede

uit. We staan voor de grote schriftuurlijke uitdaging om in de wereld te leven maar niet van de wereld te zijn (zie Johannes 17). President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen verklaard dat ook al zijn we in de wereld, 'we zijn niet van de wereld in de zin dat we ons niet hoeven in te laten met (...) kwade praktijken, (...) modeverschijnselen, (...) dwaasheden, valse leerstellingen en theorieën.'¹⁰ Daarnaast is de bijdrage die je levert aan de plaats waar je woont, onderdeel van de uitdaging om een voorbeeld te zijn, het evangelie uit te dragen en te leven volgens de

waarheden die je van je ouders en de profeten hebt geleerd.

Om die uitdaging aan te gaan, moet je op een positieve manier betrokken zijn in de wereld. We moeten beproefd en getoetst worden om een groter koninkrijk te kunnen beërven. Met de woorden van president Thomas S. Monson: 'Onze beslissingen zijn bepalend voor onze bestemming'.¹¹

Ons leven is niet makkelijk; dat was ook niet de bedoeling. Toch weten we dat de Heer onze beproevingen voor ons heil en welzijn zal aanwenden. Hij geeft ons de kracht om ondanks tegenspoed sterk te staan. Rechtschapenheid loont altijd. In de Schriften staat de belofte dat het loon voor gerechtigheid 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld' is (LV 59:23). Ik raad je aan op een positieve manier betrokken te zijn in de wereld.

Leef naar je normen en draag ze uit

Ten vierde, leef naar je normen en draag ze uit aan anderen met wie je omgaat. Velen van jullie zullen voor uitdagingen komen te staan bij het zoeken naar werk. Je zult verstandig moeten zijn. Mijn advies is om potentiële werkgevers te laten weten dat je hoge ethische en morele normen nastreeft, en dat je je gezin belangrijk vindt.

Het belang daarvan heb ik al vroeg in mijn carrière geleerd. Toen ik mijn rechtenstudie aan Stanford had afgerond, wilde ik graag bij een specifiek advocatenkantoor werken. Er werkten geen leden van de kerk, maar het kantoor bestond uit karaktervolle en

vaardige juristen. Na een sollicitatiegesprek in de ochtend nam de senior partner mij en twee andere partners mee uit om te lunchen. De senior partner vroeg of ik voor het eten een alcoholisch drankje wilde hebben. Later vroeg hij of ik een glas wijn wilde. In beide gevallen sloeg ik het aanbod af. De tweede keer vertelde ik hem erbij dat ik praktiserend heilige der laatste dagen was en dat ik geen alcohol dronk.

Ik kreeg een baan op het kantoor aangeboden, en enkele maanden later vertelde de senior partner dat hij me had getest door me alcohol aan te bieden. Hij had uit mijn curriculum vitae kunnen opmaken dat ik op zending was geweest. Hij had zich voorgenomen dat hij mij alleen zou aannemen als ik trouw aan de leringen van mijn kerk was. Dat beschouwde hij als een belangrijk teken van karakter en integriteit.

Toen ik in San Francisco (Californië) in de VS woonde, kende ik enkele leden die niet tegen hun collega's zeiden dat ze lid van de kerk waren. Daardoor kwamen ze onveranderlijk in compromitterende situaties terecht, die vermeden hadden kunnen worden als ze voor hun geloofsovertuiging waren uitgekomen.

Laat je licht schijnen

Tot slot, laat je licht schijnen voor de mensen in de plaats waar je woont. Toen mijn vrouw en ik in het midden van de jaren zestig ons leven als pasgetrouwd stel in het gebied bij de baai van San Francisco begonnen, waren daar relatief weinig heiligen der laatste dagen. Bovendien was het gebied bij de baai van San Francisco een plek

geworden waar veel drugs werden gebruikt en allerlei overspelig en zondig gedrag plaatsvond. Een bezorgde ringpresident vroeg destijds aan de leiders van de kerk of leidinggevendenden de kerkleden wel moesten aanmoedigen om in dat gebied te blijven.

President Harold B. Lee (1899–1973), die toen senior lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, kreeg de opdracht om de kwestie te behandelen. Hij sprak met een groep priesterschapsleiders en zei dat de Heer de bouw van een tempel in ons gebied niet had aangekondigd om vervolgens de leden te zien vertrekken. Zijn advies luidde:

1. Zion opbouwen in ons hart en bij ons thuis.
2. Een licht zijn voor onze burens en omwonenden.
3. Ons richten op de verordeningen en de beginselen van de tempel.

Als we de raad van president Lee in deze tijd opvolgen, kunnen we heel goed in de wereld maar niet van de wereld zijn. We moeten echter ieder zelf bepalen of we ons op de wereld of op de tempel willen richten.

We komen in de loop van ons leven voor vele aardse moeilijkheden te staan. Een van die moeilijkheden is dat mensen de kerk en onze leer niet altijd begrijpen of er een verkeerd beeld van hebben. Enkele jaren geleden heeft ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen de leden van de kerk opgeroepen hun stem te laten horen ter verdediging van ons geloof en verkeerde informatie recht te zetten. Hij wees vooral op het belang om deel te nemen aan de "nieuwe media",

mogelijk gemaakt door het internet'.¹² In een wereld met uiteenlopende communicatiemogelijkheden en leden verspreid over de hele aardbol, is er behoefte aan heiligen der laatste dagen die reageren op en zich verdedigen tegen een onverantwoorde en onjuiste voorstelling van de kerk wanneer die zich voordoet. We zijn dankbaar voor wat er sinds het artikel van ouderling Ballard is gebeurd, en ik herhaal de uitdaging die hij ons gaf.

Ik weet zeker dat we het geluk kunnen ervaren waarnaar wij verlangen en dat God voor ons heeft weggelegd. Ik bid dat als we het ware pad naar geluk bewandelen in ons gezin en in ons beroep, we onze kennis en invloed zullen aanwenden om rechtschapenheid, vrede, begrip en vrijheid onder mensen over de hele wereld te bevorderen. ■

Naar een toespraak gehouden op 10 april 2010 aan Brigham Young University–Hawaii. De volledige tekst is in het Engels te vinden op <http://devotional.byuh.edu/node/416>.

NOTEN

1. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1902), deel 1, pp. 535–536.
2. Jim Holt, 'A Word about the Wise', *New York Times Book Review*, 14 maart 2010, p. 12.
3. David Brooks, 'The Sandra Bullock Trade', *New York Times*, 30 maart 2010, p. A23.
4. Joseph Smith, *History of the Church*, deel 5, pp. 134–135.
5. Zie Johann Wolfgang von Goethe, *Faust*.
6. David O. McKay, Conference Report, april 1969, p. 9.
7. David O. McKay, april 1969, p. 8.
8. Mortimer B. Zuckerman, 'Family-Unfriendly Policies', *U.S. News and World Report*, 5 oktober 2007, p. 72.
9. David Brooks, 'The Sandra Bullock Trade', p. A23.
10. Joseph Fielding Smith, Conference Report, oktober 1916, p. 70.
11. Thomas S. Monson, 'Een uitnodiging tot verhoging', *De Ster*, september 1993, p. 4.
12. M. Russell Ballard, 'Met gebruik van het internet het evangelie verspreiden', *Liahona*, juni 2008, p. N1.

Wees op een positieve manier betrokken in de wereld en oefen een krachtige invloed ten goede uit.

VEILIG HUISWAARTS ZEILEN

Richard M. Romney

Kerkelijke tijdschriften

De vissers uit Visakhapatnam zeilen het zeegat uit. Op de meeste dagen is de zee kalm, de oceaan vriendelijk en komen de boten vol vis terug. Maar soms worden de wateren ruw. De lucht wordt donker, er komen dreigende golven aan en de vissers komen maar net op tijd veilig in hun haven terug.

De jongeren uit de kerk in Visakhapatnam trekken dagelijks de wereld in. Op de meeste dagen is het leven goed voor ze. Ze doen kennis op, krijgen nieuwe vrienden en keren vol levensvreugde terug naar huis. Maar soms wordt het leven in de wereld ruw. Golven van ontmoediging beuken op hen in, verleiding torent boven hen uit en twijfel verduistert de geestelijke lucht. Op die dagen verheugen ze zich als ze veilig terugkeren in hun haven van vrede, de haven die ze thuis noemen.

Hoewel de zeeën van het leven soms ruw zijn, weten heiligen der laatste dagen in Visakhapatnam (India) dat de thuishaven een vredige haven is.

Afbeeldingen aan de wand

Twee van die tieners uit de kerk, Naga Bushan Ratnam en Pavani Kotala Ratnam, wonen met hun ouders in een klein flatje ver buiten de stad, vlakbij de staalfabriek waar hun vader werkt. Je kunt aan de afbeeldingen in het flatje zien wat hier de prioriteiten zijn. Een boekenplank bij de voordeur staat vol gezinsfoto's. En in de slaapruijnte hangen afbeeldingen van de Heiland, de tempel en het Eerste Presidium aan de muur.

'Als ik wakker word, zijn die afbeeldingen het eerste wat ik zie', zegt Pavani. 'Als ik 's avonds ga slapen, is dat het laatste wat ik zie.'

Pavani meent dat we allemaal thuis een vredige haven kunnen scheppen. 'Daarom houd ik het schoon', zegt ze. 'Dat is een manier om het de Geest aantrekkelijk te maken hier te zijn.' En op school: 'Ik heb altijd *Voor de kracht van de jeugd* in mijn boekentas, dus telkens als ik een boek pak, zie ik het.'

Naga vindt dat gesprekken met zijn zus hem vrede geven. 'Natuurlijk praten we met onze ouders en vragen we hen in veel dingen om raad', zegt hij. 'Onze vader is districts-president, dus we praten vaak met hem, zowel officieel als onofficieel. En we praten graag met onze moeder. Maar het is heel bijzonder om met mijn zus te praten.' Als Naga van streek is, kalmeert Pavani hem.

De kerk en het gezin bieden niet alleen de familie Ratnam een veilige haven (vorige pagina), maar ook (van links naar de rechts, met de wijzers van de klok mee) Sujith, Sandeep en Hepsiba Batha; Pavani en Naga Ratnam; de familie Butty; en andere jongeren uit Visakhapatnam, dat drie gemeenten telt.

op één motorfiets veertig kilometer heen en weer reizen. Ze praten over de gelovige gebeden voor Pavani toen ze ziek was op de dag dat vader gedoopt werd, over de priesterschapszegen die vader de ernstig zieke Naga gaf tijdens zijn schoolexamens, en over de manier waarop vader praat met moeder, met hen, en in gebed met hemelse Vader als hij belangrijke beslissingen moet nemen.

‘Ik heb positieve veranderingen gezien in onze familie toen we vooruitgang maakten in het evangelie’, zegt Pavani. ‘Ik heb als jongste in het gezin veel gehad aan het voorbeeld van mijn ouders en mijn broer. Ik weet dat Jezus Christus me in elk stadium van mijn leven heeft geholpen. Ik heb mensen om me heen die me helpen en liefhebben, en de Heiland heeft me lief. Die liefde is voor mij het belangrijkste van allemaal.’

Die liefde was zichtbaar toen het gezin voor hun verzegeling naar de tempel in Hongkong (China) reisde. Naga zegt dat de tempel de veiligste haven op aarde is: ‘Het is een heilige plek. Als ik er alleen al maar aan denk, wordt ons thuis een heilige plek.’ En dat maakt het flatje van de familie Ratnam een fijne plek.

Naga is wat gereserveerd, dus helpt Pavani hem om wat hartelijker te zijn.

‘Maar boven alles sterken wij elkaar in het naleven van de normen’, zegt Naga. Pavani vraagt Naga bijvoorbeeld om advies over fatsoenlijke kleding. ‘Als hij vindt dat het niet aan de kernormen voldoet, draag ik het niet’, zegt zij. En ze hebben het vaak over mensen helpen, zowel in de kerk als in de gemeenschap. Dergelijke discussies zijn er deels oorzaak van dat Naga ervan droomt om op een dag cardioloog (hartspecialist) te worden. ‘Ik wil ook in mijn loopbaan iets voor een ander kunnen doen’, zegt hij.

De tieners uit de familie Ratnam leggen uit dat het priesterschap thuis hebben ook iets toevoegt aan het welzijn van hun familie. Ze halen herinneringen op aan de tijd, acht jaar geleden, toen hun vader hen meenam naar de kerk, ook al moesten ze daarvoor met zijn vieren

Veiligheid door de Schriften

Hepsiba, Sandeep en Sujith Batha, die met hun ouders in de binnenstad van Visak wonen (zoals de plaatselijke inwoners de stad noemen), zeggen dat de Schriften een anker voor hen zijn in hun vredige haven. ‘Door de Schriften te lezen, nodigen we de Geest uit om ons te leiden op het juiste pad, zodat we goede beslissingen kunnen nemen’, zegt Hepsiba. ‘We nodigen bij ons thuis ook de Geest uit als we gezinsavond en gezinsgebed hebben.’

In feite, zegt Sandeep, herinnert zijn moeder hen eraan ‘om elke dag te bidden als je gaat of als je komt. Als ze “Wees alsjeblieft dankbaar” zegt, wil ik dankbaar zijn voor alles.’

Sujith zegt dat een andere vredige plek de kerk is, waar de leden in de bijeenkomsten samen het evangelie leren,

waar iedereen kan komen aanbidden, en waar activiteiten worden gehouden waarbij jongeren met dezelfde normen elkaar kunnen steunen en geruststellen. ‘De Heer zegt ons dat we het licht van de wereld zijn’, zegt Sujith (zie Matteüs 5:14). ‘Komen we bijeen, dan houden we dat licht fel brandend, en zijn we eerder geneigd om het met andere mensen te delen.’

Gelukkig thuis

Het was dát delen waardoor de familie Butty in aanraking kwam met het evangelie. De zusjes Sandhya en Sudha Butty en hun ouders kunnen nauwelijks ophouden met glimlachen, zo enthousiast zijn ze als ze vertellen hoe ze kennismaakten met de kerk.

‘We zijn als gezin lid geworden van de kerk’, legt Sandhya uit. ‘We waren al heel lang naar de juiste kerk op zoek. We wisten dat we gedoopt moesten worden. En

toen zag onze vader op een dag twee zendelingen. Op hun naamplaatje stond ‘De Kerk van Jezus Christus’ en toen wist hij dat hij met ze moest praten.’

Ze volgden de lessen aandachtig. ‘We leerden dat Jezus Christus voor ons leed om de wil van de Vader te doen en de verzoening tot stand te brengen, en dat Hij het ons mogelijk maakte om terug te keren naar onze hemelse Vader door Hem te volgen’, zegt Sudha. Met dat getuigenis als stevig fundament leek lid worden van de kerk net zo prettig als zeilen over rustige zeeën, en de familie Butty heeft zich sindsdien in die beslissing verheugd.

Elke dag varen de vissersboten van Visakhapatnam het zeegat uit. Elke dag trekken de jongeren uit de gemeentes Visakhapatnam 1, 2 en Gajuwaka de wereld in. Ze kunnen allemaal veilig terugkeren naar een bekende haven. Maar in het geval van de heiligen der laatste dagen is het een haven die niet alleen nu veilig is, maar voor de eeuwigheid. ■

ZEILEN MET HET VRIENDSCHAPSSCHIP

Pavani Kotala Ratnam heeft veel over vriendschap geleerd door de evangeliebeginselen na te leven. ‘Toen we lid van de kerk werden, werd ik op school uitgelachen omdat ik nooit wilde spieken. Ik vertelde nooit leugens. Als ik werd gevraagd iets goeds te doen, deed ik het altijd. En ik sprak iedereen altijd beleefd aan. Ik had goede vriendinnen in de kerk, maar mijn “vriendinnen” op school waren niet zo dol op mijn normen. Ze zeiden dat ik gek was en lachten me uit in gezelschap van anderen.

‘Ik besprak met mijn vader en moeder wat voor vriendinnen ik zou moeten hebben’, vervolgt ze. ‘Met hen praten was een van de beste beslissingen die ik ooit heb genomen. Ze hielpen me om een goed gevoel over mezelf te hebben, vriendinnen te kiezen die me opbouwden, en te proberen vriendelijk te zijn voor iedereen.

‘Al gauw praatte ik met iedereen: de grote jongen, de betere leerling — ik praatte met iedereen. Ik probeerde een goed voorbeeld te geven. In het begin vond ik geen vriendinnen die me aanmoedigden, en ik vond dat best moeilijk. Maar mijn leerkrachten bemoedigden me. Er waren

momenten waarop ze vroegen: ‘Wat maakt jou anders?’

‘Andere leerlingen bleven maar vragen: “Waarom doe je zo?” en “Waarom praat je met die jongen, want hij is niet uit jouw kaste?”

Maar uiteindelijk hielden die beukende golven van weerstand op. ‘Ik wist dat ik op een goede manier anders was en dat ik mezelf moest zijn en het goede doen. Ik was vastbesloten’, zegt ze.

Nu kennen de andere leerlingen Pavani als een vriendelijke jonge vrouw die een positieve invloed heeft op school.

PRESIDENT MONSON WIL U SPREKEN

Zo'n vijftien jaar geleden kreeg ik te horen dat ik de ziekte van Parkinson had. Vier jaar later was mijn gezondheid gestaag aan het afnemen en zat ik in een rolstoel. Mijn toestand was erg frustrerend voor me, want ik was mijn hele leven erg actief geweest.

Ik bezocht een conferentie in Dundee (Schotland) die werd bijgewoond door president Thomas S. Monson, destijds raadgever in het Eerste Presidium. Na de bijeenkomst kwam er een lid op me af.

'Broeder Sharkey?'

'Ja?'

'Wilt u mee naar voren komen om president Monson te spreken?'

Ik was niet van plan om dat

te doen, maar enkele minuten later kwam de man terug.

'Broeder Sharkey,' zei hij, 'president Monson wacht op u.'

'Maar hij kent me niet', antwoordde ik.

'Toch wacht hij op u. Hij heeft gehoord van uw ziekte.'

Ik stemde ermee in om naar president Monson te gaan. Hij begroette me hartelijk en vroeg of ik een zalving wilde. Ik zei dat ik dat wel wilde.

We gingen naar een kamer en president Monson vroeg door wie ik gezalfd wilde worden. Ik vroeg of we mijn bisschop konden halen. Toen iemand hem ging zoeken, herinnerde een van president Monsons reisgezellen hem eraan dat ze de luchthaven in

Edinburgh niet op tijd zouden halen als ze niet gauw vertrokken.

President Monson glimlachte en zei over hem en mij: 'Als je onze leeftijd hebt, leer je om prioriteiten te stellen. We komen wel op tijd.'

Toen mijn bisschop er was, bedienden president Monson en hij de verordening voor me. De zegen die president Monson me gaf was geen genezende zegen; hij ging over het omgaan met mijn toestand en de bijkomende kwalen. En het was een zegen voor mijn gezinsleden, dat zij in staat zouden zijn om me te helpen omgaan met mijn ziekte.

En nu, tien jaar later, heb ik nog steeds de ziekte van Parkinson, maar ik ben 74 en het gaat goed met me. Ik heb inderdaad manieren gevonden om met mijn ziekte om te gaan. Ik voel me goed, en ik heb de rolstoel vanaf de dag van die zalving niet meer gebruikt. Mijn dokter noemt me zijn 'beste patiënt'.

Ik zal president Monson altijd dankbaar zijn voor de vriendelijke manier waarop hij tot mij sprak, en voor de zegen die hij gaf aan een man die hij niet kende. Maar ik zal ook altijd dankbaar blijven voor wat hij me leerde over het gebruik van het priesterschap.

We dragen in de kerk allemaal verschillende sleutels en ambten, maar we dragen wel allemaal hetzelfde priesterschap. De vriendelijke daad van president Monson heeft me geleerd dat het priesterschap niet draait om wie het draagt, maar om hoe we het gebruiken om kinderen van onze hemelse Vader tot zegen te zijn. ■

George Sharkey (Schotland)

President Monson begroette met hartelijk en vroeg of ik een zalving wilde.

GEZEGEND DOOR DE PRIESTERSCHAP

Ik ben in 1996 als alleenstaande moeder lid van de kerk geworden, enkele jaren nadat mijn tweelingzus, Theresa, lid was geworden. Toen Theresa zich liet dopen, zei een gezamenlijke vriendin tegen me: 'Waarom wordt ze lid van die kerk? Als vrouw wordt je daar toch niet echt mee.'

Door de omgang met andere leden van de kerk wist ik dat mijn vriendin ernaast zat — de huwelijken die ik onder de kerkleden zag, waren sterk en op gelijkwaardige basis, meer dan ik daarvoor had meegemaakt. Ik wist dat alleen de mannen in de kerk het priesterschap droegen, maar ik merkte dat zij dat priesterschap ten behoeve van iedereen gebruikten.

Die waarheid drong nog dieper tot mij door toen ik elf jaar na mijn doop te horen kreeg dat ik borstkanker had. Na die mededeling kreeg ik de ingeving om een priesterschapszegen te vragen, wat ik die avond ook deed. In de zegen werd mij beloofd dat de kanker mijn lichaam zou verlaten, dat ik zou genezen en dat de Geest mijn artsen zou leiden.

Na die eerste zegen ontving ik er in de drie daaropvolgende jaren van behandelingen en operaties nog vele. Ik kreeg er het geloof door dat ik lichamelijk zou genezen als dat de wil van de Heer was, of dat die genezing geestelijk zou zijn — en ik kreeg steeds weer de kracht om met mijn beproeving om te gaan.

Ik maakte de tweede vorm van genezing mee in de nacht na een

Na de mededeling dat ik borstkanker had, kreeg ik de ingeving om een priesterschapszegen te vragen.

operatie. Ik weet nog dat ik met hevige pijn wakker werd. Op datzelfde moment kreeg ik de volgende gedachte: 'Je weet dat je beter wordt. Je hebt de belofte gekregen dat je lichaam weer gezond wordt. Je weet dat je dit zult doorstaan.'

Een andere keer werd ik midden in de nacht wakker en piekerde ik over de toekomst. 'Wat gaat er met me gebeuren?' vroeg ik me af. Die paniek hield een paar uur aan, maar dat was de enige keer in mijn strijd van drie

jaar dat ik die mate van onrust had gevoeld. De gemoedsrust door de priesterschapszegens die ik ontving, gaf me steun en hielp me dingen te doorstaan die ik voor onmogelijk had gehouden.

Het priesterschap bleef me kracht geven tijdens een infectie en hoge koorts na een operatie. In die periode kwam mijn zwager op een avond naar het ziekenhuis om me een zegen te geven. Mijn temperatuur was de hele dag opgelopen, maar zakte na de zegen gestaag. Ik was verbaasd maar niet verrast.

Ik zag de belofte in vervulling gaan dat mijn artsen geleid zouden worden. Toen ik na een van de operaties weer bijkwam, kwam de chirurg bij me langs.

'Ik was helemaal klaar,' legde ze uit, 'maar iets zei me om dieper te gaan, en ik vond nog meer plekken met problemen, die ik weg heb kunnen halen. Gelukkig maar dat we die hebben gevonden.'

Zij is geen lid van de kerk, maar de belofte in de zegen die ik had ontvangen, was uitgekomen. De Geest had haar geleid.

Ik ben dankbaar voor de waardige priesterschapsdragers in mijn wijk en familie die zich om mij hebben bekommerd en mij met hun priesterschap hebben gezegend. Ik ben dankbaar voor hun echtgenotes die hen steunen bij het eren en uitoefenen van hun priesterschap om anderen te zegenen. Bovenal ben ik dankbaar dat onze hemelse Vader ons met zijn macht op aarde heeft gezegend, een macht die al zijn kinderen tot zegen is. ■
Virginia Gillis, Massachusetts (VS)

PA, IK HEB JE NODIG

Ik was bezig sproeibuizen op een deel van het land van onze boerderij in het noorden van Californië (VS) te verplaatsen. Het was een heerlijke dag omdat mijn vader me kwam helpen. Toen we klaar waren, sprongen we ieder op ons terreinvoertuig en reden we richting huis met onze gedachten al bij de maaltijd. Pa reed voorop.

Onze landerijen grensden aan één kant aan de Pit River. We reden langs de rand van het veld om de alfalfa niet te pletten met de grote wielen onder onze terreinwagens. Het veld bevond zich rechts van ons, en de rivier liep links van ons onder een steile helling. Het zicht was slecht vanwege de mist.

We reden met een behoorlijke vaart door, tot ik buiten het spoor terecht kwam en met mijn rechterachterwiel een hoopje struikgewas raakte. Ik kon de terreinwagen alleen nog met een ruk naar links richting de rivier de helling af sturen. Ik probeerde te stoppen, maar de helling was te steil en de snelheid te hoog. Ik ging ervan uit dat ik in de rivier zou belanden. Gelukkig stond er precies op die plek een boom op de helling. Voor ik het wist keek ik omlaag naar de terreinwagen — vanuit de boom! Ik was nog nooit zo bang geweest.

Ik voelde dat ik op het nippertje aan de dood was ontsnapt, maar was er met een paar schrammen en blauwe plekken ongedeerd vanaf gekomen. Nadat ik was gekalmeerd en een paar keer diep had ademgehaald, besepte ik dat ik de terreinwagen nooit alleen terug de helling op kreeg. Ik verwachtte steeds maar mijn vaders hoofd over de rand van de

helling te zien verschijnen, op zoek naar mij, maar dat gebeurde niet. Dat maakte me nog beroerder.

Ik kroop de helling op, maar zag mijn vader in geen velden of wegen. Ik bad in stilte tot mijn Vader in de hemel en vroeg Hem mijn vader naar mij terug te sturen. Toen begon ik te lopen.

Intussen was pa al bijna thuis toen hij dacht mij te horen roepen. Hij keek voor het eerst om sinds we waren vertrokken. Pas toen merkte hij dat ik niet meer achter hem reed. Hij wist dat er iets niet in de haak was en ging naar mij op zoek.

Later vertelde pa dat hij me had horen zeggen: 'Pa, ik heb je nodig!' Op dat moment was hij ruim drie kilometer verderop. Ik wist toen dat een liefhebbende Vader in de hemel mijn gebed had gehoord en mijn vader had laten weten dat ik zijn hulp nodig had.

Ik ben dankbaar voor de Heilige Geest en de influisteringen van waarheid en leiding die we van Hem ontvangen. Ik ben ook dankbaar voor een liefhebbende vader die zo leefde dat de Heilige Geest tot hem kon spreken en hij zijn stem kon horen. ■
Michael K. Hewett, Utah (VS)

Ik bad in stilte tot mijn Vader in de hemel en vroeg Hem mijn vader naar mij terug te sturen.

WIL JE EEN ZEGEN?

Op een ochtend liep ik een steile heuvel aan de zuidkant van de campus van Brigham Young University op toen ik een klap achter me hoorde. Ik keek om en zag een jonge man met zijn gezicht omlaag op straat liggen, zijn fiets een paar meter verderop in gruzelementen. Ik stond aan de grond genageld tot hij zwakjes probeerde zijn hoofd op te heffen. Toen snelde ik naar hem toe, samen met nog vier mensen die de heuvel op liepen.

De student die het eerst bij de fietser was, draaide hem voorzichtig om, waardoor diepe snijwonden op de lippen, neus, kin en wenkbrauwen van de fietser zichtbaar werden. Een andere student riep hulp in met zijn mobiele telefoon. Een jonge moeder die naast mij stond, kwam met een doek op de proppen en de eerste student depte er de bloedende lip van de fietser mee. Nog een vrouw en ik keken toe en wachtten vol spanning op de ambulance.

De gewonde man deed knipperend zijn ogen open en keek de gezichten om hem heen in verwarring aan.

‘Waar ben ik?’ zei hij. ‘Wat is er gebeurd?’

De student die de doek tegen zijn lippen hield, antwoordde: ‘Je bent aan de zuidkant van de campus. Je bent met je fiets onderuitgegaan.’

De fietser kreunde. ‘Ik heb pijn’, zei hij. ‘Help me.’

De student zei dat hulp in aantocht was en vroeg hoe de jonge man heette.

‘David’, bracht hij er zachtjes snikend uit. ‘Waar ben ik?’ vroeg hij opnieuw.

Een oudere man in een net pak — vermoedelijk een professor — kwam erbij staan en vroeg David of hij een zegen wilde. Hij knikte dankbaar.

De professor moest even nadenken. ‘Ik heb alleen geen olie bij me’, zei hij, terwijl hij rondkeek. Alle omstanders schudden hun hoofd. De gewonde jonge man kreunde en wees zwakjes naar zijn broekzak. De student naast hem voelde in zijn zak en haalde een grote sleutelhanger met een kleine houder met gewijde olie eraan tevoorschijn.

‘Hij heeft wat bij zich!’ riep de student uit.

De fietser werd rustig zodra de

De gewonde jonge man kreunde en wees zwakjes naar zijn broekzak. De student naast hem voelde in zijn zak en haalde een kleine houder met gewijde olie tevoorschijn.

professor en de mannelijke studenten hun handen op zijn hoofd legden en hem een zegen gaven. Ik voelde ook een kalmte over mij komen toen de professor de jonge man beloofde dat hij zou herstellen, gemoedsrust zou hebben en dichter tot de Heiland zou komen door deze gebeurtenis.

De ambulance kwam snel daarna ter plekke en nam de fietser mee. Toen ik naar de les liep, bedacht ik dat hij gewijde olie bij zich droeg om het priesterschap te kunnen gebruiken en iemand in nood te zegenen. Die dag werd hij echter zelf gezegend. Ik heb er een diep gevoel van liefde voor getrouwe mannen aan overgehouden die zo leven dat ze bereid zijn anderen te zegenen, en voor de Heer, die hen ook zegent. ■ Lia McClanahan, Utah (VS)

DE WAARDE VAN EEN opleiding

Suzy Taggy Coelho Caldas Nelsen

Mijn moeder werd in haar jeugd voortdurend aan haar lot overgelaten, en kende niet anders dan honger en armoede. Ze had maar weinig onderwijs genoten, maar besepte wel de waarde van een opleiding en dat die levens kon veranderen. Mijn moeder naaide voor mij stukjes papier aan elkaar tot een schrift voor school, en maakte mij daarmee het volgende duidelijk: een opleiding kon me helpen boven de armoede uit te stijgen.

Een bescheiden begin

Ik ben meer dan drie maanden te vroeg in het noorden van Brazilië geboren. Dertig jaar geleden had een vroeggeboren baby nauwelijks kans om te overleven in een openbaar ziekenhuis vol kakkerlakken. De artsen vertelden mijn moeder dat ik binnen een paar uur zou sterven. Maar ik ging niet dood. De Heer heeft me geholpen in leven te blijven.

Toen ik ongeveer vijf was, liet mijn vader mijn moeder met haar vijf kinderen in de steek. Mijn moeder was als klein kind ook al door haar ouders in de steek gelaten, zodat ze geen familie had om op terug

Mijn moeder zei dat ik goed mijn best moest doen op school, omdat ik alleen daardoor de armoede kon ontstijgen.

te vallen. We hadden niet genoeg geld om een woning te huren, dus huurden we een lapje grond. We bouwden ons huisje van afvalhout, papier en plastic met een dak van gedroogde bladeren. We hadden alleen een hangmat, die we vaak met z'n tweeën of drieën deelden, en ons bed, gemaakt van een paar plat gevouwen kartonnen dozen. We hadden geen stromend water, geen elektriciteit. We hadden niets.

Mijn moeder werkte als huishoudster en deed de was voor andere mensen. Ik ging met haar mee naar de rivier en hielp haar zo goed ik kon. Daarna liepen we urenlang om de kleren af te leveren. Ik koesterde de tijd die we met en naast elkaar werkten. In die periode ontwikkelde ik een band met mijn moeder.

Hoewel we hard werkten, kwam er nooit genoeg geld in het laatje. Soms hadden we nauwelijks iets te eten. Mijn moeder gaf ons dan haar eten en had soms dagenlang zelf niets. We dronken water en gingen maar naar bed om de knagende honger proberen te vergeten.

Weet je hoe je één ei onder zes mensen verdeelt? Ik wel.

Op jonge leeftijd had ik een klein groepje vrienden en vriendinnen, maar we groeiden later uit elkaar. De meisjes verkochten hun lichaam om geld te verdienen en de jongens gingen stelen. Toen ze me vroegen om mee te doen, voelde ik van binnen dat het niet goed was. Ik weet dat de Heer toen al op me lette, voordat ik lid was van de kerk, en ik heb zijn hand ook in mijn verdere leven gezien.

Volharden op school

Als kinderen stonden we een hele tijd op de wachtlijst voor een openbare school. Toen we eindelijk in aanmerking kwamen, vertelde mijn moeder me goede dingen over school. Ze zei dat als ik het leren serieus nam, ik in de toekomst iemand

zou worden. Ik zal haar woorden nooit vergeten: ‘Het spijt me dat ik je geen goed leven kan geven. Het spijt me dat je al zo vroeg in je leven op de harde manier hebt moeten leren hoe belangrijk werken is, maar nu krijg je de kans om een opleiding te volgen. Wat er ook gebeurt, stop nooit met school omdat je alleen daardoor een ander leven kunt krijgen.’

Toen ik eenmaal op school zat, moesten we inventief zijn om aan schoolspullen te komen. Ik viste lege stukken papier uit vuilnisbakken en nam die mee naar huis. Mijn moeder naaide die stukken aan elkaar tot een schrift. Ze kocht een potlood en brak het in drie stukken zodat mijn twee zussen en ik ieder iets hadden om op school mee te schrijven. De andere twee kinderen waren nog te jong om met ons mee naar school te gaan.

Een nieuw geloof

Omdat mijn moeder haar hele leven veel leed had ondervonden, geloofde ze niet dat er een God kon zijn. In mijn kinderjaren geloofde ik

Mijn moeder stuurde me naar school met een zelfgemaakt schrift en een derde van een potlood.

dat evenmin. Maar toen ik iets ouder werd, begon ik vragen te stellen over God. Ik vroeg me af waarom mijn familie nooit de kans had gehad op een goed leven en waarom ik nooit speelgoed, genoeg te eten of nieuwe kleren kreeg. Telkens wanneer die vragen in me opkwamen, voelde ik ergens in mijn hart dat ik niet alleen was. Dat gevoel heeft me jarenlang troost gegeven.

Ik was ongeveer dertien jaar oud toen er zendingen van de kerk bij ons thuis kwamen. Zij gaven antwoord op al mijn vragen en leerden me over Jezus Christus. Ze vertelden me dat er een kerk was waar ik meer kon leren over het evangelie in speciale klassen met anderen van mijn leeftijd. Zij leerden me hoe ik moest bidden. Ze vertelden me over het Boek van Mormon. Toen ik me liet dopen, kwam niemand van mijn familie naar de doopdienst.

Ik voelde me alleen, maar wist dat ik de juiste keuze had gemaakt. Ik maakte kennis met een nieuw leven — een leven van hoop, geluk, geloof en liefde. Ik wist dat mijn leeftijdsgenoten hun toevlucht zochten in drugs en onzedelijkheid. Ik had mijn toevlucht gevonden in een liefhebbende hemelse Vader en het evangelie van zijn Zoon. Na mijn doop wist ik dat de Heer mijn hele leven al naar mij had omgezien.

Ik leerde veel over het evangelie. Ik ontmoette mensen met dezelfde geloofsovertuiging. Sommige leden kregen wat meer zicht op mijn leven toen ze mij thuis opzochten. Ze hielpen me gul door kleren en schoenen voor de kerk en schriften voor school met mij te kopen. Ik paste geregeld op de kinderen van diverse kerkleden

ZORG VOOR EEN OPLEIDING

‘De Heer wil dat je je verstand en je handen schoolt, wat voor beroep je ook kiest. Of het nu onderhoudsmonteur van koelkasten is of chirurg, je zult een opleiding moeten volgen. (...) Je zult de kerk eer brengen en je zult rijkelijk gezegend worden als gevolg van je training.’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), ‘Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren’, *Liahona*, april 2001, p. 34.

Toen ik tot de opleiding verpleegkunde werd toegelaten, wist ik dat het moeilijk zou zijn, maar ik wist ook dat de Heer me zou bijstaan.

INSTITUUT

Waar je ook studeert, je kunt samenkomen met andere jongvolwassenen op een van de ruim 500 instituten voor godsdienstonderwijs over de hele wereld. Neem voor een locatie bij jou in de buurt contact op met je plaatselijke priesterschapsleiders of ga naar www.lds.org/institutes.

en verdiende meer geld dan ooit daarvoor. Ik had op mijn jonge leeftijd makkelijk van het evangelie kunnen afdwalen. Maar met de steun van de kerkleden bleef ik standvastig in mijn nieuwe geloof.

Het evangelie heeft mijn leven echt veranderd. Na mijn doop had ik meer energie om te leren op school. Ik leerde veel en gaf zelf bijles aan anderen. Als ik ergens niet genoeg van afwist, studeerde ik net zo lang tot ik het zo goed kende dat ik het *kon* uitleggen. Het geld gebruikte ik voor thuis.

Ik ontving mijn patriarchale zegen en kreeg de raad om een zending te vervullen omdat de Heer met die zending een bijzondere zegen voor mij in petto had waardoor mijn leven voorgoed zou veranderen. Ik wist de betekenis ervan niet, maar wist wel dat ik het mettertijd wél zou begrijpen als ik gehoorzaam was.

Nieuwe kansen

Ik ben van 2000 tot 2002 in het zendingsgebied Curitiba (Brazilië) op zending geweest. Door de omgang met een bepaalde collega was ik in staat om in de Verenigde Staten te gaan studeren. Ik wist dat mijn leven

daardoor inderdaad voorgoed zou veranderen. Ik wist dat mijn hemelse Vader naar mij omzag en een specifiek plan voor me had. Die kans om verder te leren was een antwoord op mijn gebed.

Ik wist dat het een uitdaging zou zijn om een tweede taal te leren, maar ik wist ook dat het mogelijk was als ik er hard genoeg aan zou werken. Ik volgde een cursus in de Engelse taal aan Brigham Young University en bracht soms wel tien uur per dag in de bibliotheek door. Een van mijn docenten opperde dat we om de gave van talen konden bidden, waarop ik onze hemelse Vader elke avond om die gave vroeg. Hij heeft me inderdaad geholpen.

Nadat ik de cursus in de Engelse taal had afgerond, werd ik op verscheidene universiteiten toegelaten. Ik besloot om naar Brigham Young University–Idaho te gaan en me aan te melden voor de opleiding tot verpleegkundige. Ik hoorde dat er voor die studie strenge toelatingseisen waren, die vooral voor internationale studenten een barrière vormden. Ik studeerde dan ook zo hard ik kon. In mijn vriendenkring plaagden ze me dat ik beter in de bibliotheek kon gaan wonen omdat ik er zoveel tijd doorbracht. Zelfs na sluitingstijd ging ik thuis verder studeren.

In moeilijke tijden dacht ik aan de woorden van president Gordon B. Hinckley (1910–2008): ‘Je hebt de beste opleiding nodig die je kunt krijgen. Offer je auto op, offer alles op wat je op moet offeren om goed werk te krijgen.’¹ Ik wist dat dit de woorden van een profeet van God waren en nam ze serieus.

Toen ik tot de opleiding tot

‘Offer alles op wat je op moet offeren om goed werk te krijgen.’ Ik wist dat dit de woorden van een profeet van God waren en nam ze serieus.

verpleegkundige werd toegelaten, was ik dankbaar en blij. Ik wist dat het moeilijk zou worden en dat ik offers moest blijven brengen, maar ik wist ook dat de Heer me zou bijstaan.

Tijdens mijn opleiding leerde ik mijn man kennen, met wie ik in 2007 ben getrouwd. Mijn moeder is later dat jaar ook lid van de kerk geworden. Ze vertelde me dat ze nooit had begrepen waarom ik zo gelukkig was, ondanks alle verschrikkelijke dingen die ons waren overkomen. Maar ze begreep het nadat ze tot de kerk was toegetreten. Onze familie is door het evangelie van Jezus Christus gezegend en ik ben blij dat mijn moeder gezegend is na alle offers die ze heeft gebracht. Ik ben haar eeuwig dankbaar.

Begin 2010 was ik me op mijn eindexamens aan het voorbereiden — en zwanger van ons eerste kind. Twee maanden voordat ik de opleiding tot verpleegkundige zou afronden, kreeg ik complicaties met mijn zwangerschap en kwam onze baby met behulp van een keizersnee ter wereld. Mijn docenten zeiden dat ik de opleiding een tijdje moest laten rusten en later kon afstuderen. Maar

ik was er zo dichtbij — nog maar twee maanden!

Mijn man en ik planden onze tijd zorgvuldig in, zodat we onze prioriteiten in balans hielden en ik mijn opleiding kon afronden. Zelf plande ik mijn studietijd zo in dat ik ook mijn man en ons zoontje de nodige aandacht kon geven. Soms pasten mijn schoonouders bij ons thuis op terwijl ik op school was. Twee fantastische klasgenoten hielpen me bepaalde lesstof door te nemen. Ik voelde dat de Heer al die mensen had gestuurd om mij in die moeilijke tijd te steunen.

Een beter leven

Na mijn studie slaagde ik voor het staatsexamen voor certificering en ging ik als verpleegkundige aan de slag. Zo draag ik bij aan het onderhoud van ons gezin terwijl mijn man met zijn opleiding bezig is. Ook al ben ik niet van plan te blijven werken als mijn man klaar is, ben ik door mijn opleiding voorbereid om bij tegenspoed of financiële moeilijkheden weer aan het werk te gaan als dat zou moeten.

Mijn moeder had gelijk: een opleiding kan *inderdaad* levens veranderen. Mijn leven is erdoor veranderd, en het leven van mijn kinderen zal er eveneens door veranderen. Ik hoop dat ze gaan inzien dat ik succes heb gehad omdat ik het plan van de Heer voor mij heb gevolgd. Hij wilde dat ik een opleiding ging volgen en heeft me bij elke stap geholpen. Ik hoop dat mijn kinderen leren werken zoals ik dat heb geleerd, en dat ze de waarde van een opleiding net zo gaan hoogachten als ik. ■

NOOT

1. Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, p. 34.

PERMANENT STUDIEFONDS

In 2001 is het permanent studiefonds (PS) opgericht om leden van de kerk aan de nodige opleiding en training te helpen om zelfredzaam te worden. Kerkleden die voor het programma in aanmerking komen, krijgen een lening om hun opleiding te bekostigen. Ze betalen de lening terug nadat ze werk hebben gevonden. Aan een PS-lening zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- Een waardig, actief lid zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ongehuwde mannelijke kandidaten tussen 19 en 26 jaar moeten een teruggekeerde zendeling zijn of een geldige vrijstelling hebben.
- De goedkeuring hebben van priesterschapsleiders.
- Deelnemen aan een instituut voor godsdienstonderwijs, tenzij gehuwd of ouder dan dertig jaar.
- In een voor PS goedgekeurd land wonen, werken en studeren. PS-leningen worden verstrekt aan leden in meer dan veertig landen.
- Bereid zijn zoveel mogelijk opleidingskosten zelf te betalen, een diploma te halen, beter werk te vinden en de lening volledig terug te betalen.

Als je belangstelling hebt om een PS-lening aan te vragen, neem dan contact op met je plaatselijke priesterschapsleider. Op pef.lds.org staat meer informatie over het studiefonds.

‘Hoe kan ik erachter komen of mijn beproevingen bedoeld zijn om van mij een beter mens te maken, of dat zij de manier zijn waarop mijn hemelse Vader mij waarschuwt dat ik de verkeerde kant op ga?’

Beproevingen kunnen altijd een beter mens van je maken — ongeacht de oorzaak ervan — als je ze aanwendt om geestelijk te groeien.

Je geweten zal je influisteren of je de verkeerde kant op gaat. Als je je slecht voelt over iets wat je hebt gedaan, bid dan tot je hemelse Vader en vraag Hem om vergeving. Probeer de problemen die je hebt veroorzaakt op te lossen. Je kunt ook je ouders en priesterschapsleiders om raad vragen. Die stappen geven je een beter gevoel en helpen je de goede kant op.

Beproevingen die niet het gevolg van zonde zijn, kunnen ook een beter mens van je maken. Dergelijke beproevingen stellen je geloof of geduld op de proef, of leren je iets over jezelf. Vraag je af wat je ervan kunt leren en wat je beter kunt doen om vooruitgang te maken door de beproeving.

Beproevingen kunnen je geloof versterken als je de hulp van onze hemelse Vader inroept. Je kunt, net als de Heiland toen Hij leed, ‘des te vuriger’ bidden (zie Lucas 22:44). Je hemelse Vader kan de beproeving wegnemen, of je de kracht geven die goed te doorstaan (zie Mosiah 24:14–15).

Vrienden en familieleden kunnen hulp bieden

Een van de manieren waarop mijn hemelse Vader me waarschuwt wanneer ik de verkeerde kant op ga, is dat Hij mijn vrienden of familieleden inspireert om over hun getuigenis of een persoonlijke ervaring met mij te spreken. Als ik me schuldig voel of mijn leven wil verbeteren als ze over hun gevoelens praten,

weet ik dat ik me moet bekeren en in sommige opzichten moet veranderen.

Luis S. (17), Florida (VS)

Doorzoek je hart

Doorzoek je hart om te weten of wat je doet echt de wil van onze Vader in de hemel is. We hebben de Heilige Geest in ons leven om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Als je God zoekt en

Hem vraagt, toont de Heilige Geest je alles wat je moet doen. Of de beproeving nu ter lering of waarschuwing is, hetzelfde doel wordt ermee beoogd: je te helpen groeien en in Christus vervolmaakt te worden als je de Heer met geloof en vertrouwen volgt.

Emily B. (18), Californië (VS)

De Heer zal je troosten

Onze hemelse Vader wil dat we door al onze beproevingen sterker en een beter mens worden. Het gaat erom hoe je ermee omgaat. Ik weet dat we sommige beproevingen niet

denken aan te kunnen, maar ze strekken ons tot zegen als we geloof oefenen. Ik probeer altijd in gedachten te houden wat de Heer heeft gezegd: ‘Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u’ (Johannes 14:18). Met die wetenschap kun je iedere beproeving doorstaan die op je pad komt en er sterker door worden. Als je voelt dat onze hemelse Vader je waarschuwt dat je de verkeerde kant op gaat, heb dan geloof en luister naar de ingevingen van de Geest zodat je de roede van ijzer kunt vasthouden. Hij heeft je lief en wil dat je altijd je beste beentje voorzet terwijl Hij je door het leven loodst.

Olivia B. (18), Minnesota (VS)

Heb geduld

Als de moeilijkheden uit overtreding van een van de geboden voortkomen, is er waarschijnlijk sprake van een waarschuwing. Maar als ze zonder jouw toedoen op je pad komen, zijn ze wellicht bedoeld voor

je vooruitgang. Ik zou in gebed gaan en onze hemelse Vader vragen of er iets is dat je moet veranderen of leren door deze ervaring, en zo ja, Hem vragen wat dat dan is. Bid om kracht en troost. En heb geduld; het antwoord ligt mogelijk in het verschiet.

Michaela P. (17), Idaho (VS)

Beproevingen kunnen een waarschuwing zijn

Ik denk dat alle beproevingen bedoeld zijn om ons sterker te maken, ook al lijkt dat soms niet zo. Op mijn veertiende werd ik ziek en kon ik acht maanden niet naar school en moest ik thuis leren. Ik ben er een beter en sterker mens door geworden. Ik ben meer gaan waarderen wat ik heb. Soms helpen beproevingen ons de balans op te maken van ons leven, zodat ze een goed waarschuwingssignaal kunnen zijn.

Jennifer P. (17), North Island (Nieuw-Zeeland)

Bid om van beproevingen te leren

Onze hemelse Vader geeft ons voortdurend beproevingen om ons sterker in zijn evangelie en in ons geloof te maken. Als we ons op een verkeerd pad bevinden, is dat het gevolg van de verkeerde keuzes die we maken. Bid altijd zodat God je kan sterken en helpen inzien wat er goed is aan die beproeving. Ik heb een sterk getuigenis dat de beproevingen die onze hemelse Vader op ons pad plaatst, dienen om ons iets te leren, ons getuigenis

te versterken, ons te helpen niet opnieuw te vallen, of anderen bij te staan door onze ervaring.

Ruddy R. (17), Guayas (Ecuador)

Denk erover na

Ik denk dat je het beste achter het doel van de beproeving komt door er oprecht over te vasten en bidden. Denk er ook eens over na. Als je de beproeving doorstaat, ben je dan een beter mens geworden of hetzelfde gebleven? Als je denkt dat de beproeving je een beter en gelukkiger mens maakt, ben je op de goede weg.

Ammon K. (16), Utah (VS)

Blijf op het goede pad

We dienen dagelijks in de Schriften te lezen en te bidden. Als we dat doen en afgestemd zijn op de Heilige Geest, laat God ons weten

welke keuzes we wel en niet moeten maken. Als je denkt dat het pad dat je bewandelt niet het pad is dat onze Vader in de hemel voor jou in

gedachten heeft, keer dan terug. Blijf altijd op het smalle, rechte pad.

Elizabeth P. (15), Pennsylvania (VS)

MEER OP DE HEILAND GAAN LIJKEN

'Onze hemelse Vader, die ons volkomen en volmaakt liefheeft, laat ons ervaringen ondergaan waardoor wij de eigenschappen kunnen ontwikkelen die ons steeds meer op Christus doen lijken. Onze beproevingen komen in vele gedaanten, maar ze helpen ons stuk voor stuk om meer als de Heiland te worden als we het goede van elke ervaring leren inzien. Met een beter begrip van deze leer raken wij meer overtuigd van de liefde van onze Vader. We zullen in dit leven wellicht nooit weten waarom we bepaalde moeilijkheden ondergaan, maar we weten wel dat we ervan kunnen leren.'

Ouderling James B. Martino van de Zeventig, 'Alle dingen werken mede ten goede', *Liahona*, mei 2010, p. 101.

VOLGENDE VRAAG

'Ik voel me overweldigd als ik denk aan alles wat ik moet doen om het evangelie na te leven. Waar moet ik beginnen?'

Stuur je antwoord vóór 15 juli 2011 aan:

Liahona, Questions & Answers 7/11
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) jouw schriftelijke toestemming — en als je onder de achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (e-mail toegestaan) — om je reactie en foto te plaatsen.

Jouw voorbeeld

Als je het evangelie naleeft, sterk je niet alleen jezelf, maar ook andere mensen.

Ik heb grote bewondering en respect voor de jongemannen die het Aäronisch priesterschap eren. Ik wil jullie vertellen over drie van die jongemannen uit de ring Nairobi, in Kenia (Afrika).

Martin wordt sterk

Toen Martin uit de gemeente Westland veertien jaar was, verliet hij zijn ouderlijk huis in Nairobi om naar een kostschool te gaan waar hij het enige kerklid was. Op Martins school werd er op bepaalde weekdagen alleen maar thee en brood aangeboden bij het ontbijt. De school had zevenhonderd leerlingen en het bestuur had niet genoeg geld om één leerling een speciaal menu aan te bieden, dus besloot Martin om water te drinken bij zijn brood.

Op zondag moest hij met zijn

Martin

TELT

andere schoolmakers mee naar de kerk. Daar moest hij luisteren naar godsdienstige leringen waarvan hij wist dat sommige verdraaid waren. Van tijd tot tijd wierpen schoolmakers hem steelse blikken toe als ze het met gedempte stem over zijn 'vreemde' geloofsovertuiging hadden. Sommigen noemden hem af en toe zelfs een duivelsaanbidder.

Maar door die moeilijkheden werd Martin eerder sterker dan zwakker. Hij werd erg bemoedigd door de maandelijkse bezoeken van zijn ouders en regelmatige boodschappen van zijn gemeentepresident, die hem altijd het meest recente nummer van de *New Era* stuurde. Als hij daarin las, nam zijn moed om de beproevingen te doorstaan toe.

Joseph slaat nooit over

Joseph uit de wijk Riruta draagt het ambt van leraar in de Aäronische priesterschap. Hij blijft het evangelie trouw, ook al is hij het enige kerklid op een grote school waar veel van zijn leeftijdgenoten zich bezighouden met drugs en ander kwaad. Joseph slaat de kerk nooit over. Hij is altijd vroeg, hij is altijd schoon, en staat klaar om opdrachten van zijn quorumpresident en bisschop uit te voeren. Hij helpt bijna elke zondag met het klaarzetten van het avondmaal.

Humphrey verstuurt huiswerk met de post

Humphrey uit de wijk Upper Hill is ook leraar. Hij is nog maar twee jaar geleden gedoopt. Net als Martin eerst deed, gaat Humphrey momenteel naar een kostschool.

Een van de redenen waarom zijn geloof zo is toegenomen sinds hij lid van de kerk is geworden, is dat hij al zijn seminariehuiswerk per post krijgt, het maakt, en het meteen weer terugstuurt aan zijn seminarieleerkracht.

Als de kostschool dichtgaat, moet Humphrey op zondag over het algemeen drie kwartier lopen voordat hij een lift naar de kerk kan krijgen. Maar hij is altijd te vroeg in de kerk en staat klaar om opdrachten uit te voeren.

Als Humphrey een spreekbeurt krijgt, bereidt hij zijn toespraak ijverig voor. Het is alle luisteraars duidelijk dat hij er veel moeite in heeft gestoken.

De normen naleven

In de huidige wereld worden zedelijke normen steeds verder uitgehold. Jonge mensen die iets goeds en eerbaars zoeken, weten vaak niet waar ze dat kunnen vinden.

Joseph

**Ouderling
Joseph W. Sitati**
van de Zeventig

Humphrey

Onderwijsinstellingen hebben de foute opvatting aanvaard dat morele normen persoonlijk en wisselend kunnen zijn.

Maar als je de normen van je geloof naleeft, kun je je leeftijdgenoten laten inzien wat een stabiliteit, vertrouwen, gemoedsrust en vreugde het evangelie je geeft. Door jouw voorbeeld kun je andere mensen voorbereiden om open te staan voor de leringen van het herstelde evangelie. Door Plicht jegens God voor jongemannen en Persoonlijke vooruitgang voor jongevrouwen kun je dichtert tot God komen en het vertrouwen van leeftijdgenoten en volwassenen verdienen.

Het grootste voorbeeld

Of je nu een jongeman of een jongevrouw bent, je eert het priesterschap als je je leven zo leidt dat je de Heiland echt volgt. Het leven dat de Heiland als jongeman leidde, is een geweldig voorbeeld voor je. Hij was nog maar twaalf toen het werk van zijn hemelse Vader Hem aantrok, ook al eerde Hij ook zijn aardse ouders. Volgens de Schriften onderwees Hij mensen in de tempel. Hij verbaasde oudere, geleerde mensen met zijn begrip van de leer (zie Lucas 2:42–52). De Heiland liet zien dat twaalf jaar niet te jong is om de diepzinniger kanten van het evangelie te begrijpen,

als we maar in aanmerking komen voor de hulp van de Geest.

In de Schriften staan nog veel meer goede voorbeelden van jongeren die kloekmoedig zijn in hun geloof: Jozef, zoon van Jakob; Daniël; Nephi; en anderen. We kunnen ook naar het voorbeeld van de profeten en apostelen in onze tijd kijken.

De herstelling van het Aäronisch priesterschap is een bewijs dat onze hemelse Vader de jongemannen en jongevrouwen van de kerk vertrouwt. Jongemannen, Hij verwacht van jullie dat je het priesterschap gebruikt om zijn kinderen van alle leeftijden tot zegen te zijn. Dat doe je door in het evangelie te onderwijzen, te dopen, het avondmaal te bedienen, de zieken en bezochten te helpen, gezinnen thuis te bezoeken om ze te sterken, en opdrachten van je bisschop of gemeentepresident uit te voeren. Door de diensten die je als Aäronisch-priesterschapsdrager verricht, gaan de mensen voelen dat onze hemelse Vader ze liefheeft. Jongevrouwen, jullie kunnen op dezelfde manier het voorbeeld van de Heiland volgen door zo te leven dat je in aanmerking komt om naar de tempel te gaan, de mensen om je heen te dienen, te zorgen voor mensen in nood, en je sterke kanten en talenten te ontwikkelen.

In veel units van de kerk heb ik jongemannen deze priesterschaps-plichten met eerbied en waardigheid zien uitvoeren. Ik heb ook jongevrouwen met hart en ziel andere mensen zien dienen. Dat dienstbetoon, en de manier waarop het wordt verricht, sterkt je geloof in God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. En het kan het geloof versterken van de mensen die je dient. ■

VERTROUWEN IN JULIET

Jongevrouwen, jullie geven op dezelfde wijze als de jongemannen een goed voorbeeld: door het evangelie na te leven. Werk je aan Persoonlijke vooruitgang, dan leer je beginselen waardoor je te weten kunt komen dat je een dochter van God

bent, en wat je hemelse Vader van je verwacht.

Juliet is daar een voorbeeld van. Deze jongevrouw uit de gemeente Westlands werd als ingeschreven kind gedoopt. Ondanks moeilijke omstandigheden, inclusief een opvoeding door een alleenstaande moeder zonder vast inkomen, had Juliet hoge waarden waarmee ze zo'n indruk maakte op de leiding van haar school dat ze haar aanwezigheid als leerlingvertegenwoordigster voor de hele school. Zij is letterlijk de leerlinge die van de hele school het meest vertrouwd wordt.

Juliet heeft geleerd dat ze deelt in het priesterschap als ze de evangeliën naleeft. Uit haar voorbeeld blijkt dat jongemannen en jongevrouwen die het priesterschap eren door God en de mens geëerd worden.

Leer en Verbonden

121:41–43

Joseph Smith leerde ons de wijze van de Heer om priesterschapsgesag uit te oefenen.

Overreding

Overreding — anderen aanmoedigen iets te geloven of te doen door met ze in gesprek te gaan of ervoor te pleiten.

Lankmoedigheid

Lankmoedigheid — geduld.

‘De Heer heeft geduld met ons, laten wij dan geduldig zijn met hen die wij dienen. Zie in dat zij, net als wij, onvolmaakt zijn. Net als wij maken zij fouten. Net als wij willen zij dat anderen ze het voordeel van de twijfel geven.

‘Geef het nooit op met iemand. En dat geldt ook voor opgeven met onszelf.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Ga voort in geduld’, *Liahona*, mei 2010, p. 58.

Mildheid, vriendelijkheid en zachtmoedigheid

Hieronder staan enkele dingen die we uit de Schriften leren over mildheid, vriendelijkheid en zachtmoedigheid:

- Ze zijn vruchten van de Geest (zie Galaten 5:22–23).
- Mildheid en vriendelijkheid zijn kenmerkend voor de dienstknechten van de Heer (zie

41 Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde;

42 door vriendelijkheid en zuivere kennis, hetgeen de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog in grote mate zal verruimen —

43 intijds met strengheid berispnd, wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest, en dan daarna een toename van liefde tonend jegens hem die gij hebt berispt, opdat hij u niet als zijn vijand zal beschouwen.

1 Tessalonicenzen 2:7; 2 Timoteüs 2:24).

- De zachtmoedigen zullen de aarde beërvan (zie Psalmen 37:11; Matteüs 5:5).
- Zachtmoedigheid is een teken van geloof in Christus (zie Moroni 7:39).
- Op zachtmoedigheid volgt het bezoek van de Heilige Geest (zie Moroni 8:26).

Ongeveinsde liefde

Ongeveinsd — oprecht, niet onecht of voorgewend.

Heeft iemand jou onlangs oprechte liefde getoond? Hoe kun je anderen die liefde tonen? Schrijf erover in je dagboek.

Zonder huichelarij en zonder bedrog

Huichelarij — je anders voordoen dan je bent.

Bedrog — misleiding; geslepenheid.

Intijds met strengheid berispnd

Berispnd — liefdevol terechtwijzen of corrigeren; afkeuring uiten.

Intijds — spoedig; tijdig; voor het te laat is.

Strengheid — duidelijkheid.

Wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest

‘Een geïnspireerde, liefhebbende vermaning kan een uitnodiging tot eenheid zijn. Als we geen gehoor aan de influistering van de Geest geven, kan dat tot twist leiden.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Zijt één’, *Liahona*, september 2008, p. 6.

Noot van de redactie: deze pagina is niet bedoeld als allesomvattende uitleg van de gekozen tekst, maar als uitgangspunt voor persoonlijke studie.

HET HEILIGE BOS

FOTO JOHN TELFORD

Wat hier is gebeurd, heeft de wereld veranderd. Laat het ook jouw leven veranderen.

GEBAREN VAN DE

GEEST

Pedro Ovalles

Ik was als voltijdzending in de Dominicaanse Republiek net overgeplaatst naar een nieuw gebied waarvan iedereen zei dat je er moeilijk mensen kon vinden om te onderwijzen. Toen ik aankwam, hadden we maar één onderzoeker. Hij heette Oriviades. Hij was al naar de kerk geweest, maar omdat hij doof was en gebarentaal gebruikte, konden de vorige zendingen hem niet onderwijzen.

Op een dag besloten mijn collega en ik om een wonder te vasten en te bidden zodat we Oriviades konden onderwijzen. We maakten een afspraak met hem op een tijdstip dat een van zijn familieleden er ook was om voor ons te tolken, aangezien mijn collega en ik beiden geen gebarentaal kenden.

Toen we bij hem thuis kwamen, was echter niemand van zijn familie aanwezig. Oriviades ging even weg om een stoel te pakken en mijn collega en ik namen die gelegenheid waar om de leiding van de Geest te zoeken. Nog voordat we ons gebed hadden beëindigd, voelde ik sterk de aanwezigheid van de Geest.

Oriviades begon te gebaren, maar we begrepen hem niet. We glimlachten maar wat naar hem en keken elkaar aan om een plan te bedenken. We besloten een briefje te schrijven met een tijdstip voor onze volgende afspraak, in de hoop dat er dan wel

een tolk zou zijn. Maar we voelden allebei opeens heel sterk dat we moesten blijven en proberen hem te onderwijzen. ‘Laten we het in elk geval proberen — de Geest zal ons helpen’, zei ik tegen mijn collega.

We probeerden hem met tekeningen en simpele handgebaren les te geven. Gaandeweg kregen we de betekenis van Oriviades’ gebaren door en gebaarden we naar hem terug. Hij leek ons prima te begrijpen.

We kregen de ingeving ons getuigenis aan hem te geven. We lieten hem een plaat van het eerste visioen zien en ik schreef op een blaadje: ‘Ik weet dat het waar is.’

Oriviades’ reactie in gebarentaal was: ‘Ik weet dat het waar is — God

heeft me dat verteld. Ik heb gebeden en weet dat het waar is.’

Mijn collega en ik gingen weg met tranen in de ogen. Ik weet dat God ons de mogelijkheid gaf tot deze onderzoeker van het herstelde evangelie te getuigen en dat de Heilige Geest onze boodschap tot zijn hart had gevoerd (zie 2 Nephi 33:1). Ik kwam erachter dat we het evangelie niet op volmaakte wijze of met een omhaal van woorden hoeven over te brengen — soms zijn er helemaal geen woorden voor nodig.

Het is ongelofelijk hoe iets eenvoudig als vasten, gebed en geloof grote wonderen kan bewerkstelligen in ons leven en dat van anderen die we dienen. ■

Leer een **man** vissen

Adam C. Olson

Kerkelijke tijdschriften

Ezra stopte met peddelen in zijn vlerkprauw en keek naar de ondergaande zon boven de Grote Oceaan aan de andere kant van de baai. Hij had jarenlang met zijn vader in deze wateren gevist, maar vandaag zag hij het bekende tafereel door zijn tranen heen minder goed.

Vandaag was hij alleen.

De kano schommelde op het water en Ezra dacht aan de woorden die zijn vader zo vaak had gesproken: 'Let goed op, Ezra. Op een dag ben ik er niet meer en moet jij weten hoe je voor de familie kunt zorgen.'

Vandaag was de dag waarvoor zijn vader hem had gewaarschuwd en waarop hij hem had proberen voor te bereiden. Maar die dag was te snel gekomen. Hij was pas zestien. Hij was er niet klaar voor.

De verantwoordelijkheid

Ezra bewonderde zijn vader. Hij had jaren ongeduldig gewacht tot zijn vader hem op zijn zevende eindelijk oud genoeg vond om te helpen bij het uitzetten en controleren van de visnetten.

Het vissen leverde niet bijster veel geld op, maar wel voldoende om Ezra, zijn vijf zussen en hun moeder te onderhouden; Ezra's oudste zus op haar zending in de Verenigde Staten te steunen, en de burens te helpen. Ezra kon zelfs beginnen te sparen voor zijn eigen zending.

Maar nu was zijn vader er niet meer. Zijn dood kwam onverwacht en brak Ezra's hart.

Het verlies van zijn vader betekende het verlies van zijn held, zijn bisschop, zijn mentor.

Maar bij al dat hartzeer kwam het schokkende besef: dat de verantwoordelijkheid waarop zijn vader geprobeerd had hem voor te bereiden, nu ook plotseling op zijn schouders rustte. Ezra moest nu het gezin onderhouden.

Het gebed

Hij kon er niet eens aan denken om te gaan vissen die eerste week na zijn vaders dood. Daar was hij nog niet aan toe. De gedachte om zijn vaders werk in zijn vaders kano met zijn vaders netten te doen, was ondraaglijk.

De week erop wist hij dat zijn familie op hem rekende, maar de last was overweldigend. Ezra wilde dolgraag als zijn vader worden, maar besepte meer dan ooit hoe ver hij van dat doel verwijderd was.

'Ik voelde me hopeloos', zegt hij. 'Ik vond het de eerste keer moeilijk om in de voetsporen van mijn vader te treden. Toen ik met de kano de zee op ging, voelde ik zijn afwezigheid. De woorden van mijn vader kwamen mij in gedachten en ik voelde de zware last van de verantwoordelijkheid voor mijn familie.'

Staande in de ondiepe wateren van de oceaan wendde hij zich tot de enige Persoon die hem kon helpen — de Enige die zijn vader hem had geleerd te vertrouwen.

'Laat me zien waar mijn vader stond',

*Toen hij hulp
nodig had, zocht
de zestienjarige
Ezra uit Samoa
die waar zijn
vader hem dat
had geleerd: bij
onze hemelse
Vader.*

**Ezra en zijn vriend
Fetu keren terug in
een vlerkprauw nadat
ze de netten hebben
binnengehaald.**

bad Ezra. 'Help me mijn vaders opdracht te vervullen.'

Het antwoord

In de vroege avondstille na dat gebed voelde Ezra iets veranderen. Hij voelde zich naar de visplek van zijn vader geleid en kon zich op de juiste momenten herinneren wat zijn vader hem had geleerd.

'Na dat gebed kreeg ik meer kracht', zegt hij. 'Ik wist dat mijn hemelse Vader me zou helpen.'

Net zoals de Heiland zijn apostelen van weleer aangaf waar ze hun netten moesten uitzetten, kreeg Ezra ook de nodige hulp. 'Ik heb die dag veel vis gevangen', zegt hij.

Zo vader, zo zoon

Hoewel hij had getwijfeld of hij kon doen wat zijn vader deed, kwam Ezra erachter dat hij meer kon dan hij dacht.

'Mijn leven is er heel erg door veranderd — hoe ik denk, hoe ik de dingen zie en de dingen die ik doe', zegt Ezra. 'Ik merkte dat ik kon doen wat mijn vader deed.'

Ezra is meer op zijn vader gaan lijken dan hij voor mogelijk had gehouden. Hij is in zijn vaders voetsporen getreden als visser — en als leraar.

De tweede week dat Ezra ging vissen, vroeg zijn vriend Fetu of hij mee mocht om te leren. Ezra leerde Fetu vissen en Fetu helpt Ezra met het werk en houdt hem gezelschap.

'Ik ben dankbaar voor de kans om anderen iets bij te brengen zoals mijn vader mij dingen heeft geleerd', zegt Ezra. 'Ik ben blij dat ik niet alleen een visser ben zoals mijn vader, maar ook een leraar.'

Leer een man vissen

Het gezegde luidt: 'Geef een man een vis en hij heeft een dag te eten, maar leer hem vissen en hij heeft zijn hele leven te eten.'

Ezra wil op zending gaan. Hij beseft dat zijn hemelse Vader antwoord gaf toen hij Hem aanriep. 'Ik wil Hem kunnen antwoorden als Hij mij roept', zegt Ezra.

***Ezra zegt over de rol als kostwin-
ner die hij van zijn vader moest
overnemen: 'Ik vond het de eerste
keer moeilijk om in de voetsporen
van mijn vader te treden.'***

Ezra's vader heeft dat laatste zeker gedaan.

Maar Ezra leerde veel meer van zijn vader dan vissen. Hij leerde dat hij op zijn hemelse Vader kon vertrouwen. Die wetenschap zal hem zijn hele leven van pas komen, nog meer dan zijn vaardigheid om te vissen.

Ezra weet hoezeer hij de hulp van zijn hemelse Vader nodig heeft en let er goed op zijn taken als priester waardig te vervullen, het ambt waartoe zijn vader hem de week vóór hij stierf had geordend. Ook plant hij het vissen zodanig dat hij aandacht kan blijven besteden aan school en seminarie.

Bovendien legt hij van de verdiensten van het vissen opzij wat hij kan, zodat hij op een dag een visser van mensen kan worden (zie Matteüs 4:19).

'Op een van onze gezinsavonden sprak mijn vader de wens uit dat wij allemaal op zending zouden gaan', zegt Ezra. 'Dat is mijn grootste doel.'

Ezra beseft dat de Heer antwoord gaf toen hij Hem aanriep. 'Ik wil *Hem* kunnen antwoorden als Hij *mij* roept.' ■

Wat ik van ZWEMMEN heb geleerd

*Van zwemmen heb ik geleerd dat niet alle druk door leeftijdgenoten verkeerd is.
Soms helpt het je om ergens in te slagen.*

Marissa Thompson

Ik was zeven jaar en ik kon niet zwemmen. Dus schreef mijn moeder me in voor een zwemcursus waar ik 's middags met mijn vriendin Angie naartoe zou gaan. Aan het eind van elke les nam onze lerares ons mee naar het midden van het zwembad om onze slagen te oefenen. Ook al waren we middenin het bad, we waren toch veilig omdat onze lerares ons onder onze buik steun gaf en we opblaasbanden droegen.

Druk door leeftijdgenoten in het zwembad

Op een dag hadden Angie en ik onze banden niet om, dus hielden we ons vast aan de rand van het zwembad. Angie besloot dat ze door de hoek naar de andere wand wilde zwemmen, iets meer dan een meter van ons af. Ik durfde eerst niet, maar ze daagde me uit. Dus, hoewel ik bang was, haalde ik diep adem, dook onder water en hoopte dat ik de andere kant zou halen. In plaats van met gemak te blijven drijven zoals ik met de zwemband had gedaan, begon ik te zinken. Ik raakte in paniek. Ik wist dat ik zou verdrinken. Toen herinnerde ik me wat mijn lerares me enkele weken geleden had verteld: 'Als er iets misgaat bij het zwemmen, houd dan een van je armen recht op uit het water, dan komt iemand je wel helpen.'

Toen ik daaraan dacht, strekte ik mijn arm uit in de richting waarvan ik dacht dat het omhoog was. Maar ik voelde geen lucht. Ik strekte mijn arm in alle richtingen uit, maar wist niet

wat boven was. En toen raakte ik met mijn hoofd de rand van het zwembad. Angie wachtte daar al op me. Ik denk dat ze niet door had dat ik aan het 'verdrinken' was.

Een paar weken later ging ik met mijn familie naar een meertje. Ik kon nog steeds niet zwemmen en waadde gewoon wat rond in het ondiepe water. Ik was er een minuut of tien toen ik een van mijn vriendinnetjes het meer in zag stappen. Ik was bezorgd. 'Als Stephanie er nu achter komt dat ik niet kan zwemmen?' dacht ik. Dan zou ik me erg opgelaten voelen. Dus ik liet me in het water zakken en deed net alsof ik zwom — ik liep op mijn armen terwijl ik met mijn voeten schopte. Stephanie sprong in het water en begon echt te zwemmen. Maar daardoor voelde ik me alleen maar erger opgelaten. Na een tijdje kwam ze naar me toe om te praten. En toen dook ze een andere kant op, terwijl ik alleen maar kon kijken naar de golven die ze achterliet met haar volmaakt gecoördineerde zwemslagen. Ik ging verder met neppzwemmen en voelde me nogal stom.

Na enkele minuten besloot ik mijn angst opzij te zetten en te proberen te zwemmen. Ik was in ondiep water, dus trok ik mijn armen op en begon

als een hondje te zwemmen. Het werkte. Ik dreef. Het duurde maar een paar seconden, maar ik dreef. Ik deed het die avond steeds weer. Tegen de tijd dat we weggingen, kon ik als een hondje het hele meertje over zwemmen.

Druk van leeftijdgenoten heeft veel invloed

Als ik terugdenk aan die twee ervaringen, verbaast het me hoeveel invloed druk door leeftijdgenoten heeft. De ene dag verdronk ik er bijna door; later motiveerde het me om te leren zwemmen. Zo gaat dat met druk door leeftijdgenoten: die kan negatief of positief zijn, maar de invloed is altijd groot.

Druk door anderen was ook een reden waarom de Farizeeërs niet in Christus' woorden konden geloven: 'Want zij waren gesteld op de eer der mensen, meer dan op de eer van God' (Johannes 12:43). Lehi zag in zijn droom mensen die zich schaamden wegens de Heer omdat de mensen in het grote, ruime gebouw naar hen wezen en met ze spotten (zie 1 Nephi 8:26–28).

Ik heb ervaring met deze negatieve kant van druk door anderen — waardoor men zich afkeert van datgene wat men weet dat juist is. Ik ben bespot om mijn normen als heilige der laatste dagen. Ik heb vrienden gehad die wilden dat ik kleren stal,

spiekte bij examens en wreed was voor andere mensen. In plaats van te willen dat ik succes had en bleef drijven, leek het wel alsof ze me als ankers naar beneden trokken en probeerden me te verdrinken.

Maar ik heb ook vrienden gehad die me motiveerden tot het goede — dingen die mijn leven beter hebben gemaakt, niet slechter. Toen ik twaalf was, haalde mijn vriendin Ali me over

om een toelatingstest te doen voor de dansploeg van het volgende schooljaar. Dat was nog niet zo makkelijk, omdat ik het bij de gedachte aan een test voor een activiteit als eerstejaars op een grote middelbare school erg benauwd kreeg. Ali haalde me over om iets nuttigs te doen dat ik nooit gedaan zou hebben zonder wat aanmoediging van een vriendin. En door die vriendelijke druk van leeftijdgenoten vond ik het makkelijker om me aan te passen aan het leven op school.

Ik heb mijn hele periode aan de middelbare school goede vrienden gehad die me motiveerden en me de moed gaven om me kandidaat te stellen voor de leerlingenraad, moeite te doen voor goede cijfers, en mijn getuigenis van het evangelie te voeden. Die vrienden hadden een positieve invloed op mijn leven. Ze wilden dat ik zou slagen en ze hielpen me om vooruitgang te maken.

Door die ervaringen heb ik geleerd dat niet alle druk van anderen slecht is, zoals veel mensen denken. Het hangt ervan af welke soort druk het is, en van wie die komt. Ik heb geleerd dat als ik mezelf met de juiste soort invloeden omring, ik minder geneigd ben om te vervallen tot werelds gedrag. Positieve druk van de kerk en van vrienden met hoge normen is de kracht die mij in het leven als een soort zwemand drijvende heeft gehouden. ■

Mijn vader gaf me het jaar voordat hij overleed een bijzonder kerstcadeautje. Het was een halskettinkje met een klein zilveren belletje. Het herinnerde me eraan dat ik altijd naar de Geest moest luisteren en zuiver blijven. Ik koester het als een schat.

Op de Heer VERTROUWEN

Uit een interview dat Megan Withers Roxas had met Elaine S. Dalton, algemeen jongevrouwenpresidente 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart' (Spreuken 3:5).

Toen ik een klein meisje was, ging ik overal met mijn vader naartoe. Ik bewonderde hem om zijn toewijding aan de Heer. Hij stelde een hoge norm voor mij in onzelfzuchtig dienstbetoon. Elk jaar nam hij een week vrij van zijn werk. Maar in plaats van op reis te gaan, vroeg hij onze gezinsleden om hem te helpen met schilderen van het huis van de weduwe die naast ons woonde. Het is slechts een voorbeeld van de vele manieren waarop hij zich dienstbaar maakte. Hij dacht altijd aan andere mensen.

Toen ik naar de middelbare

school ging, werd mijn vader erg ziek. Ik bad voortdurend en vroeg mijn hemelse Vader om hem beter te maken. Hij lag een maand in het ziekenhuis en overleed.

Dat was een drama voor ons gezin. We zagen er de zin niet van in, want we hadden onze vader nodig. Ik bad om begrip waarom dit was gebeurd en waarom mijn hemelse Vader mijn gebeden niet had verhoord. Het scheen mij toe dat de hemel zich stilhield. Ik kreeg geen antwoord op mijn gebeden. Ik had het gevoel dat mijn hemelse Vader me in de steek had gelaten. Maar ik bleef bidden.

Een jaar later ging ik naar een avondmaalsdienst waar de spreker een tekst uit Spreuken voorlas:

'Vertrouw op de Here met uw

ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet.

'Ken Hem in al uw wegen, dan zal hij uw paden recht maken' (Spreuken 3:5-6).

De Geest getuigde tot me dat dit het antwoord op mijn gebed was! Ik moest op de Heer vertrouwen. Het duurde heel lang om dat antwoord te krijgen, en het was niet het antwoord dat ik wilde, maar het was wel het *beste* antwoord op een gebed. Het was niet de bedoeling dat ik begreep waarom dit was gebeurd. Ik moest op de Heer leren vertrouwen.

Als je op de Heer vertrouwt, kun je alles — zelfs hele moeilijke dingen — want Hij leidt je. Hij staat aan je zij. Hij houdt je hand vast. Hij stuurt engelen die om je heen zijn. Dat is mijn getuigenis. En dat geldt voor ons allemaal. ■

Bijzondere getuige

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen doet enkele uitspraken over dit onderwerp.

Welke zegeningen ontvangen wij door de herstelde kerk?

Uit 'De boodschap van de herstelling', Liahona, mei 2007, pp. 85–88;
'Wat zoekt gij?' Liahona, mei 2005, pp. 84–87.

De volheid van het evangelie van Jezus Christus is op aarde hersteld.

Onze kerk is het middel waardoor mannen en vrouwen onze Heiland en zijn evangelie kunnen vinden.

Joseph Smith was een profeet van God en de hersteller van alle dingen die belangrijk zijn om het koninkrijk van God op de wederkomst van de Heer Jezus Christus voor te bereiden.

Door middel van de herstelde kerk van de Heiland ontvangen we alle verlossende verordeningen die nodig zijn om bij Hem terug te keren.

De sleutels van het priesterschap zijn aan de mens teruggegeven, met de bevoegdheid om op aarde en in de hemel te verzegelen.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkhema van deze maand te leren.

Door

de fundamentele beginselen en verordeningen van het evangelie

kan ik weer bij God wonen

Ana Maria Coburn en
Cristina Franco

‘Wij geloven dat de eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest’ (Geloofsartikelen 1:4).

Het vierde geloofsartikel gaat over vier belangrijke beginselen en verordeningen van het evangelie die je moet volgen om weer bij onze hemelse Vader te wonen.

Ten eerste moet je geloof in Jezus Christus hebben. Geloof in Jezus Christus hebben betekent dat je gelooft dat Hij leeft, dat Hij de Heiland is en dat Hij je liefheeft, ook al zie je Hem niet. Als je geloof hebt in Christus, wil je doen wat Hij van je vraagt, zoals bidden, naar de kerk gaan, vriendelijk zijn en de geboden onderhouden.

Jezus vraagt je ook om je te laten dopen wanneer je acht jaar (of ouder) bent. Dat is heel belangrijk. Je wordt gedoopt door onderdompeling — net als Jezus.

Dat betekent dat je hele lichaam onder water gaat. Je doop vindt plaats door iemand met het gezag van het priesterschap om te dopen. Bij je doop belooft je ook iets aan je hemelse Vader en Hij aan jou. Je belooft dat je de geboden zult onderhouden, en als je dat doet, belooft Hij dat je de Heilige Geest bij je zult hebben.

Na je doop zul je de gave van de Heilige Geest ontvangen. Iemand die het priesterschap draagt, legt zijn handen op je hoofd om je de gave van de Heilige Geest te verlenen. De Heilige Geest geeft je leiding en troost, en getuigt van Jezus Christus.

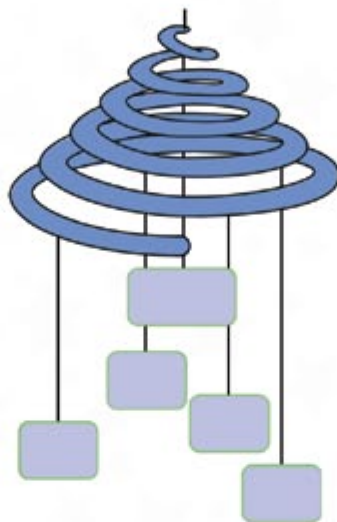
Vanaf je geboorte totdat je acht jaar bent, ben je rein en onschuldig vanwege de verzoening van

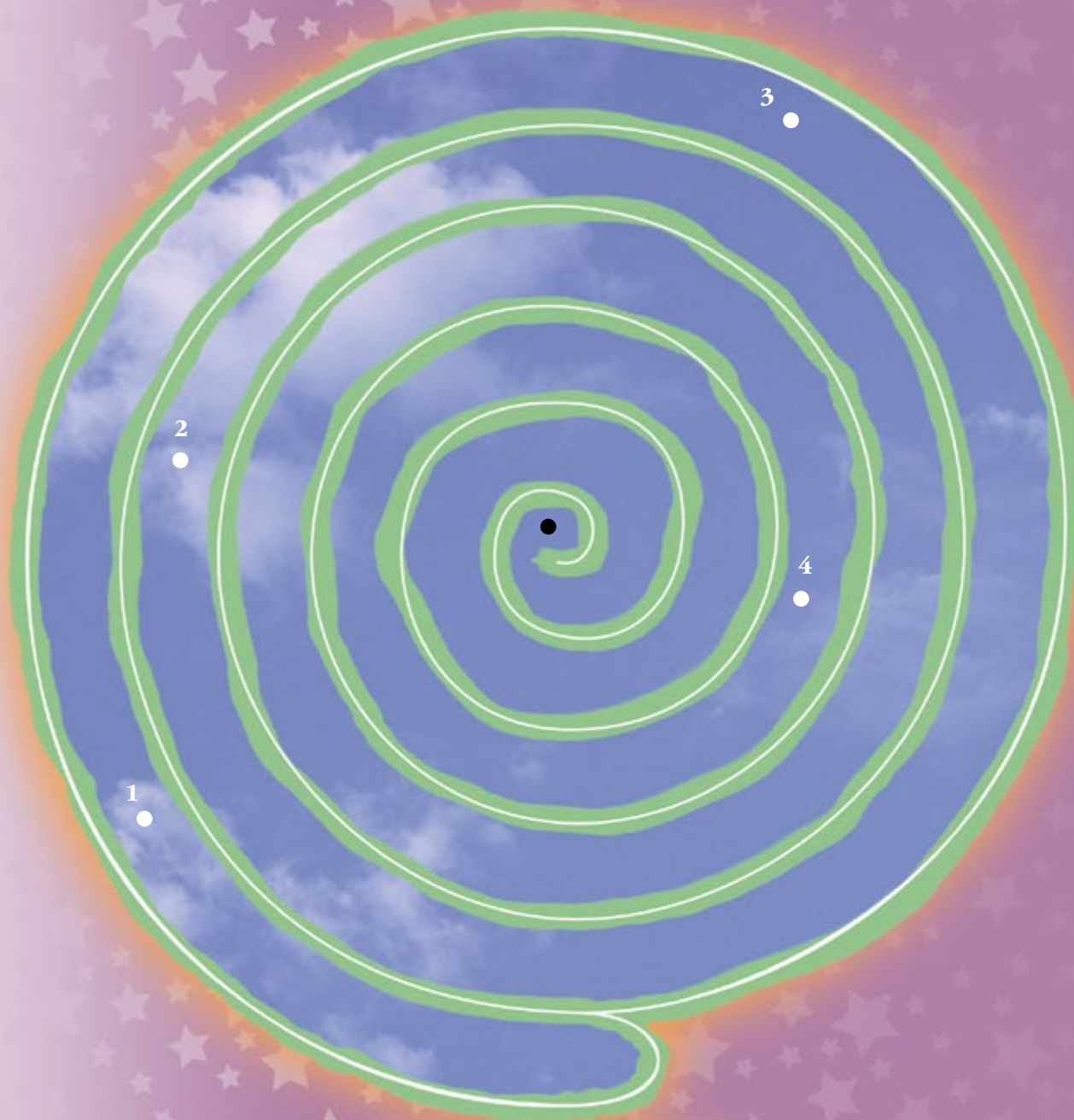
Jezus Christus. Nadat je acht bent en je hebt laten dopen, moet je je bekeren van alles wat je verkeerd doet. Bekering betekent spijt hebben en onze hemelse Vader en anderen die je verdriet hebt gedaan om vergeving vragen. Nadat je je hebt bekeerd, moet je hard proberen om dezelfde fout niet weer te maken en om de geboden beter te gehoorzamen. Door de verzoening kun je weer rein worden als je je bekeert.

Geloof hebben in Jezus Christus, je bekeren, je laten dopen door onderdompeling en de gave van de Heilige Geest ontvangen zijn belangrijk omdat je daardoor samen met je familie eeuwig bij onze hemelse Vader en Jezus Christus kunt wonen. ■

Activiteit

Je kunt deze spiraalhanger maken om de eerste beginselen en verordeningen van het evangelie te onthouden. Plak bladzijde 63 op stevig papier. Knip de vijf teksten uit en knip daarna de spiraal uit op de doorgetrokken lijn. Knip of prik een gaatje waar dat is aangegeven. Hang de teksten met een draadje of lint aan de spiraal.

●
De eerste beginselen en
verordeningen van het
evangelie zijn:

●
1. Geloof in de
Heer Jezus
Christus

●
2. Bekering

●
3. Doop door
onderdompeling
voor de vergeving
van zonden

●
4. Handoplegging
voor de gave van
de Heilige Geest

Uitzetten ^{EN} melden

Ik houd mijn gedachten en
lichaam heilig en rein.'

Mijn evangeliënormen

Danielle Kennington

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Wees getrouw, en zwicht voor geen enkele verzoeking' (LV 9:13).

Connor ging achter de gezinscomputer zitten en typte het adres van de website in dat hij van zijn vriendje had gekregen. 'Daar moet je echt gaan kijken!' had zijn vriendje gezegd.

Maar zo gauw hij de website zag, kreeg Connor een akelig gevoel. Hij probeerde de webpagina snel te sluiten, maar hoe vaker hij klikte, hoe meer plaatjes er verschenen. In paniek drukte Connor op de uitknop van de computer en rende hij naar zijn kamer.

Connor had er spijt van dat hij die plaatjes had gezien. Sinds zijn doop enkele maanden geleden had hij steeds meer de kalmte en vrede van de Heilige Geest gevoeld. Maar na het zien van die plaatjes voelde Connor die vrede helemaal niet meer. Hij voelde zich schuldig en bang dat iemand erachter zou komen wat hij had gezien.

Connor was stil tijdens het eten.

Hij probeerde te luisteren naar de gesprekken aan tafel, maar de plaatjes die hij had gezien, kwamen steeds weer in zijn gedachten. Het misselijke gevoel ging maar niet over.

Toen hij die avond zijn gebed opzei, vertelde Connor zijn hemelse Vader over de plaatjes die hij had gezien. Hij zei dat hij er spijt van had en het nooit meer zou doen. Na dat gebed voelde hij zich iets rustiger, maar hij voelde ook dat hij er met zijn moeder over moest praten. Connor wilde haar eigenlijk niet vertellen wat er was gebeurd. Wat als ze kwaad of teleurgesteld was?

Uiteindelijk besloot Connor toch met haar te praten. Hij ging naar mama's kamer en ging bij haar op bed zitten, waar ze aan het lezen was.

'Mama, kan ik met je praten?' vroeg hij.

'Natuurlijk lieverd', zei ze. 'Wat is er?'

Hij gooide het er allemaal uit. Hij vertelde haar wat zijn vriendje had gezegd en wat hij had gezien toen hij de website opende. Mama keek

hem doordringend aan, maar ze leek niet boos.

'Ik wist niet wat ik moest doen', zei Connor. 'Dus ik heb de computer maar uitgezet en ben weggelopen. Het spijt me, mama. Ik had dat adres nooit moeten typen, maar ik wist niet dat het slecht was.'

Mama gaf Connor een knuffel. 'Connor, het spijt me erg dat je die plaatjes hebt gezien', zei ze. 'Sommige mensen proberen kinderen over te halen naar slechte dingen te kijken. Maar je hebt goed gehandeld. Als je slechte plaatjes op de computer ziet, moet je hem "uitzetten en melden" wat er gebeurd is. Dat betekent dat je op de aan-uitknop drukt om de computer uit te zetten en het me daarna direct komt zeggen. Je hebt precies het goede gedaan.'

Connor voelde zich erg opgelucht!

'Connor, weet dat het niet jouw schuld is', zei mama. 'Het was een vergissing en je hoeft

je niet schuldig te voelen over wat er is gebeurd.'

'Maar mam, als ik het goede heb gedaan, waarom voel ik me dan zo naar van binnen?'

'De Heilige Geest laat ons weten wanneer iets gevaarlijk is', legde mama uit. 'Het gevoel dat je kreeg, was de Heilige Geest die je vertelde om weg te gaan. Ik zal een filter op onze computer plaatsen dat slechte sites blokkeert, maar soms komen verkeerde dingen toch nog op het scherm. Dus als er weer zoiets gebeurt, weet je wat je moet doen, nietwaar?'

'De computer uitzetten en het aan jou melden', zei Connor.

'Precies!' zei mama.

Voordat hij terug naar bed ging, dankte Connor zijn hemelse Vader voor het opgeluchte gevoel. Tijdens het bidden voelde hij de vrede van de Heilige Geest. Hij wist dat alles in orde zou komen. ■

TIPS VOOR VEILIG INTERNETTEN

- Vraag je ouders om toestemming voordat je op internet gaat.
- Internet alleen wanneer anderen — zoals je ouders — in de buurt zijn.
- Geef nooit je echte naam, leeftijd, adres, telefoonnummer of andere persoonlijke informatie op, tenzij je ouders daar toestemming voor geven.
- Sla een koppeling naar je favoriete websites op zodat je die niet hoeft op te zoeken.

Hoe kun je van een verkeerde website weggaan:

1. Zet het scherm of de computer uit.

2. Zeg het tegen een volwassene.

3. Bezoek de website nooit weer:

4. Als iemand je een ongepaste website laat zien, loop dan gewoon weg.

Als je een veilige, leuke website wilt zien, ga dan naar friend.ids.org. Daar vind je verhalen, kleurplaten, video's, diaprojecties, spelletjes en nog meer.

Ons prikbord

De jeugdwerkkinderen van de wijk Ville-Marie uit de ring Montréal (Québec) vonden het fijn om met hun leerkrachten en leidsters het terrein van de tempel in Montréal te bezoeken. Ze waren rustig en eerbiedig toen het tempelpresidium ze welkom heette en ze een rondleiding over het terrein gaf. Ze keken met plezier naar de kleurrijke bloemen en de prachtige tempel. Ze bekeken ook een film over de tempel en kregen allemaal een kaartje met een foto van de tempel.

Michael G. (rechts) (11) uit Panama gaat graag naar karateles en doet erg zijn best op school. Omdat hij goede cijfers had, mocht hij een dagje 'schoolhoofd' zijn.

Michael is al een moedige zending. Toen de kerk een informatiestand had op een internationale beurs vlakbij zijn woonplaats, stond Michael met zijn ouders bij de ingang van de beurs om mensen brochures over de kerk te geven en ze uit te nodigen de kerkstand te bezoeken. Hij gaf ook een uitnodigingskaartje aan de familie van een vriend, waarna de zendingen ze lesgaven over de kerk. Hij wil graag op voltijdzending.

E-mail je tekening, foto, ervaring of getuigenis voor Ons prikbord naar liahona@ldschurch.org. Zet 'Our Page' in de onderwerpregel. Of stuur het per post naar:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS

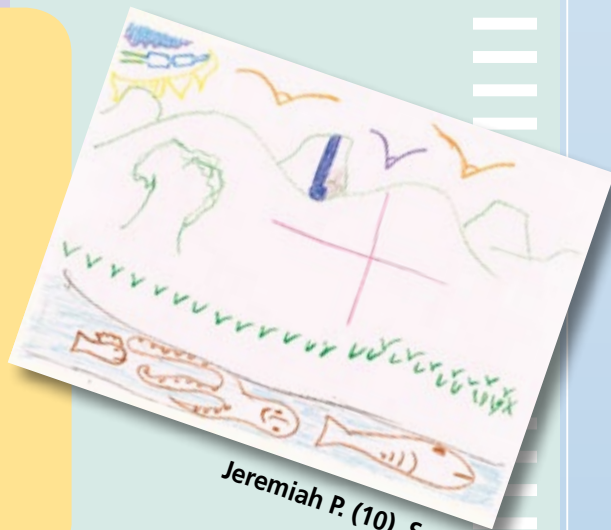
Elke inzending moet de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van het kind bevatten, plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) om de foto en de inzending van het kind te gebruiken. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

BIDDEN OM TROOST

Ik droomde op een nacht twee keer dat er een grote brand was in ons huis. Daarna was ik erg bang. Dus ik bad tot mijn hemelse Vader dat ik die droom niet opnieuw zou krijgen. Toen ik weer in slaap viel, droomde ik dat ik in een prachtig veld was. Ik was rustig en was niet bang meer.

Nivia Angelica A. (10), Mexico

Jeremiah P. (10), Samoa

Mijn grote beslissing

Rebecca Shaw

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

'Hun kinderen zullen worden gedoopt tot vergeving van hun zonden wanneer zij acht jaar oud zijn, en de handoplegging ontvangen' (LV 68:27).

Nicole, de familie Jansen komt vanavond weer', zei mama. 'Heb je gebeden, zoals ze hadden gevraagd?'

'Nee, nog niet', zei ik.

Broeder en zuster Jansen zijn een zendingsechtpaar in onze wijk. Ze komen op onze gezinsavond om mij de zendelingenlessen te geven.

Mijn familie is niet altijd naar de kerk gegaan en daardoor begreep ik niet alles. En nu ik bijna acht word, zegt mama dat ik moet beslissen of ik me wil laten dopen.

Afgelopen week hebben broeder en zuster Jansen me verteld dat Joseph Smith bad om achter de waarheid te komen. En toen vroegen ze me om te bidden of ik me moest laten dopen.

'Let goed op hoe je je voelt', zei zuster Jansen. 'Want de Heilige Geest vertelt ons door gevoelens of iets waar is.'

Ik dacht dat ik misschien kon wachten tot ik veertien was, net als Joseph Smith.

Vanavond maakte broeder Jansen met theekopjes een toren. Hij zei dat de hele toren zou omvallen

zonder een goed fundament.

'Waarom zou de kerk een goed fundament hebben?' vroeg hij.

Ik herinnerde me de les van vorige week. 'Misschien komt het

doordat onze hemelse Vader en Jezus Joseph Smith zeiden dat hij dat moest herstellen', zei ik.

'Juist,' zei broeder Jansen, 'en we hebben hedendaagse profeten en apostelen om ons op het goede pad te houden.'

Dat klonk logisch. Ik had altijd al

een goed gevoel als ik over president Thomas S. Monson hoorde.

En toen stelde zuster Jansen me de gevreesde vraag.

'Heb je gebeden of je je moet laten dopen?'

'Nee, nog niet', zei ik.

'Wil je gedoopt worden?' vroeg zuster Jansen.

Ik wilde graag ja zeggen, maar ik haalde alleen mijn schouders op.

Mijn zusje denkt dat ik bang ben om me te laten onderdompelen in water, want daar zou zij zelf bang voor zijn. Maar ik hou van water, dus ik wist eigenlijk niet goed waar ik me druk over maakte.

'Ben je bang voor de verantwoordelijkheid?' vroeg zuster Jansen.

Zo gauw zuster Jansen dat had gezegd, wist ik dat ze gelijk had. Mama had gezegd dat ik rekenschap verschuldigd was als ik me liet dopen. Dat zou betekenen dat ik

verantwoordelijk zou zijn voor mijn keuzes. Dan moet ik oppassen dat ik Gods geboden onderhoud. Ik weet niet zeker of ik klaar ben voor die verantwoordelijkheid. Als ik nou eens niet meer

Vader in de hemel wist dat u voor problemen en beslissingen zou komen te staan waar u alleen niet goed raad mee weet. (...) Hij [heeft] een voorziening getroffen waarmee u hulp kunt krijgen (...) door de Heilige Geest.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Hemelse inspiratie ontvangen', *Liahona*, november 2009, p. 6.

naar de kerk ga, net als mijn vader?

'Als je acht wordt, ben je reken-schap verschuldigd voor je keuzes, zelfs als je je niet laat dopen', zei zuster Jansen. 'Maar als je gedoopt en bevestigd bent, heb je veel meer hulp om het goede te kiezen. En dat komt doordat je dan de gave van de Heilige Geest hebt.'

We hadden het over enkele

geboden die ik zou moeten onderhouden. Ik wist al dat roken, alcohol en drugs slecht voor je zijn, dus het klonk niet zo moeilijk om het woord van wijsheid te onderhouden.

Toen broeder en zuster Jansen waren weggegaan, was ik niet bang meer om me te laten dopen. Ik wilde het goede kiezen en de

geboden van mijn hemelse Vader onderhouden. En ik was blij dat de Heilige Geest me zou helpen.

Ik ging naar mijn kamer en knielde bij mijn bed neer. Onder het bidden, had ik het gevoel dat het zeker een goed idee was om me te laten dopen. Ik wist dat dit gevoel het antwoord op mijn gebed was. ■

Een zacht antwoord

Laura Hunter

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

1.

2.

3.

4.

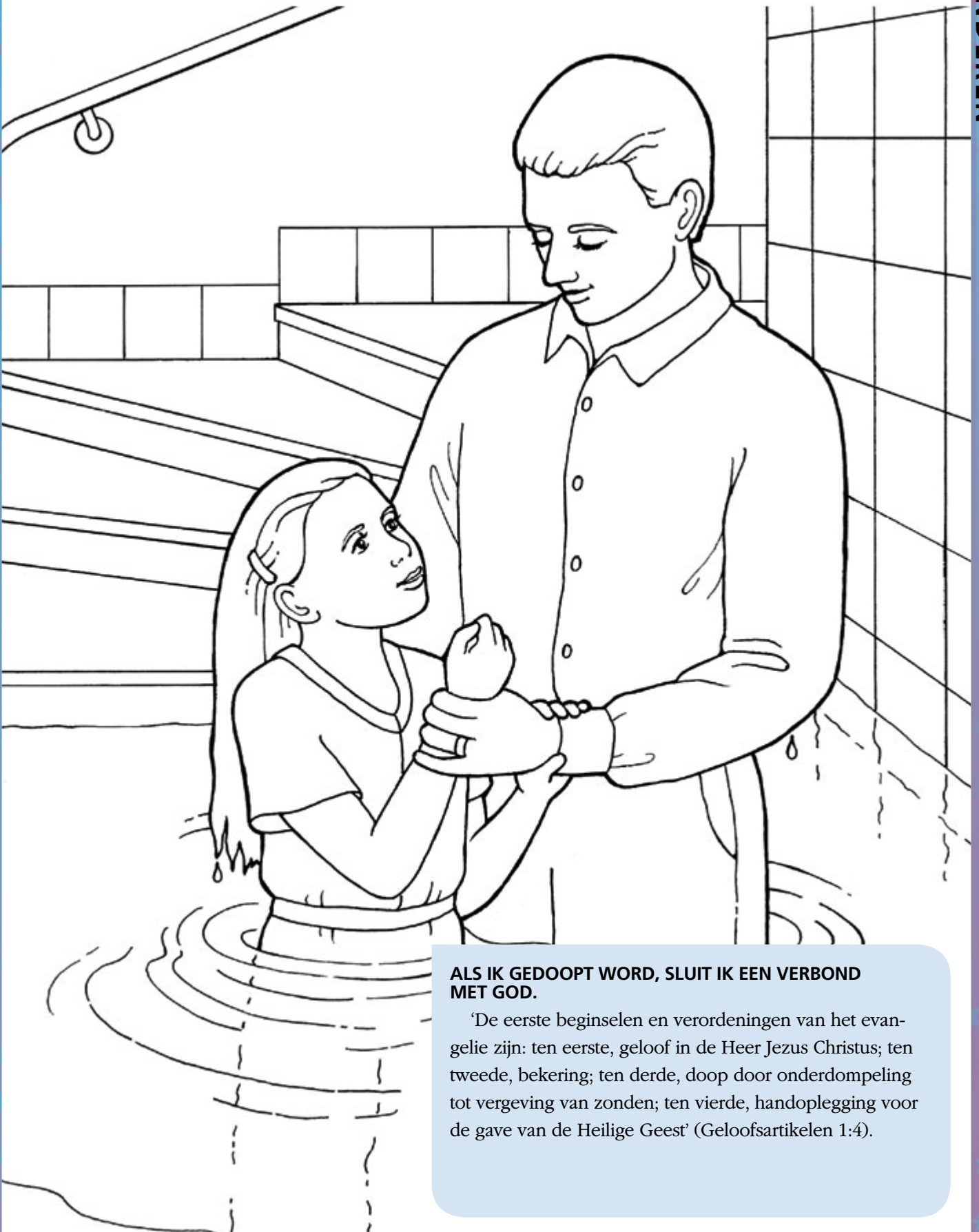

Soms is het moeilijk om eraan te denken rustig te reageren als je boos bent. Vraag je ouders je te helpen de ring of armband te maken die je op deze pagina ziet. Draag hem om eraan te denken goede keuzes te maken en rustig te reageren.

ALS IK GEDOOPT WORD, SLUIT IK EEN VERBOND MET GOD.

‘De eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest’ (Geloofsartikelen 1:4).

Groeiende behoefte aan indexeerders

Hikari Loftus

Kerkelijke tijdschriften

Overal ter wereld doen mensen onderzoek naar hun voorouders.

En overal ter wereld maken andere mensen dat onderzoek mogelijk.

Via het FamilySearch-indexeringsprogramma, dat in 2006 online werd geïntroduceerd en waaraan wereldwijd vele vrijwilligers meewerken, worden de gegevens in fysieke documenten (bv. op microfilms) overgenomen in een doorzoekbare online-databank.

Met 122 duizend actieve indexeerders, lid en niet-lid, die inmiddels samen 547 miljoen 987 duizend documenten hebben geïndexeerd, is het FamilySearch-indexeringsprogramma een waar succes. De coördinatoren van het programma hebben echter een nieuwe doelstelling: indexering van de documenten in andere talen dan het Engels.

‘Steeds vaker zijn de namen die we indexeren niet van Engelse origine’, zegt Jim Ericson, manager product-marketing voor FamilySearch. ‘We zijn op zoek naar mensen die verschillende talen spreken zodat we meer aan niet-Engelse namen kunnen werken.’

Hoewel de indexering van Engelse documenten blijft groeien, wordt die nu ruimschoots overtroffen door de hoeveelheid documenten in andere talen. Uit verscheidene landen komen projecten beschikbaar, omdat veel overheden en beheerders van genealogische documenten het nut inzien van de diensten die FamilySearch biedt, zegt broeder Ericson.

Om te beginnen maken werknemers van FamilySearch digitale kopieën aan van de

documenten die de overheidsarchieven, bibliotheken en andere instellingen vrijgeven. Die kopieën worden in kleine hoeveelheden gebundeld, batches genaamd, die beschikbaar komen aan online vrijwilligers. Deze vrijwilligers loggen in op FamilySearch, downloaden een batch, en voeren de gegevens in die ze op het scherm zien. Die gegevens worden later in ruimere kring beschikbaar gesteld aan genealogische onderzoekers. Elke batch is een hoeveelheid werk dat door een vrijwilliger in ongeveer een half uur kan worden verricht, zegt Katie Gale, coördinatrice indexeringsprojecten voor FamilySearch.

Vrijwilligers die meedoen aan het FamilySearch-indexeringsprogramma kunnen mensen zijn die een andere taal spreken als het Engels (de site is momenteel beschikbaar in zeven talen), maar het kunnen ook mensen zijn die op zending, school of anderszins een vreemde taal hebben geleerd.

Zelfs als in een bepaald land waar iemand heeft gewoond of gediend geen projecten beschikbaar zijn, kunnen er projecten beschikbaar komen uit landen waar dezelfde taal wordt gesproken.

Toen de Kievtempel (Oekraïne) in aanbouw was, namen de Oekraïense heiligen deel aan een initiatief om namen te vinden en te indexeren en ze later mee naar de tempel te nemen. Tegen de tijd dat de tempel werd ingewijd, werkten 401 vrijwilligers uit Oekraïne, Rusland, Noorden Zuid-Amerika, en Europa aan het Kiev-project, en de

heiligen konden zo tweehonderdduizend Oekraïense namen mee naar de tempel nemen.

Als het indexeringswerk in een gebied toeneemt,

stellen werknemers van FamilySearch die de batches aanleveren, groeimogelijkheden vast en accelereren zo nodig de uitgave van projecten in die regio.

Met de huidige verwerkingssnelheid kan het in sommige landen wel tien jaar duren voordat de reeds uitgegeven batches zijn verwerkt — vandaar de behoefte aan meer indexeerders. Veel batches in andere talen dan het Engels vergen gemiddeld tussen de twee en zes jaar om te voltooien.

‘Als een project niet wordt afgerond, is het van weinig waarde’, zegt Paul Starkey, manager indexeringstransacties voor FamilySearch. ‘Het grote doel van indexering is deze documenten [elektronisch] aan te leveren, zodat mensen hun voorouders kunnen opzoeken. We proberen de projecten vrij snel af te ronden.’

De kerk bezit 2,4 miljoen rollen microfilms met genealogische documenten die in het archief in de Granite Mountain liggen opgeslagen. Dat staat gelijk aan vijftien miljard documenten die

FOTO WELDEN C. ANDERSEN, © IRI

nog moeten worden geïndexeerd. Er bestaan echter wereldwijd nog talloze andere fysieke documenten.

‘[Namen en gegevens zoeken] is een ervaring die het hart van genealogische onderzoekers naar hun vaders wendt’, zegt broeder Ericson. ‘De leden van de kerk kunnen de gegevens die zijn geïndexeerd gebruiken om hun afstammingslijnen te documenteren en de heilsverordeningen in de tempel te verrichten.’

Hoewel bijna iedereen die een computer heeft met indexeren kan beginnen, op zich een eenvoudige taak, moet het belang ervan niet gebaggatelliseerd worden, zegt zuster Gale. ‘Als men de indexering als de grotere broer van de familiegeschiedenis [zou] zien, zou men het belang ervan en de noodzaak van meer vrijwilligers inzien.’

‘We hebben meer mensen nodig die willen indexeren’, zegt broeder Ericson. ‘En we vragen de mensen om dit programma onder de aandacht van hun vrienden en familieleden, of ze nu lid zijn van de kerk of niet, te brengen. Het is niet exclusief voor de leden van de kerk. Er is een leuke interactie gaande als iedereen aan een gemeenschappelijk doel werkt.’ ■

De coördinatoren van het FamilySearch-indexeringsprogramma hebben echter een nieuwe doelstelling: indexering van verslagen in andere talen dan het Engels.

BEGIN NU MET INDEXEREN

Om te beginnen gaat u naar indexing.familysearch.org.

Kies rechts bovenaan uit het afromenu een van de zeven talen waarin gewerkt kan worden.

Klik op **Get Started**.

Klik op ‘Download Now’ om de indexeringssoftware te downloaden en installeer vervolgens de applicatie.

Oefen met een training batch om bekend te raken met de software.

Begin met indexeren! U kunt uit elk project, gerangschikt op land, een batch selecteren.

Toenemende zelfredzaamheid in Ecuador

Heather Wrigley

Kerkelijke tijdschriften

Individuele vrijheid en goed burgerschap zijn afhankelijk van het beginsel waarbij iemand wordt geholpen zichzelf vooruit te helpen', zo sprak president Ezra Taft Benson (1899–1994), dertiende president van de kerk, in 1975 in zijn inaugurele rede van het landbouwinstituut Benson Institute Agriculture and Food Institute and Corporation, een initiatief van Latter-day Saint Charities.

Met die filosofie van zelfredzaamheid als grondslag heeft het Bensoninstituut met duizenden mensen samengewerkt om de voedselproductie, voeding, gezondheid en de kwaliteit van het leven van de armen te verbeteren.

In 2009 reisden medewerkers van het Bensoninstituut naar Ecuador, een land met veel landbouw. Maar volgens de Wereldgezondheidsorganisatie is 23 procent van de kinderen onder vijf in dit land met vijftien miljoen inwoners chronisch ondervoed. De inspanningen van het Bensoninstituut zijn erop gericht de armoedecyclus te doorbreken en zo die statistieken naar beneden bij te stellen.

Een vrouw, moeder van zes kinderen, zegt dat het, voordat het Bensoninstituut kwam, moeilijk was om haar gezin te eten te geven: 'Het is heel verdrietig om als moeder zo arm te zijn dat je je kinderen niet elke dag een maaltijd kan voorzetten of zelfs maar een paar sneetjes brood kan geven.'

De gezinnen die met het instituut samenwerken krijgen onderricht in goede zaaitechnieken, wisselbouw, kleinvee houden, evenwichtige voeding, persoonlijke hygiëne, en de juiste voedselbereiding.

De honger waar velen dagelijks mee te kampen hadden, is door de invoering van nieuwe landbouwtechnieken teruggedrongen. De gezinnen zagen een aanzienlijke toename in voedselproductie, waardoor ze voedsel konden opslaan en hun producten konden verkopen als

inkomensbron. Bovendien kregen deze gezinnen een betere gezondheid, doordat zij voedzamere maaltijden en betere sanitaire voorzieningen

Gezinnen die samenwerkten met het Bensoninstituut kregen een betere gezondheid, doordat zij voedzamere maaltijden en betere sanitaire voorzieningen kregen.

kregen. Zij eten nu de vruchten van hun arbeid uit hun tuin en krijgen zo de voedingsstoffen binnen waar het hen eerder aan ontbrak.

'We hadden kinderen die niet goed leerden', zegt een plaatselijke onderwijzer. 'Na het project verliep het leren van de kinderen veel beter. Daarvoor hadden we kinderen die vaak ziek waren; daarna werden de kinderen niet meer ziek. Ook vielen er veel in slaap in de les, maar nu zie je dat niet meer gebeuren. Ze zagen er altijd zo moe uit, maar na het project gingen ze er gezonder uitzien en hadden ze meer energie.'

Alle welzijnsinitiatieven van de kerk zijn gebaseerd op bewezen beginselen van zelfredzaamheid. Gekoppeld aan de ervaring en kennis die het instituut in decennia heeft opgebouwd, blijven die initiatieven het leven van tienduizenden mensen wereldwijd tot zegen zijn. ■

Bekijk een video online over het project in Ecuador in het Engels en Spaans op <http://lds.org/church/news/growing-self-sufficiency-in-ecuador>

Apostelen vragen Midden-Amerikaanse heiligen hun licht te laten schijnen

Ieder lid van de kerk moet groot geloof in Christus ontwikkelen, was de boodschap van ouderling M. Russell Ballard en ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen aan de leden in Guatemala, Honduras en Nicaragua tijdens hun bezoek aan Midden-Amerika in januari 2011. Samen met andere kerkleiders raden ze de leden aan hun gezin hechter te maken door gebed, schriftstudie, tempeldienst, gezinsavond, heiliging van de sabbat, gehoorzaamheid aan Gods geboden, en het uitdragen van hun geloof.

Ouderling Christofferson en ouderling Ballard presideerden conferenties in verschillende ringen en namen deel aan haardvuuravonden voor priesterschapsleiders, ouders en echtparen, jongvolwassenen en jongeren. Ook vergaderden zij met elfhonderd zendingen in vier zendingsgebieden, en met ringpresidiums, bisschoppen en gemeentepresidenten.

Ouderling Scott keert terug naar Mozambique

‘U behoort tot de kostbaarste kinderen op aarde en God houdt van u’, dat zij ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen tegen de heiligen der laatste dagen in Mozambique toen hij het gebied Afrika-Zuidoost bezocht. Elf jaar nadat hij het land had toegewijd aan de verkondiging van het evangelie, keerde ouderling Scott in januari 2011 terug en zag hij dat de kerk grote vooruitgang had geboekt.

Bij het eerste bezoek van ouderling Scott waren er slechts veertig kerkleden in Mozambique en viel het land onder het zendingsgebied Johannesburg (Zuid-Afrika). De kerk in Mozambique heeft nu, bij zijn tweede bezoek, ruim vijfduizend leden verspreid over twee districten, negentien gemeenten en drie groepen. Mozambique is ook de hoofdzetel van het zendingsgebied Maputo, dat geheel Mozambique en Angola beslaat.

Terwijl hij in het land was, nam ouderling Scott

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen samen met leden en zendingen uit het gebied Oceanië.

de tijd om de artsen te bezoeken en te bedanken die in Mozambique zijn in het kader van de humanitaire hulp die de kerk daar biedt.

Ouderling Bednar en ouderling Andersen sterken heiligen in Oceanië

De kerkleden en zendingen in Oceanië zijn recentelijk geïnstrueerd, opgebouwd en gesticht door twee leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, ouderling David A. Bednar en ouderling Neil L. Andersen.

Ouderling Bednar vergaderde met zendingen en leden in Tonga, Nieuw-Zeeland, Hawaï en de Marshalleilanden. Voor de leden op de Marshalleilanden was het bezoek van ouderling Bednar een belangrijke gebeurtenis, omdat het voor zover zij weten de eerste keer is dat een lid van het Quorum der Twaalf Apostelen de eilanden bezocht.

Ouderling Andersen bracht een bezoek aan Australië, Papoea-Nieuw-Guinea, Nieuw-Zeeland en Frans-Polynesië.

‘We reizen naar de eilanden der zee en de verste delen der aarde en zien dat de kerk overal is’, zei ouderling Bednar. ‘Zij is stevig gegrondvest en groeit, en er zijn overal getrouwe, goede mensen. Het is werkelijk miraculeus.’ ■

Voor meer informatie over de bediening van de hedendaagse profeten en apostelen, gaat u naar lds.org/study/prophets-speak-today.

Tempelbezoek van leden uit Nieuw-Caledonië inspireert tot geloof en hechte gezinnen

In januari van dit jaar hebben 147 leden van de kerk uit Nieuw-Caledonië een maand in Hamilton (Nieuw-Zeeland) doorgebracht om daar de tempel te bezoeken.

Voor velen betrof het hun eerste bezoek aan een tempel. Voor anderen is het een jaarlijks terugkerende gebeurtenis.

‘We hebben geen tempel in Nieuw-Caledonië en de meeste leden hebben het niet breed’, zegt Georgie Guidi, die deel uitmaakt van de groep. ‘De ouders werken het hele jaar

om geld voor de reis op te sparen.’ De tempel bevindt zich op ruim 1600 km van de woonplaats van de leden.

Hij zei dat de reden waarom ze zo graag naar Nieuw-Zeeland afreizen is dat hun ervaringen daar hun geloof in Jezus Christus sterken en hun gezinnen hechter maken.

Gerard Mou-Tham, districtsresident in Nieuw-Caledonië, voegt daaraan toe: ‘Naar de tempel gaan, biedt velen de kans om hun geloof te vergroten en dichter tot God te komen.’ ■

KORT **WERELD**NIEUWS

De premier van de Salomonseilanden neemt gezinsproclamatie in ontvangst

De kerk heeft op vrijdag 21 januari 2011 in een korte plechtigheid ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, (*Liahona* en *Ensign*, november 2010, p. 128) uitgereikt aan Danny Philip, premier van de Salomonseilanden.

Ouderling Dirk Smibert, gebiedszeventiger, en andere kerkelijke functionarissen zochten de premier op in zijn ambtswoning en overhandigden hem de proclamatie en een beeldje van een gezin.

Datums voor de El Salvadortempel aangekondigd

Het Eerste Presidium van de kerk heeft de kerkleden en het publiek uitgenodigd voor een rondleiding van de

El Salvadortempel (San Salvador) tijdens de open dagen van vrijdag 1 juli 2011 t/m zaterdag 23 juli 2011, uitgezonderd zondagen.

Op zaterdag 20 augustus 2011, een dag voor de inwijding, wordt er een culturele viering gehouden.

Site biedt leden de kans hun talenten te gebruiken ter opbouw van de kerk

Helping in the Vineyard is een nieuwe website van de kerk om het groeiende aantal vrijwilligersprojecten te huisvesten waarbij de kerkleden kunnen assisteren. De projecten bestaan uit verhalen, FamilySearch-indexeren, fotograferen, labelen van video's en foto's, en redactionele werkzaamheden, en kunnen vanaf elke locatie met een internetverbinding worden gedaan.

De makers van de Vineyard-site hopen in de loop van 2011

tienduizend geregistreerde vrijwilligers te hebben die deelnemen aan onlineprojecten. Leden kunnen zich opgeven op vineyard.lds.org. De site is momenteel alleen beschikbaar in het Engels.

Museum opent nieuwe kindertentoonstelling

Het Museum voor kerkgeschiedenis in Salt Lake City heeft twee nieuwe tentoonstellingen geopend: Creatieve leeromgevingen en Kunstwerken van kinderen.

Het evangelie is mij tot zegen bestaat uit kunst van kinderen uit 42 landen die uitbeeldt hoe de kennis van het evangelie van Jezus Christus levens tot zegen is.

Feest met het Boek van Mormon: een Latijns-Amerikaanse viering bestaat uit interactieve afdelingen die het Latijnse erfgoed binnen de kerk vieren en verhalen uitbeelden van Latijns-Amerikaanse leden.

Voor meer informatie over de tentoonstellingen, gaat u naar churchhistorymuseum.org. ■

POST

De moed om sterker te zijn

Ik denk dagelijks na over de raad die ik in de *Liahona* krijg. Ik heb er veel aan bij mijn dagelijkse beslissingen; het helpt me om het evangelie standvastiger na te leven. Het tijdschrift geeft mij de moed om een beetje sterker te zijn.

Ramon Cristopher Hipolito Villaluna
(Filipijnen)

Onmogelijke problemen oplossen

De boodschappen in de *Liahona* houden mij sterk. Als ik voor ogenschijnlijk onmogelijke beslissingen sta, herlees ik de boodschappen en vind ik de perfecte oplossing. Haal alstublieft nooit de Boodschap van het Eerste Presidium en Onder heiligen der laatste dagen uit het tijdschrift.

Evelyn Forson (Ghana)

Dit is de waarheid

De *Liahona* is mij sinds ik vijftien jaar geleden lid van de kerk werd tot leidraad geweest, en er zijn sterke indrukken van de Geest tot mij gekomen terwijl ik het tijdschrift las. Het is mijn toevluchtsoord in verdrietige tijden. Terwijl ik de verhalen van de heiligen overal ter wereld en de woorden van de algemene autoriteiten lees, voel ik troost, vrede en een bevestiging dat dit de waarheid is.

Felipe Urbina (Costa Rica)

Stuur reacties en ideeën naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen om redenen van lengte of duidelijkheid geredigeerd worden.

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'Het ware pad naar geluk', p. 28:

Overweeg de volgende vragen na het artikel met uw gezin te hebben besproken: Hoe zijn de beslissingen die we nemen van invloed op ons toekomstige geluk? Hoe kunnen we er zeker van zijn dat we rechtvaardige beslissingen nemen?

'De waarde van een opleiding',

p. 42: De auteur van dit artikel was onder de indruk van wat president Hinckley heeft gezegd over een opleiding: 'Je hebt de beste opleiding nodig die je kunt krijgen. Offer alles op wat je op moet offeren om goed werk te krijgen.' Bespreek in uw gezin wat opofferen inhoudt en de zegeningen die eruit voortkomen.

'Leer een man

vissen' p. 54: Lees of behandel dit artikel met uw gezin. Hoe bereidde Ezra zich voor op zijn beproevingen? Hoe heeft Vader in de hemel hem geholpen? Bespreek hoe uw gezin zich kan voorbereiden.

'Op de Heer vertrouwen', p. 60:

Bespreek het artikel met uw gezin. Overweeg de gezinsleden te vragen om ervaringen te vertellen, waarin hun gebeden zijn verhoord. Praat over de verschillende manieren waarop onze hemelse Vader gebeden kan verhoren en hoe belangrijk het is om Hem te vertrouwen.

DE VRAGEN VAN MIJN DOCHTER

Als bisschop van onze wijk moedigde ik de ouders aan om hun kinderen de kans te geven om een gezinsavondles te geven. Mijn vrouw en ik besloten zelf te doen wat ik had gevraagd.

Onze zoon gaf eerst les, we genoten van zijn les over het gebed. De daaropvolgende maandag was onze dochter aan de beurt. Het was nog maar een paar maanden geleden dat ze zich had laten dopen. Haar onderwerp was de scheppingen van God. Ze stelde verscheidene vragen die wij beantwoordden. Toen gaf ze haar getuigenis en rondde haar les af.

Mijn zoon riep uit: 'Je hebt ons niets

geleerd; je hebt alleen vragen gesteld.' Maar ik zei dat ik ontroerd was toen mijn vrouw een van de vragen beantwoordde en zei dat ze dankbaar was dat God het gezin had ingesteld en haar een liefdevolle man en kinderen had geschonken. Ik vertelde ze dat dat ik heel dankbaar was dat mijn jongste dochter de vraag, 'Wie schiep de wereld?' had beantwoord door 'Jezus' uit te roepen. Ik leerde veel uit de antwoorden van de anderen.

Hoewel mijn dochter dus niet 'onderwees' zoals mijn zoon verwachtte, waren haar les en die van mijn andere kinderen, mijn favoriete gezinsavonden.

Richard Ikegbu (Nigeria)

BOUWEN OP EEN VAST FUNDAMENT

Joshua J. Perkey

Kerkelijke tijdschriften

Niet ver van de Ohio River ligt het dorpje Anchorage aan de rand van Louisville (Kentucky). Het was aanvankelijk een boerengemeenschap waar de kapitein van een rivierboot zijn laatste overtoom had gevestigd. Tegenwoordig wonen er gezinnen met uiteenlopende geloofsovertuigingen.

Daar in de kerk, thuis en bij het verkennen van de prachtige wereld onder de plataan-, eiken-, esdoorn-, kastanje- en wilgenbomen leerde ik een van de fundamentele leringen van het christendom: dat Jezus kwam als de Meester-Leraar en ons de wegen van goedheid en integriteit leerde.

Mijn ouders waren goede mensen, actief in hun kerk. Ze hebben me goed opgevoed, en leerden me dat bepaalde dingen goed zijn, zoals vriendelijkheid jegens anderen, en andere dingen slecht, zoals stelen. Aan de andere kant leerden ze ook dat wat de ene persoon als waarheid gelooft net zoveel bestaansrecht heeft als wat een ander als waarheid aanneemt, ook als die opvattingen fundamenteel van elkaar verschillen. Volgens die filosofie zijn er, voor zover ik het begrijp, geen eeuwige ware beginselen die voor iedereen gelden, alleen maar persoonlijke opvattingen, waarbij intelligente mensen het recht en de plicht hebben de waarheid ervan voor zichzelf te bepalen.

Vanwege die onderliggende leer van moreel relativisme kon ik moeilijk geloven wat de mormoonse zendelingen me leerden over

Een getuigenis kan onwankelbaar worden.

de behoefte aan de verzoening, het priesterschap en profeten. Mijn bekering betekende dan ook mezelf zes lange jaren afvragen wie ik was, wat ik geloofde en of er, feitelijk, een God kon zijn die eeuwige beginselen van waarheid en dwaling, zonde en de gevolgen daarvan had vastgesteld.

Opmerkelijk genoeg ontving ik een geestelijke bevestiging, maar pas toen ik nederig genoeg was om die aan te nemen. Eerst kreeg ik een getuigenis van de doop, vervolgens van

het Boek van Mormon en daarna van Joseph Smith als een ware profeet van God. Regel op regel groeide mijn getuigenis over de hedendaagse profeten en apostelen.

Uiteindelijk kwam ik op een punt in mijn leven dat ik niet meer slechts geloofde dat

het evangelie waar was — ik wist het. De opeenstapeling van vele kleine getuigenissen heeft een vast fundament voor mijn geloof opgeleverd, een bolwerk tegen aanvallen op mijn getuigenis.

Wij hebben het goddelijke recht om antwoorden van de Heer te zoeken. En we moeten onszelf dagelijks geestelijk blijven voeden zodat ons getuigenis sterk blijft. Maar ik weet ook dat het in het bestel van de Heer niet helpt om beginselen in twijfel te trekken waarvan we een getuigenis hebben ontvangen. Dat kan zelfs tot afvalligheid leiden.

Ik worstel niet meer met het morele relativisme van mijn jeugd. Ik weet dat wanneer de profeet spreekt, zijn woorden van God afkomstig zijn. Wanneer mijn getuigenis door omstandigheden onder vuur komt te liggen, vertrouw ik op het getuigenis dat ik al heb ontvangen en doe ik mijn best om daarnaar te leven. Dat is de weg naar vrede; dat is de weg van geluk. ■

Het welzijnsprogramma van de kerk

75 JAAR ZELFREDZAAMHEID EN DIENSTBETOON

'Ons voornaamste doel (...) was om (...) een systeem op te zetten waardoor met de vloek van ledigheid en uitkeringen zou worden afgerekend, en waardoor onze mensen weer onafhankelijk, bedrijvig en spaarzaam zouden worden, en weer zelfrespect zouden krijgen. De kerk stelt zich ten doel de mensen te helpen om zichzelf te helpen. Werken moet opnieuw verheven worden tot het leidende beginsel in het leven van de leden van onze kerk.'

President Heber J. Grant
(1856–1945), in Conference Report, oktober 1936, p. 3; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), p. 119.

INHOUD

- 82** Brief van het Eerste Presidium
- 83** Op 's Heren eigen wijze
- 84** 75 jaar zelfvoorzienend leven
- 85** Het belang van zelfredzaamheid inzien
- 92** In de voetsporen van de Heiland meer liefdediensten verrichten
- 93** De kracht van velen
- 96** Welzijnsbeginselen toepassen

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
KANTOOR VAN HET EERSTE PRESIDIUM
47 EAST SOUTH TEMPLE STREET, SALT LAKE CITY, UTAH 84150-1000

1 juni 2011

Geachte broeders en zusters,

Dit jaar vieren we het 75-jarig bestaan van het welzijnsprogramma van de kerk. Op de volgende pagina's staat beschreven hoe het programma tot stand is gekomen. Ook de internationale hulpverlening wordt beschreven, met de welzijnsbeginselen die de leden over de hele wereld toepassen.

De viering van het 75-jarig bestaan is tevens een uitnodiging en een herinnering voor ons allen om zelfredzamer te zijn en de Heiland te volgen door mensen te helpen om zichzelf te helpen. We moedigen u en uw gezinsleden aan om bij uw studie van deze bijzondere bijlage met een gebed in uw hart over welzijnsbeginselen en zelfredzaamheid na te denken.

Met vriendelijke groeten,

Het Eerste Presidium

Op 's Heren eigen wijze

Het was een periode van grote verliezen op de aandelenmarkt. Banken en andere financiële instellingen gingen failliet. De werkloosheid rees de pan uit. Mensen raakten hun huis kwijt. Regeringen bedachten dure maatregelen in een poging om de neerwaartse spiraal te doorbreken. Steeds meer mensen moesten een beroep doen op openbare instellingen voor voedsel en andere benodigdheden.

Deze beschrijving van de jaren dertig is ook op recentere perioden toe te passen. Net als nu was het welzijnsprogramma van de kerk in die tijd beschikbaar om 'mensen te helpen zichzelf te helpen',¹ in tijden van rampen, wijdverbreide economische depressies en recessies, en in de kleinere, persoonlijke problemen waar personen en gezinnen altijd mee te maken kunnen krijgen.

Hoewel het welzijnsprogramma zoals we dat nu kennen pas in 1936 werd geïntroduceerd, hebben de heiligen in *iedere* bedeling beginselen van een zelfvoorzienend leven toegepast omdat de Heiland, Jezus Christus, de ontwerper van het welzijnsprogramma is. President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'De Heer bereidde de weg voor toen Hij zei: "En het voorraadhuis zal in stand worden gehouden door de heilige gaven der kerk; en er moet voor de weduwen en de wezen worden gezorgd, alsmede voor de armen" (LV 83:6). En vervolgens sprak Hij dit geheugensteuntje uit: "Maar het moet wél gebeuren op mijn eigen wijze" (LV 104:16).'²

Als we op de wijze van de Heer voor anderen willen zorgen, moeten we eerst onze eigen zelfredzaamheid ontwikkelen en vervolgens anderen helpen om zelfredzaam te worden. 'Toegewijde mannen en vrouwen dragen bij aan de uitvoering van dit uitgebreide, geïnspireerde programma', zei president Monson. 'Eigenlijk zou het plan nooit uitsluitend door inspanning kunnen slagen, want het is een programma dat door geloof op de manier van de Heer functioneert.'³

Het 75-jarig bestaan van het welzijnsprogramma,

dat dit jaar wordt gevierd, stelt heiligen der laatste dagen in de gelegenheid om over fundamentele beginselen na te denken, zoals zelfredzaam worden, voor de armen en behoeftigen zorgen en andere mensen helpen. Als we die beginselen naleven, zijn we beter in staat om leed te verlichten, ons karakter te vormen en eenheid te bevorderen.

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten*: Heber J. Grant (2002), p. 119.
2. Thomas S. Monson, 'The Way of the Lord', *Ensign*, november 1977, p. 7.
3. Thomas S. Monson, *Ensign*, november 1977, p. 7.

'Het ware langetermijndoel van de welzijnszorg is de karaktervorming van de leden van de kerk, zowel de gevers als de ontvangers, waarbij al het goede dat diep in hen verborgen ligt, gered wordt en de latente overvloed van hun geest tot bloei komt en vrucht draagt. Uiteindelijk is dat de zending, het doel en de bestaansreden van deze kerk.'

President J. Reuben Clark jr. (1871–1961), eerste raadgever in het Eerste Presidium, Glen L. Rudd, *Pure Religion: The Story of Church Welfare Since 1930* (1995), p. 301.

In iedere bedeling hebben heiligen het voorbeeld van de Heiland gevolgd en voor de armen en behoeftigen gezorgd.

Foto's op pagina 81–Boven: Leden lossen voedsel bij het centraal voorraadhuis voor bisschoppen in Salt Lake City, 1937. Midden: Jongeren in de Filipijnen planten zaailingen in een tuin. Onder: Leden werken op een ringwelzijnsboerderij in Utah, 1948.

75 jaar zelfvoorzienend leven

Hoewel het welzijnsprogramma van de kerk nog niet officieel georganiseerd was, onderkenden de heiligen in de begindagen van de kerk hoe belangrijk het is om zelfredzaam te zijn, voor de armen en behoeftigen te zorgen en andere mensen te helpen. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Een mens die vervuld is van Gods liefde, is niet tevreden als hij alleen zijn eigen gezin tot zegen is, maar hij gaat uit over de hele wereld om het hele mensdom tot zegen te zijn.'¹

Vlak nadat de kerk was georganiseerd, werden er kleine voorraadhuizen voor bisschoppen en tiendekantoren gebouwd om de behoeftigen te helpen. Joseph Smith stelde in de jaren 1830 in Kirtland de inzameling van vastengaven in.² Het beginsel van tiende werd ook in die periode geïntroduceerd (zie LV 119). Tiende en vastengaven werden betaald in de vorm van arbeid, landbouwproducten en andere artikelen. Net als tegenwoordig hielden de bisschoppen en gemeentepresidenten toezicht op de distributie van deze voorraden.³

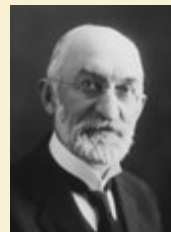
Voor veel heiligen in de begintijd van de kerk was het moeilijk om in hun eigen onderhoud te voorzien. Om ledigheid te bestrijden, bedachten leiders en leden manieren om op lange termijn in hun onderhoud te voorzien. Sommige mensen werkten aan de bouw van kerken en openbare projecten. Anderen hadden een boerderij en verkochten goederen om in het onderhoud van hun gezin te voorzien. De heiligen werkten samen en werden met voldoende middelen gezegend om in hun behoeften te voorzien.

Hoewel de moeilijkheden in onze tijd anders zijn, blijven de heiligen der laatste dagen voor zichzelf en voor de armen en behoeftigen zorgen door de leringen van de Heiland en het voorbeeld van voorgaande generaties te volgen.

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), pp. 356–357.
2. Zie Howard W. Hunter, 'Fast Day', *Ensign*, november 1985, p. 72.
3. Zie Glen L. Rudd, *Pure Religion* (1995), pp. 2, 4.

De gegevens op deze tijdlijn zijn uit de volgende bronnen afkomstig, tenzij anders aangegeven: Susan Clayton Rather, Supporting the Rescue of All That Is Finest (2005); Glen L. Rudd, Key Moments in Church Welfare Services (2008); Glen L. Rudd, Important Events for Historical Church Welfare (1999); Glen L. Rudd, A Brief History of the Church Employment Program (1998); Glen L. Rudd, Pure Religion (1995).

1936

- 6 april: President Heber J. Grant en zijn raadgevers maken tijdens de algemene conferentie het zekerheidsplan van de kerk bekend.
- Oktober: De kerk richt het algemeen welzijnscomité op.

'Als we vasten, (...) hebben we honger. En voor korte tijd verplaatsen we ons letterlijk in de situatie van de hongerigen en behoeftigen. Daardoor begrijpen we hun ontberingen beter. Als wij de bisschop een offergave geven om het lijden van anderen te verzachten, doen we niet alleen iets goeds voor anderen, maar ook voor onszelf.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De wet van vasten', *Liahona*, juli 2001, p. 90.

De heiligen in de Californische Central Valley werken in de wijngaard van de kerk in Madera (Californië, VS). In de wijngaard worden honderdduizenden kilo's rozijnen geproduceerd voor de armen in de wereld.

Het belang van zelfredzaamheid inzien

Veel leden denken wellicht dat het welzijnsprogramma er is om mensen in tijdelijke moeilijkheden te helpen. Maar het doel van de welzijnszorg van de kerk is veel uitgebreider; het omvat ook de bevordering van zelfredzaamheid als levenswijze. President Thomas S. Monson heeft gezegd dat zelfredzaamheid — 'het vermogen, het vaste voornemen en de inzet om in de levensbehoeften van zichzelf en zijn of haar gezin te voorzien'¹ — een essentieel onderdeel van ons stoffelijk *en* geestelijk welzijn is.²

Alleen een verlangen om zelfredzaam te zijn, is niet voldoende. We moeten ons actief en bewust inzetten om te voorzien in de behoeften van onszelf en ons gezin. Bisschop H. David Burton, de presiderende bisschop van de kerk, heeft ons eraan herinnerd dat als wij ons uiterste best hebben gedaan om zelfredzaam te zijn, 'we ons vol vertrouwen tot de Heer [kunnen] wenden en vragen om wat ons nog ontbreekt.'³ Als we zelfredzaam zijn, kunnen we anderen tot zegen zijn. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Alleen als we zelfredzaam zijn, kunnen we waarlijk het voorbeeld van de Heiland volgen en anderen dienen en tot zegen zijn.'⁴

Zelfredzaamheid omvat verscheidene aspecten van een evenwichtig leven, zoals (1) opleiding, (2) gezondheid, (3) werk, (4) eigen productie en voorraadvoering, (5) gezinsfinanciën, en (6) geestelijke kracht.

Linksboven: Nederlandse heiligen oogsten en laden in 1947 aardappelen voor de heiligen in Duitsland in. Boven: Na een opleiding in voedselproductie in Ecuador kunnen de leden nu zelf een moestuin onderhouden.

1937

- De kerk vestigt het eerste centrale voorraadhuis voor bisschoppen in Salt Lake City.

1938

- De grond voor Welfare Square wordt aangekocht, en er wordt met de bouw begonnen.
- April: De naam van het zekerheidsplan van de kerk wordt veranderd in welzijnszorg van de kerk.
- 12 augustus: De kerk opent de eerste tweedehandswinkel van Deseret Industries in Salt Lake City.

1. Opleiding

De Heer gebiedt ons: ‘Zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof’ (LV 88:118). President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: ‘Wij geloven in scholing. Deze kerk moedigt onderwijs aan. Ieder lid van de kerk heeft in opdracht van de Heer de plicht om een zo goed mogelijke opleiding te volgen. (...) De Heer heeft de heiligen der laatste dagen geboden om hun verstand en hun handen te ontwikkelen.’⁵

Een opleiding was het doel van Roberto Flete Gonzalez uit de Dominicaanse Republiek, die vlak na zijn zending naar de universiteit ging. Zijn vader had aangeboden in zijn levensonderhoud te voorzien zodat Roberto zich op zijn studie kon concentreren. Maar toen zijn vader enige tijd later overleed, bleef het gezin in armoede achter.

Roberto stopte met zijn studie en ging aan het werk om in het onderhoud van zichzelf, zijn moeder en zijn zus te voorzien. Hij vroeg zich af of hij ooit zijn studie zou kunnen afmaken.

Enkele weken later kondigde president Hinckley het permanent studiefonds aan, ‘een stoutmoedig plan’ om de jongeren in ontwikkelingsgebieden te helpen ‘boven de armoede [uit te rijzen] die zij en generaties voor hen gekend hebben.’⁶ Roberto vroeg

een studielening aan en die werd goedgekeurd, zodat hij zijn studie kon afmaken. Niet alleen verbeterde dat zijn onmiddellijke financiële situatie, maar Roberto kreeg ook het geloof om in het huwelijk te treden en een eeuwig gezin te stichten, omdat hij wist dat hij in hun onderhoud zou kunnen voorzien.

Roberto was werkzaam als bisschop toen hij zijn studie medicijnen afrondde en hij was het eerste lid van de kerk dat lid werd van het nationaal bestuur van Dominicaanse medische faculteiten. Maar thuis heeft hij de beste resultaten bereikt. ‘Er hebben zich veranderingen bij ons thuis voorgedaan omdat we ons niet meer in de neerwaartse spiraal van armoede bevinden’, zegt hij. ‘Ik ben dankbaar dat mijn zoon niet zo hoeft te leven als ik heb geleefd, omdat we die spiraal hebben doorbroken.’

Voor meer informatie gaat u naar Education and Literacy op providentliving.org en klikt u op besmart.com, een website om jongeren van de kerk te helpen bij de voorbereiding op een hogere opleiding.

‘Al het goede dat we in dit leven leren, zal in de opstanding met ons verrijzen. En door alles wat we leren, zijn we beter in staat om anderen te helpen.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Education for Real Life’, *Ensign*, oktober 2002, p. 21.

1939

- Het eerste voorraadhuis en de eerste conservenfabriek op Welfare Square worden in bedrijf genomen.

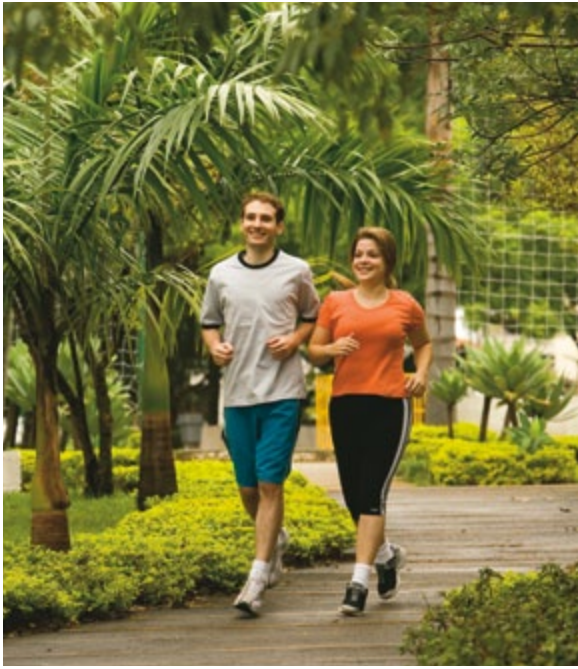

1940

- 27 augustus: President David O. McKay wijdt het graanpakhuis op Welfare Square in. Leden van de kerk schenken ruim 70 duizend manuren om het pakhuis te bouwen.

1941

- 20 april: De oorspronkelijke melkfabriek op Welfare Square wordt in bedrijf genomen.

Uiterst links: Studenten van de kerk volgen een opleiding om zich goed voor te bereiden op de harde, concurrerende wereld. Links: Lichaamsbeweging en gezonde voeding zijn belangrijke onderdelen van onze zorg en ons respect voor ons lichaam.

2. Gezondheid

Omdat we naar het beeld van God zijn geschapen (zie Genesis 1:27), is ons lichaam een tempel die met zorg en respect behandeld moet worden (zie 1 Korintiërs 3:16–17).

Het woord van wijsheid, dat in Leer en Verbonden 89 staat, is de gezondheidswet van de Heer die in 1833 aan Joseph Smith is geopenbaard. Er staat in dat we gezond voedsel moeten eten en schadelijke stoffen moeten vermijden. Apostelen en profeten hebben ons sindsdien geleerd dat we alle middelen en gebruiken moeten vermijden die ons lichaam en verstand schaden en tot verslaving kunnen leiden.⁷

Sainimere Balenacagi uit Fiji heeft als tiener haar les geleerd toen ze naar een bruiloft ging met enkele vriendinnen die geen lid van de kerk waren. Veel mensen die daar waren, ook haar vriendinnen, dronken alcohol en rookten. Ze probeerden haar ook over te halen om te drinken. 'Ik was mijn hele leven in de evangeliënormen onderwezen, dus ik weigerde zonder enige aarzeling', zegt Sainimere.

Ze weet dat de zegeningen van gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid verder reiken dan lichamelijke gezondheid: 'Ik heb extra bescherming gevonden omdat ik door de aanwezigheid van de Heilige Geest betere beslissingen kan nemen. Ik zie duidelijk in dat de normen onze vrijheid niet beperken, maar ons juist beschermen tegen de gevolgen die onze vrijheid aan banden kunnen leggen.'

Voor meer informatie gaat u naar Physical Health op providentliving.org.

Sainimere Balenacagi is zich bewust van zowel de lichamelijke als de geestelijke zegeningen van gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid.

'Ons lichaam is daadwerkelijk een tempel van God. Daarom moeten u en ik zorgvuldig overwegen wat we in onze tempel toelaten, wat we op onze tempel toelaten, wat we onze tempel aandoen en wat we met onze tempel doen.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Ye Are the Temple of God', *Ensign*, september 2001, p. 18.

1948
• 1 maart: De kerk opent een regionaal arbeidsbemiddelingsbureau in Salt Lake City.

1960
• Maart: De nieuwe melkfabriek op Welfare Square wordt voltooid.

1963
• De pastafabriek en de nieuwe conservenfabriek op Welfare Square worden in bedrijf genomen.

Bovenaan: Een jonge vrouw wordt geholpen in een loopbaancentrum in Mexico. Boven: Oséias Portinari zegt dat het loopbaancentrum in São Paulo (Brazilië) 'werkloze leden een betere levensvisie geeft'.

3. Werk

In veel wijken en gemeenten is werk vinden de grootste behoefte van mensen die naar zelfredzaamheid streven. Priesterschapsquorums en leden van de wijkraad kunnen deze leden helpen. Zij werken nauw samen met deze leden, op zoek naar nuttige hulpbronnen in de samenleving, mentors die persoonlijke hulp kunnen verlenen en beschikbare vacatures. De kracht van de leden die vol geloof samenwerken om de behoeftigen tot zegen te zijn, leidt vaak tot een goede baan.

In sommige gebieden van de wereld heeft de kerk loopbaancentra opgericht. Momenteel zijn er ruim

driehonderd centra in 56 landen, waar loopbaanworkshops, netwerkbijeenkomsten en persoonlijke begeleiding worden geboden. De nieuwe website van de kerk, LDSjobs.org, biedt hulpbronnen voor werkzoekenden, werkgevers en kerkleiders.

Oséias Portinari uit Brazilië was na zijn ontslag ruim twee maanden op zoek naar een nieuwe baan. Omdat hij niets kon vinden, ging hij als vrijwilliger aan de slag bij het plaatselijke loopbaancentrum in São Paulo. Omdat hij anderen hielp met hun zoektocht naar werk, kon hij ook zijn eigen vaardigheden op het gebied van sollicitatiegesprekken en zoeken naar werk verbeteren. Hij nam enkele malen deel aan de loopbaanworkshop en uiteindelijk werd hij de workshopleerkracht. Toen hij ijverig anderen hielp, begon Oséias tot zijn verbazing zelf telefoontjes van werkgevers te krijgen, en uiteindelijk vond hij een goede baan.

Oséias is dankbaar voor de hulpbronnen van de kerk waardoor werkloze leden een betere levensvisie krijgen. Hij zegt: 'Ik weet dat als wij ons best doen, de Heer ons veel mogelijkheden biedt.'

Voor meer informatie gaat u naar LDSjobs.org, employment.lds.org, of naar uw plaatselijke loopbaancentrum.

'Onze hemelse Vader verwacht alleen van ons dat we ons best doen — dat we naar vermogen werken, hoe groot of klein dat vermogen ook is.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Twee beginselen voor elke economie', *Liahona* en *Ensign*, november 2009, p. 56.

1973

- De kerk richt LDS Social Services op om gezinnen te helpen.

1976

- De welzijnsfaciliteiten in de Verenigde Staten en Canada worden uitgebreid.
- 29 maart: Het nieuwe voorraadhuis voor bisschoppen op Welfare Square is voltooid.

1978

- De kerk organiseert een noodhulpcomité om miljoenen mensen over de hele wereld te helpen bij rampen.

4. Eigen productie en voorraadvorming

In 2007 heeft de kerk *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsvoorraad* geïntroduceerd, een brochure met daarin een vereenvoudigde aanpak van voorraadvorming. Het Eerste Presidium moedigt de leden over de hele wereld aan om een basisvoorraad voedsel en water aan te leggen en een financiële reserve op te bouwen. Afhankelijk van hun omstandigheden kunnen de leden beginnen met de productie of aankoop van wat extra artikelen, en kunnen ze iedere week wat geld opzij leggen. Als de leden dat blijven doen, kunnen ze een voedselvoorraad aanleggen en een financiële reserve opbouwen.⁸

Toen ze deze raad hadden gekregen, voelde de familie Lugo uit Valencia (Venezuela) zich geïnspireerd om met hun voedselvoorraad te beginnen. Ze begonnen iedere week een beetje voedsel, water en geld opzij te zetten. Zelfs met hun beperkte middelen waren ze in staat om binnen enkele maanden een kleine reserve op te bouwen. Later dat jaar kwam de baan van veel werknemers in Venezuela door een staking op de tocht te staan. Broeder Omar Lugo was een van de mensen die uiteindelijk hun baan kwijtraakten.

Het duurde bijna twee jaar voordat broeder Lugo een nieuwe baan had gevonden. In die tijd leefden broeder Lugo en zijn gezin van hun spaargeld en hun voedselvoorraad. Ondanks de moeilijkheden die de werkloosheid met zich meebracht, kon de familie Lugo gemoedsrust en troost vinden omdat ze zich hadden voorbereid. Ze traden de onzekere toekomst vol vertrouwen tegemoet omdat ze wisten dat ze de raad hadden opgevolgd om geleidelijk een voorraad aan te leggen.⁹

Voor meer informatie gaat u naar Family Home Storage op providentliving.org of raadpleegt u de brochure *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsvoorraad*.

Gezinnen in de Democratische Republiek Kongo werken samen om cassave te verbouwen en van de wortels meel te bereiden voor dagelijks gebruik en om voor langere tijd te bewaren.

'Deze nieuwe werkwijze [van voorraadvorming] is voor iedereen haalbaar. De eerste stap is beginnen. De tweede is doorgaan. Het gaat er niet zozeer om hoe snel het gaat, het gaat om beginnen en doorgaan binnen onze mogelijkheden.'

Bisschop H. David Burton, presiderende bisschop, in 'Gezinsvoorraad: een nieuwe boodschap', *Liahona*, maart 2009, p. 14; *Ensign*, maart 2009, p. 60.

1980

- De eerste arbeidsbemiddelingsbureaus buiten de Verenigde Staten worden opgericht in Argentinië, Chili, Paraguay en Uruguay.

1981

- De kerk bouwt een tweedehandswinkel van Deseret Industries op Welfare Square.

1982

- 10 september: President Ronald Reagan van de Verenigde Staten bezoekt welzijnsfaciliteiten in Ogden (Utah).

Devon en Michaela Stephens zeggen dat ze door het opstellen van een begroting meer grip op hun financiën hebben gekregen.

5. Gezinsfinanciën

Een ander aspect van een zelfvoorzienend leven is verstandig met inkomen en uitgaven omgaan. Het Eerste Presidium heeft deze raad gegeven:

‘Wij sporen u aan geen onverantwoorde aankopen te doen, en niet meer uit te geven dan u kunt besteden, zodat u geen schulden maakt. (...)’

‘Als u uw schulden hebt afbetaald en een financiële reserve hebt, hoe klein ook, dan zullen

uw gezinsleden en u zich veilig voelen en meer gemoedsrust hebben.’¹⁰

Gezonde gezinsfinanciën beginnen met het betalen van tiende en andere gaven. Als de leden de Heer op de eerste plaats zetten, kunnen ze beter voor zichzelf en anderen zorgen.

Een ander onderdeel van gezond financieel beheer is weten wat uw inkomsten en uitgaven zijn, uw geld beheren en u niet door uw geld laten beheren. Toen Devon en Michaela Stephens uit Arizona (VS) een begroting opstelden, wisten ze niet precies hoeveel geld ze iedere maand uitgaven. Maar toen ze een begroting met een onderverdeling in categorieën opstelden, liepen ze niet meer ‘met ons hoofd in de wolken, maar met beide voeten op de grond’, zegt Michaela. ‘Het was verontrustend toen we inzagen dat we minder geld hadden dan we dachten, maar het was ook heel opbeurend toen we plotseling merkten dat we grip op onze financiële situatie kregen.’

Voor meer informatie gaat u naar het Family Finances op providentliving.org of raadpleegt u de brochure *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsfinanciën*.

‘Wij zijn allemaal verantwoordelijk voor het onderhoud van onszelf en ons gezin, op stoffelijk en geestelijk gebied. Om een verstandige kostwinner te zijn, moeten we de beginselen van een verstandige leefstijl toepassen: vreugdevol minder uitgeven dan ons inkomen, tevreden zijn met wat we hebben, overmatige schulden mijden, ijverig sparen en een appeltje voor de dorst bewaren voor onvoorziene omstandigheden.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘In stoffelijk en geestelijk opzicht voorzorgen nemen’, *Liahona* en *Ensign*, mei 2009, p. 8.

1983

- De Presiderende Bisschop wordt aangewezen om het welzijnsprogramma te leiden.

1985

- Het programma humanitaire diensten van de kerk begint.

1990

- De kerk gebruikt het Centrum voor humanitaire diensten om kleding en andere goederen te sorteren die worden verscheept naar arme landen en rampgebieden over de hele wereld.

1996

- De kerk richt Latter-day Saint Charities op als particuliere organisatie om in bepaalde landen humanitaire hulp te verlenen.¹
- De afdeling welzijnszorg bouwt in Mexico de eerste voorraadhuizen voor bisschoppen en voorraadwinkels buiten de Verenigde Staten.
- Begin van de renovatie van Welfare Square.

6. Geestelijke kracht

Geestelijke kracht is onmisbaar voor ons stoffelijke en eeuwige welzijn. Wij worden allemaal beproefd.

Als we meer geestelijke kracht proberen te ontwikkelen, kunnen we onze beproevingen het hoofd bieden en krijgen we hoop op betere tijden.

Nirina Josephson-Randriamiharisoa uit Madagascar studeert momenteel in Frankrijk. Toen ze daar pas was aangekomen, had ze last van eenzaamheid en heimwee. 'Ik zocht troost door te bidden, in de Schriften te lezen en naar de zachte influisteringen van de Heilige Geest te luisteren', zegt Nirina. 'Daardoor voelde ik dat mijn hemelse Vader en de Heiland dicht bij me waren en kreeg ik een vredig gevoel.'

Na verloop van tijd sloot Nirina vriendschap en nam ze deel aan activiteiten in en buiten de kerk. Toen vond ze weer vreugde. Maar ze kreeg slecht nieuws van huis waardoor ze van slag raakte. 'Op een ochtend kreeg ik te horen dat mijn broer was overleden. Ik had nooit gedacht dat ik zo verdrietig kon zijn. In de dagen en weken daarna kampte ik met gevoelens van eenzaamheid, boosheid en wanhoop. Ik vond het moeilijk om zelfs maar de eenvoudigste dingen te doen.'

Enkele maanden later overleed een vriendin van Nirina. Door nog meer verdriet nam de last op haar schouders toe. Heel even overwoog ze om niet naar de kerk te gaan, maar toen besepte ze dat dezelfde dingen waardoor ze eerder gesterkt was, haar ook nu weer konden sterken.

'Net als toen ik pas naar Frankrijk was verhuisd, zocht ik troost in gebed, schriftstudie en de Heilige Geest. Daardoor merkte ik nog sterker dat de Geest en de leer van een eeuwig gezin ons kunnen troosten en dat de verzoening van Jezus Christus ons leven echt kan beïnvloeden', zegt ze.

'Wat voor beproevingen we ook krijgen, voor de Heer zijn ze nooit uitzichtloos. Zijn plan is een plan van geluk.'

Voor meer informatie over zelfredzaamheid en een spaarzaam leven, gaat u naar *Op 's Heren eigen wijze — samenvatting van een welzijnszorgleidraad voor leiders*, in veel talen verkrijgbaar op providentliving.org.

NOTEN

1. *Op 's Heren eigen wijze — samenvatting van een welzijnszorgleidraad voor leiders* (brochure, 2009), p. 1.
2. Zie Thomas S. Monson, 'Guiding Principles of Personal and Family Welfare', *Tambuli*, februari 1987, p. 3; *Ensign*, september 1986, p. 3.
3. H. David Burton, 'De zegeningen van werken', *Liahona*, december 2009, p. 37; *Ensign*, december 2009, p. 43.
4. Robert D. Hales, 'A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action,' in *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (booklet, 2009), 2.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 724.
6. Gordon B. Hinckley, 'Het permanente studiefonds', *Liahona*, juli 2001, p. 62.
7. Zie, bijvoorbeeld, Russell M. Nelson, 'Addiction or Freedom,' *Ensign*, november 1988, p. 6; M. Russell Ballard, 'O, dat geslepen plan van de boze', *Liahona* en *Ensign*, november 2010, p. 108.
8. Zie *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsvoorraad* (brochure, 2007).
9. Zie 'Gezinsvoorraad: een nieuwe boodschap', *Liahona*, maart 2009, p. 12-13; *Ensign*, maart 2009, p. 58-59.
10. *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsfinanciën* (brochure, 2007).

Nirina Josephson-Randriamiharisoa heeft gemerkt dat we in moeilijke tijden gesterkt worden als we consequent het evangelie naleven.

'Een krachtig getuigenis zorgt voor gemoedsrust, troost en zekerheid. Het geeft ons de overtuiging dat als we de leringen van de Heiland voortdurend gehoorzamen, ons leven prachtig en onze toekomst zeker is, en dat we in staat zijn de moeilijkheden op ons pad te overwinnen. Een getuigenis groeit door ons begrip van de waarheid, dat gestaag toeneemt door gebed en overpeinzing van de leer in de Schriften. Het wordt gevoed door die waarheden in praktijk te brengen met het rotsvaste geloof dat we de beloofde resultaten zullen bereiken.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, zie 'De karaktervormende kracht van geloof', *Liahona* en *Ensign*, november 2010, pp. 45-46.

1997

- LDS Social Services plaatst een record aantal kinderen voor adoptie (629) — het hoogste aantal in de twintigste eeuw.²

1999

- Maart: De afdeling welzijnszorg begint met een groot werkgelegenheidsinitiatief om over de hele wereld tot vijftig nieuwe loopbaancentra te vestigen.
- De naam van LDS Social Services wordt veranderd in LDS Family Services, en het aantal programma's wordt uitgebreid.

In de voetsporen van de Heiland meer liefdediensten verrichten

De Heiland heeft gezegd: 'Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijntwil, die zal het behouden' (Lucas 9:24).

Daar heeft president Thomas S. Monson het volgende over gezegd: 'Ik geloof dat de Heiland ons zegt dat als we ons niet verliezen in dienstbaarheid aan andere mensen, ons eigen leven nauwelijks zin heeft. Zij die alleen voor zichzelf leven, verschrompelen uiteindelijk en verliezen in figuurlijke zin hun leven, terwijl zij die zich verliezen in dienstbaarheid aan anderen groeien en bloeien — en in feite hun leven redden.'¹

Het kan moeilijk zijn om de nodige tijd en energie te vinden om onze familieleden, naasten, wijk- of gemeenteleden, gemeenschap en zelfs vreemdelingen te helpen. Wanneer en hoe verlenen we hulp, vooral als we allemaal beperkt in onze tijd zijn? Hoe kunnen we hulp verlenen als we door onze omstandigheden beperkt worden?

Ons grote voorbeeld is uiteraard de Heiland Jezus Christus, die ons heeft aangemoedigd om Hem te volgen (zie Matteüs 4:19). Hoewel we niet zijn

goddelijke roeping hebben, kunnen we toch aan zijn bediening deelnemen. Over die bediening heeft de apostel Petrus gezegd dat Jezus 'is rondgegaan, wel-doende' (Handelingen 10:38).

Jezus genas de zieken en hielp de behoeftigen (zie Matteüs 9:20–22; Marcus 8:22–25). Wellicht verrichten wij niet dezelfde grote wonderen, maar we kunnen wel voorzien in de behoeften van de stervenden, zieken en rouwendenden, en hen troosten.

De Heiland voedde op wonderbaarlijke wijze de mensen die geen eten hadden (zie Matteüs 14:15–21). Wij kunnen een royale vastengave betalen, aan voedselproductieprojecten van de kerk deelnemen en bijdragen aan initiatieven in de samenleving om de behoeftigen van voedsel te voorzien.

Jezus was Zich bewust van het individu en verleende persoonlijke hulp (zie Lucas 8:45–48). Als we ernaar streven om zijn voorbeeld te volgen, zal de Geest onze ogen openen zodat we zien welke mensen lijden, eenzaam zijn of zijn afgedwaald. En we kunnen geleid worden om ze te helpen.

Jezus bracht tijd met anderen door, ook als

2001

- De loopbaancentra introduceren een nieuwe loopbaanworkshop. Later in het jaar wordt er materiaal voor workshops zelfstandig ondernemerschap geïntroduceerd.
- 5 september: Na de renovatie van Welfare Square wordt er een inwijdingsceremonie gehouden.

2003

- 25 januari: Lancering van de website Provident Living, providentliving.org.
- Er wordt een voorstel goedgekeurd om over de hele wereld meer voorraadhuizen voor bisschoppen te openen.
- De kerk begint met vier grote humanitaire projecten: opleidingen in neonatale reanimatie, schoonwaterprojecten, distributie van rolstoelen en oogbehandelingen.

Hij dat niet had gepland (zie Lucas 24:29) en zelfs als Hij met zijn eigen problemen bezig was (zie Matteüs 14). Wij hebben het advies gekregen om op verstandige en ordelijke wijze hulp te verlenen, ‘want het is niet nodig dat iemand harder loopt dan hij kracht heeft’ (Mosiah 4:27). Maar soms krijgen we de grootste kansen om te dienen en anderen tot zegen te zijn op momenten die ons slecht uitkomen. In de gelijkenis van de Heiland onderbrak de barmhartige Samaritaan zijn reis om te voorzien in de behoeften van de gewonde man (zie Lucas 10:30–37).

Iedereen was de aandacht van de Heiland waard en niemand was Hem te min om zijn hulp te krijgen (zie Matteüs 9:9–13). Net als de Heiland kunnen wij anderen liefhebben en opbouwen. We kunnen ze een betere weg laten zien en ze uitnodigen om met ons het overvloedige leven te leiden dat de Heiland ons biedt.

Onze hemelse Vader kent onze unieke vaardigheden, omstandigheden en verlangens. En Hij weet hoe Hij ons kan gebruiken om anderen tot zegen te zijn. Als wij dichterbij de Heiland komen en ons door Hem laten leiden, zal Hij ons laten weten wie, waar en hoe we kunnen helpen.

U kunt naar Service op **LDS.org** gaan voor ideeën over dienstbetoon in de kerk, in de samenleving, als zendeling en voor humanitaire doeleinden.

NOOT

1. Thomas S. Monson, ‘Wat heb ik vandaag voor iemand anders gedaan?’ *Liahona* en *Ensign*, november 2009, p. 85.

‘Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren’ (Jakobus 1:27).

Uiterst links: Broeder Chiroque, jongemannenpresident in Chulucanas (Peru), vervaardigt samen met Alex, lid van het lerarenquorum, krukken voor een gewonde man in hun gemeente.

Vastengaven, die zoals hier soms door diakenen worden opgehaald, zijn essentieel voor hulp aan behoeftigen.

De kracht van velen

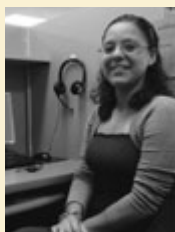
De wet van vasten

De Heer heeft de wet van vasten ingesteld om zijn volk tot zegen te zijn en ervoor te zorgen dat er voor de behoeftigen kan worden gezorgd. Hij heeft de heiligen geboden: ‘[Geef] van uw bezit [...] aan de armen, (...) en het moet worden voorgelegd aan de bisschop (...) [en zal] in mijn voorraadhuis worden bewaard om de armen en de behoeftigen te helpen’ (LV 42:31, 34). Vastengaven zijn een belangrijke bron voor het voorraadhuis van de Heer. Leden van de kerk worden aangemoedigd om een bijdrage te geven van minimaal de waarde van twee overgeslagen maaltijden. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft de leden gevraagd om ‘veel, veel meer [te geven] — tien keer zoveel als ze dat kunnen missen.’¹

Als we de wet van vasten begrijpen en naleven, zullen we meer liefde en mededogen hebben voor de mensen die minder hebben dan wij. Vasten, vergezeld van bidden, is een vorm van ware aanbidding. Als

2009

- Juni: Lancering van een nieuwe adoptiewebsite, ItsAboutLove.org.³

2010

- April: Lancering van een nieuwe loopbaanwebsite, LDSjobs.org. De site is momenteel in het Engels, Spaans en Portugees.
- Er wordt voedselproductie aan de humanitaire projecten toegevoegd.

NOTEN

1. Zie ‘Humanitarian Activities Worldwide,’ providentliving.org/content/display/0,11666,4600-1-2323-1,00.html.
2. Zie C. Ross Clement, ‘LDS Family Services’ (niet-gepubliceerde geschiedenis voor LDS Family Services, 10 mei 2000).
3. Zie Kimberly Bowen, ‘LDS Family Services Launches New Web Site,’ *Ensign*, september 2009, p. 78.

Als symbool van de kracht die vrijkomt als we gezamenlijk anderen helpen, ziet u hier enkele priesterschapdraggers in Louisiana (VS) die na de orkaan Katrina in 2005 een omgewaarde boom verwijderen.

Projecten als perzikproductie zijn een goede manier om gezond voedsel voort te brengen en mensen te helpen die anders honger zouden lijden.

we de wet van vasten naleven, krijgen we geestelijke kracht, stoffelijke zegeningen en een groter verlangen om anderen te helpen.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘De vastengave zien we al in de tijd van Jesaja, die in een verhandeling over de ware vasten de mensen aanspoorde om te vasten en “voor de hongerige uw brood [te breken] en arme zwervelingen in uw huis [te brengen]” [Jesaja 58:7]. De profeet Joseph Smith stelde een gebruik in om voor de armen in Kirtland (Ohio) vastengaven op te halen; later, in Nauvoo (Illinois), stuurde het Quorum der Twaalf Apostelen een algemene brief aan de kerk, met daarin de “de beginselen van de vasten”; er stond: “Laat dit een voorbeeld zijn voor alle heiligen, dan zal er nooit brood tekort zijn: Als de armen verhongeren, laten zij die genoeg hebben dan één dag vasten en dat wat ze anders

‘Als ieder lid van deze kerk zou vasten en een royale vastengave zou betalen, zouden de armen en behoeftigen — niet alleen in de kerk, maar ook velen daarbuiten — gezegend en onderhouden kunnen worden.’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), ‘Rise to a Larger Vision of the Work’, *Ensign*, mei 1990, p. 97.

zelf gegeten zouden hebben, aan de bisschop geven voor de armen. Dan zal iedereen lange tijd voorspoed hebben. (...) En zolang de heiligen allemaal volgens dit beginsel leven, met een blij hart en een opgewekt gelaat, zullen ze altijd in overvloed leven.”²

Voedselproductie

Productie en conservering van voedsel om de armen te voeden, is al vanaf het allereerste begin een steunpilaar van het welzijnsprogramma. Wat begon als enkele moestuinen en werkprojecten in de staat Utah, is uitgegroeid tot een netwerk van ruim duizend boerderijen en voedselproductieprojecten, die door de ringen en wijken van de kerk worden geëxploiteerd. Er zijn welzijnsboerderijen in Noord-Amerika, Europa, Australië en Polynesië. In de jaren 1980 zijn die boerderijen en productiefaciliteiten geconsolideerd, vergroot en verbeterd. Enkele kleine projecten zijn verkocht.

Net als in het verleden worden die boerderijen en faciliteiten in stand gehouden door de leden van de kerk die er op vrijwillige basis werken. De leden dragen jaarlijks honderdduizenden werkdagen bij om voedsel te produceren, te conserveren en te distribueren, zodat het gebruikt kan worden om de armen te voeden. Er wordt jaarlijkse ruim 45 miljoen kilo graan, bonen, vlees, fruit, groente en andere producten

Als onderdeel van de voortdurende inspanningen om in de basisbehoeften van anderen te voorzien, verzamelen deze jongevrouwen in Hongkong zeep en andere hygiënische artikelen voor slachtoffers van een ramp.

Door projecten om anderen te helpen versterken we onderlinge banden en ontwikkelen we christelijke eigenschappen. Als onderdeel van een dienstbetoonproject maken deze jonge heiligen der laatste dagen in Mexico een huis schoon.

geproduceerd, zodat de bisschoppen voedsel hebben om voor de behoeftigen te zorgen. In gebieden van de kerk waar geen voorraadhuizen beschikbaar zijn, kunnen bisschoppen en gemeentepresidenten de vastengaven gebruiken om de benodigde goederen en diensten te kopen.

Het voorraadhuis van de Heer

Sinds het welzijnsprogramma in 1936 is geïntroduceerd, hebben de leden van de kerk samengewerkt om het leed van de armen en behoeftigen te verlichten. Door economische recessies, natuurrampen, werkloosheid, ziekte en invaliditeit, of momenten van verlies, hebben de heiligen onder leiding van de priesterschap moeten samenwerken om ervoor te zorgen dat er in de behoeften van personen en gezinnen werd voorzien. In de loop der jaren hebben miljoenen leden bereidwillig hun tijd en talenten ter beschikking gesteld om anderen tot zegen te zijn en, zoals president Monson heeft gezegd, 'de zwakheid van die ene persoon te vervangen door de kracht van velen die samenwerken'.³

Toen president Heber J. Grant in 1936 over het welzijnsprogramma sprak, stelde hij zich voor dat er 'geen nieuwe kerkmachinerie' nodig zou zijn, maar dat 'ringen en wijken, de priesterschapsquorums, de zustershulpvereniging en de andere hulporganisaties

de maximale hulp zouden verlenen ter wille van het algehele welzijn van de kerk'.⁴ De Heer had de organisatie al gevestigd die nodig was om de armen en behoeftigen te helpen — er waren priesterschapsquorums en zustershulpverenigingen georganiseerd, en het priesterschap van God was op aarde.

Met hun toegewijde arbeid, talenten en vaardigheden, zijn de leden van de kerk een essentieel onderdeel van het voorraadhuis van de Heer. Naast de vastengaven die aan de kerk betaald worden, kunnen priesterschapsleiders gebruik maken van de tijd, talenten, vaardigheden en kracht van alle leden om in de behoeften van de armen te voorzien.

Als we de kans grijpen om anderen in nood te helpen, geven we uiting aan onze liefde voor God en zijn kinderen. Dat is welzijnszorg in haar zuiverste vorm, en door de getrouwe uitvoering daarvan zullen zowel de gever als de ontvanger verhoogd worden, zoals de profeten in onze tijd zich hebben voorgesteld.

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, Conference Report, april 1974, p. 184.
2. Zie Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld', *De Ster*, januari 1997, mei 1996, p. 43.
3. Thomas S. Monson, 'Messages of Inspiration from President Monson', *Church News*, 6 februari 2010, p. 2.
4. Heber J. Grant, samengesteld door James R. Clark, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 delen (1965–1975), deel 6, p. 19.

'Tegen iedereen die mijn stem hoort, verklaar ik dat het welzijnsplan van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen door de almachtige God is geïnspireerd. De Heer, Jezus Christus, is daadwerkelijk de grondlegger van dat plan. Hij zegt tegen ons allen: "Zie, ik sta aan de deur en ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, ik zal bij hem binnenkomen" (Openbaring 3:20).

'Mogen wij zijn stem horen, mogen wij Hem in ons hart ontvangen, en moge Hij onze voortdurende metgezel zijn in ons streven om zijn kinderen te helpen.'

President Thomas S. Monson, 'The Way of the Lord', in *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (brochure, 2009), p. 12.

Welzijnsbeginselen toepassen

Als we de welzijnsbeginselen willen toepassen, moeten we ons geloof in Jezus Christus in daden omzetten — door bijvoorbeeld onnodige schulden af te lossen, minder uit te geven dan onze inkomsten en een voedselvoorraad en een financiële reserve aan te leggen. Door ons geloof kunnen we ons verstand en onze handen ontwikkelen, en kunnen we er iedere dag aan werken om zelfredzaam te zijn. Als we in onze eigen behoeften hebben voorzien, zijn we beter in staat om voor onszelf te zorgen en anderen te helpen. Mogen we de raad opvolgen om niet alleen goed te *doen*, maar ernaar te streven om goed te *zijn*, niet alleen beter ons best te *doen*, maar een betere persoon te *zijn*.¹ Door gehoorzaamheid aan de raad van de Heer worden we stoffelijk en geestelijk gezegend. Dan kunnen we de beproevingen van het leven met moed en vertrouwen het hoofd bieden, zonder angst en twijfel.

President Thomas S. Monson herinnert ons aan onze plicht om anderen op te bouwen en tot zegen te zijn:

'Broeders en zusters, mogen wij onszelf de vraag stellen (...): "Wat heb ik vandaag voor iemand anders gedaan?" Mogen de woorden van

een bekende lofzang diep tot in onze ziel doordringen en een permanent plekje in ons hart vinden:

*Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?
Mij waar nood was ter hulpe gegord?
Heb ik vreugde gesticht, iemands lijden verlicht?
Zo niet, o, dan schoot ik te kort.
Heb ik heden m'om het lot van een zwoeger
bekreund,
die tobde met lasten zo zwaar?
Heb ik zieken en zwakken getroost en gesteund?
Toen mijn hulp werd gevraagd, stond ik klaar?*

De dienst waartoe wij allen zijn geroepen, is de dienst van de Heer Jezus Christus.² ■

NOTEN

1. Zie Robert D. Hales, 'A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action', in *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (brochure, 2009), p. 1.
2. Thomas S. Monson, 'Wat heb ik vandaag voor iemand anders gedaan?' *Liahona* en *Ensign*, november 2009, p. 87.

AANVULLENDE HULPBRONNEN

Wilt u meer te weten komen over de onderwerpen op deze pagina's? Er zijn verscheidene brochures, dvd's, websites en andere hulpbronnen die u kunt gebruiken. Zie 75yearsofwelfare.org voor meer informatie.

KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Greg Olsen, *Voortdurend onder zijn zorg*

'Worden niet vijf mussen verkocht voor twee duiten, en niet een van die is vergeten voor God?

'Ja, zelfs de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

Weest niet bevreesd: gij gaat vele mussen te boven'
(Lucas 12:6-7).

In 1829 verschenen de vroegchristelijke apostelen Petrus, Jakobus en Johannes aan Joseph Smith en Oliver Cowdery en verleenden hun het Melchizedeks priesterschap. Door diezelfde ordeningsprocedure kunnen alle goede mannelijke leden van de kerk het priesterschap ontvangen en uitoefenen — het gezag om in Gods naam op te treden. Zie de pagina's 14, 16 en 19.